

The image shows the front cover of a book. The cover is decorated with a teal and dark green marbled pattern. The spine, visible on the right, is a solid red color with a fine woven texture. At the top center, there is a small, irregular white mark. A white rectangular label with rounded corners is positioned at the bottom left, containing the title in red text.

"GULREZ"
KASHMIRI

GULREZ

KASHMIRI

دلیلان و دود سوز آمیز
چو قنوت است اوین بیتا و گریز

قصید لاجواب

موسوم

گلزار کلاون

بزرگان کشتیبری

من تصنیف لطیف شاعر نامی گرامی پیر قبول شاه صاحب کلاون کشتیبری
حب وایش

غلام محمد نور محمد ناچاران کتب نهال گنج بازار

سرتیگر کشتیبری
و مطبع

دین محمدی لاهور باه تمام ملکه عارف خان چو بیار نور محمد کشتیبری

ملک طیفور آسونی و شهبود
 ملک محمود بنده خلق مسرور
 زیر نیک محمد آسونی خاطر آزاد
 و لیکن نور چشم آسونی اولاد
 که ان آسونی از دودمان ازلند
 دهم یار بچین بند کاش فرزند
 منکان اولاد بر دم آسونی
 چپور رونق پر اکس فرزند لایق
 بیوس بیوس گنجه بیوس کوفه دایه
 رضوی بیوس خوش شیر شیده

دعای سید بن از حق اجابت
کرن من تان خزانده عنایت
گی بگفت از گلزارش
چو بپوشد پیش از نه نامی
کلاه و سلو ز باغ شاد
ستاره که در بروج شاد
بقعه پیو میخیزد
و چغت طیفور شاه مسرور
دو و سه از صفیامت
کر کی نامت من معلوم شاه ناد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کلان

خدا یا پیر و مهربان
چرخ افکند و قطعیم بر افروز
مبدل حظلم را بار طیب کن
در دو به شکار لغت سجده
سررم یاد انثار چار بارش
چو سر در جهان سلطان شاهان
ای ایستاده حاجت و احوال
همه چو امربان داد و لست دربان
درت دار الشفائی خاص و عام
دوا از در که دار الشفا دم
نظر که تم نظر یا شاه دم

در از حکمت جاوید بختی
ز باغم درخشن در سفلتن آم مو ز
ز باغم پر شکرا ز نوش لیکین
و ما دم باو از ما بر محمد
فدائی آل و اصحاب کبارش
جناب قطب عالم حمزه سلطان
یدر دول و ادا دس شفا چھوی
یدر درگاه چھوی ایشاه سلطان
مُراد دل ز تو هر دم تمام است
بو آسے یر انتر سین زئی ادم
مه کدقم از سر بیان تیر مسموم

بسی نظم آغاز قصه را در

ز لعل جسد سید گفت آمد
دلیل راه بود و در دو سو آید
بیکو را وی ضیائی بخشید
به شب آید عادل شهریار راه
غضنفر فریدون شود آید
دو نیم نوشید و نام در عدالت
ترش می ترسند عدالتش شهر
بیکجا آید گرگ و میش فیرن
بلک مال کاغذ آید سینه ثانی
کفش در جو چون بجز روان بود

فَرِ بَوَقَصَهُ زَنگینِ مَحَبَّتِ د
چھو تھو مَنّتِ اوینِ پیتِ واکِ پیتِ
بقولِ ایتِ مرادِ صَحیحِ چھو
بیراہِ تختِ گیراہِ تاجِ دراہِ
سکندرِ شیوِ دارِ اَشمتاہِ اَسو
زمانکِ حاتمہِ اندرِ سخاوتِ
بنیتِ اِسِ عکسِ پانِ ثورِ
چوانِ مانگلِ کچھِ دُمادہِ شیرِ
گداینِ پٹِ کرانیِ زرفانی
زدادِ سِ مردمانِ ہر خوشنود

تسند رخ دیشتی گو شاه شاد
جهنیش باه برج شهر یاری
سٹھاہ زین مرده کو طیفور شاہ شاہ
بہایت گشت شہ خوشحال جور
کرن شہدائے واین شاد دیا نہ
خبر زن رفت تل نامیت ژہ او
زنجش کمرن خالی خزانہ
سٹھا مشہور گو شہ در سخاوت
نیار و نذر قربان تم تھوی کر
و چھت دیدار فرزند دلاری
فلوس ز خورجی دل باغ دیاغ
بفضل حق سپن شہزادہ عادل
سو در حد بلاغت اتو ولول
قدم زان سجلی غدا اس
خرامان گو روانہ سوی کتب
کرن علم و ادب تحصیل بش کمال
نہ بر کس در بہر مندی سبق برد
سپن ماہر علم آسمانی
بہر فن در بہر مندی سپن طاق
لعلم پہلوانی گو قوی دست
چہار دہ لہ درس اتو یات
چو ماہ چار دہ تابند روشیں
سمبر سینن معشوق طناز
کلاہن جامہ کر دیشت رخ چاک
بنام اینہ دنگاے خور پیکر

مراد خاطرش شد جملہ حاصل
رخش نورشید اوج نامداری
نخوبی داد داد جو در داد
دو پیش روشن از دیدار فرزند
سپن گنام غم اندر زمانہ
غریبن عاجزن تم وقف تھاوان
دل سو دہ سپن خلق زمانہ
ز جو و لطف خود حام دینیت
گدا کا نیم بخشہ نزد دہنہ
مراد دس سہی گی درای
ژلوس غم نا امیدی ہند بوس داغ
عطی سپنوس نخودی عقل کامل
بباغ حسن روش کیت گل فل
بہی تحصیل سوک ژاٹہ مالس
کرن تعلیم درس و زمانہ شب
سپن در زیر کی از همگان خال
وزان سپن سر بدیگر علم ہا کرد
منوہ کشف اسرار نہاتی
بدانائی سو گو مشہور آفاق
سپن دہر بہر مندی سرت
ز چارہ گفتش سر وقامت
معنیر تر ز غنبر زلف مویش
قدش دراع جان سر و سر فراز
و چھت تم وٹھ و زان یالا دراک
ز سرتا پانتش چون لالوئی تر

یوان گلہ اسیم اندام
ہمایون طلوع فرخندہ فریم
دش از پیچ چہرہ اسونہ کیم غم
کمران اس سو غیش یاد ان ہمد
جملہ اسب غیش یاد ان ہمد
دوان داد نشاط و عشرت دل
بیکر غیش و طرب اسونہ کیم کار
تہوت چشم بدس اند شبت تار
رفیق بیت جام می جوان اسو
بہرزم غیش و ادل دوان اسو

بدین شہرت کمران سوزنگانی
دران آہا بہت لو جوانی
بنا کردن مصو شاہ کس
عشر و طرب را اول با جہا
وارکان خود

دو سہہ کہ حاجت آہرین عالی
کمرن برپای با ارکان ال

وزیر و جتو کن چاره در دنیا
برام این مرغ چون پیکر قرار
مچاسب بیخه دانا یان این بوم
غذا نیست نه دواست نه معلوم
بجایه چاره گفته اگر گفته سرگز
نهایت در گرفتن ای عاجز
و سپهریت ز بهر ایچا نداد
که در یکاه این چنین نیست چو
بدنیا جانوریم ماده نه
غذا چو کن نیست کس بن بر

غیبت کن غم داله و ایش
چو شاهین ز غن نهاده ایش
بیتیم نسل و اهل این کیست
اعلام دانه این جانور چیست
نه نه دهی گن ز اهل چیست
نه نه داند نفی که در چیست
نه نه مرغ که در چیست
ایچو کن با نه نه نه نه
بدنیا جانوریم ماده نه
غذا چو کن نیست کس بن بر

زهر گونه بهیا عیشش تھاؤن
داده وں چنگ لی سینه تہ ساز
شب و روز آسود مجلس فریزی
پہ تخت ز نشستہ شاہزادہ
می و آواز با ساز آسود صخر
مغنی لحن نکش بر کشیدہ
نہادہ گوش بر روی وں
اقتن کرت بیار بہت مشغول زار
بکام دل بہت نازک یارن
ز جوش می سین شاہزادہ مرست
در آن مجلس طرب افزہ و دہم گات
در چین کن کن پس نظارہ
بہت برام چون طاروس نہیہ
ز طوطی جانورہ آسود خوشتر
برنگ دل سپردہ گو نہ خوب
بدیدہ شاہزادان یام و طہون
چہت نس کن کاک آرم راؤں
گلن نہ تر ترہ کلاست زہ دوی
نہایت آسود خوشدیدا الحق
تہ عشق کن ترہ علی ازل
ز عشق مرغ گو شاہزادہ بہوش
وزیرن کن دین بھویا لوارہ
تمامی اہل مجلس را می بن
سٹھا کہ شاہزادان میفراری
ان تم اہل مجلس ہر زونگ

ربا بے مطرب می منگہ تاؤن
بہت شیرین نواہر سو خوش آواز
کران در خمر سازی عود و سوزی
غلامان است بسبب نہادہ
بگرہ شاہ صف دی ای اکابر
بر آواز دل خوش آرمیدہ
رشتن و ستن سبتن چوان می
چوان می گوش دل تھاوت پروا
شبن تہ ماہ تابان نہر تارن
دل جان عقل و دانش دادہ
وچن بہتو شاہزادان ز چہت رت
عجب خوش رنگ و بھون جانوارہ
رلودہ از خرد صبر و شکہا
ز افشان بال و پر طاؤس یکہ
فریبہ بجلوہ بھو محبوب
سپن از جان دل مشتاق تر کن
ز سر ذوق ایات جام راؤں
ترہ صمی ترہ جانورن نہر نکوشی
وچن گو شاہزادہ محو مطلق
سپن آوارگی ترہ پای در گل
ز مجلس تھو بہر جا بٹھا جوش
بدنیا کینہ ماچھو و بھو مین نہاہ
وچن مشتاق ساری گی مرسن
بہن فریاد دن از دل نزاری
بہر صورت و میون این مرغ خوش رنگ

پرن یار صفت کدن هم و آتش آره
دل جان شاهزاد من مضطرب گو
چو دیوانه ز جای خویش جریست
نه دیشته اهل مجلس تخته تریست
ز تاجش محنته با مکه تخته سیتی
و چیت در دانه بر جان و زن
غذا نیست در زیر و پرده ناوک
میر که غم غذا میستند چو محنته
چو عالی پایه مرغاه دار ساوی
رطن نیست لفظ هر کس تنها سهل
عجب ای بیا و در دلو یان
سجای دانه تپه پس محنته در ام
مستن در دانه کهن یا مست مبتقا
بر غنیت جانوارن محنته بخت کهن
طمع چو پای بند بوشندان
طمع چو ی در و ایمانک با شک
طمع جلد سحر و هر سه خالی
دین یله مرغ لگو از طمع زاله
سٹاه گو خوشی نبر کد تم سوا در ام
در آن ز رفیقش که در دشمن
بروز و شب نفس در پیش تهاون
اچھو تله یک نفس آسونه چورن
ز دیدارش دل شهزاده خندان
بلی این است رسم چرخ گردان
مکدر بخرس متر جانور آسو

اچھن تھکو شاہزاد من شہ آره
سپن بتیاب تیر در کف لٹن چھو
رٹن دامن بسوی مرغ در دست
ز تاج شہ دست زردانه کنه پے
جدا که جانواره سنده بخت سیتی
غذا تر آسوق بیت طمع و مست
ذنگ دل شاهزاد من سبلاوک
بدم آید ازین تندر خسته
خوش ز دانه چھو بر سر پرز ناوک
ژہ که و نھیر اک ساتفاه مہ که چھن
مسلسل چھو زلف مشکویان
پتھر و تھو جانور و دیشته ان بام
سر و پاشین بچھر گو که قفا
ز طمع خام نفس زاله لاگن
چھو هر کس از طمع و آتن نبرندان
طمع چھو د ام مرغ پای نبرک
بکن ترک طمع اید دست حالی
یخ شاهزاده فلو چون برگ لاله
فصل از ذکر کردن کتو سر انجام
تہا تھو لٹن هر گونه کھن جن
تمامی دل و کار و بار تراون
سر رویہ شوق آسونه سورن
سو در زن گلن چون در دند
اکس نام مال کتو راحت جان
دوہن کتو تھوت شہر پر آسو

کردن اندیشہ ہر دم بادل زار
غلامی چھم ازین غنجانہ دشوار
کردن تندر کھن مشراوہ از یاد
غذا کھن جانورین جیلہ مہ آزار
سپن جانورین تراون تھو بکار
کمرن بٹہ مرده لاگن وادہ بھار
و چھن تھو از یاد گو تھو تھو احوال
فصل از ذکر کردن کتو سر انجام
دکن زردہ سٹاہ کہ شاہزادہ
کتو تھو جانوارہ خونہ یاد
کس کسین روی پریم
زور مرغ میوش سندن شام
ز خور و خواب گو بزار کیبار
پریشان گو در زن آسو در
زور و اہم زونن ان کھن گو
سپن خور سید روچن نھو
گلک مرغ ہوسن دام راوس
تھو کھن سندن آرام راوس

تمشیل آوردن جانور
بشیر مرده معصوم شاه

برین گویم دلیل خویش بنو
جوانه آسور غنا قیدی پیو
کرت شیر است پست پائین
لوان باز آه نرسد زار لاین
منجن در راه از یک پیروزان تیش
دژنم تریش رخ برپوش قصه پیش

کرت تیغ کار کس که نهفته ز کبر
دیس تم تو به قدرت آه خود گیر
داده و اقم یله بنجه غدا پس
بخوانی سخت چو بس گداز پس
دین دین گو نه چم پندون کرت کیه
الم عاقر چو یکله پندون زاده
تو میخو اهی باین یک شربت آب
شوی به حال من واقف دین پاک
مثال پیره زن هم تو بخو اهی
شدن محرم باین حال تب اهی

نه از غمش آن روی لکش
دوس واره جگر که شش در

شده فشرده همچون گل نه تش
سه زیبا تن گیسو چون میوه مرغ

کلام کردن جانور بشیر مرده معصوم شاه

و چگون به حال تن جانواران
بشیرینی زبان ناگاه بکشد
سپین دگشت گو باشد موافق
ز غمخواری من کیا چو می طلب
رفتم زین هوس کیا چو می حال
عنایت های به اندازد کردی
نخلق خوش سحاه شرمند کشت
چو پز یا طهن رسوم شهر یابی
تو کردی لطف احسان بر حسیه
بشکل اصل بدوی آسها یو
ولیکن چسبش شکل مرغ بسته
به بوزت شاهزادس غفله مرغ
تو بخر کجیون آن منز حیرت سن پیو
دینش جانوارس هر بند
به چانی فکده اندر گوس در هم
دینش جانوارن نور قدرت
به ید مارک جدا از تن گره هم
کرس هر چند شهزادان مدارا
بدین صورت و اقم پوده سال
و ستاوت کردند خبردار
برین گویم دلیل خویش بنو

ز دید خون دل هر لحظه مارن
دعای جان شه بنیاد بهنهاد
باین لطف و کرم چو بس لایق
دو یک دم تراوت و زتاب
تلوت که باعث از سلطنت دل
روان من به سبکی تازه کردی
بشکر خنده خود بنده کشت
کمر خسته و اتن دستبازی
ولیکن خدمت از من چه آید
دلک غم غصه شامسک سها یو
بجز تعریف کیا ایه میانه دهنه
دورخ از فرحتش شد چون گل رخ
لفک جانور داراه بخت گو
سرسرینست که خم واره آگاه
بحال خویش تن کرم محرم
ونی کیا هر بین گره فاش نیت
نه چو هم بهتر نه سربا و کن بهتر
بخطر گونه شش هر گز گوارا
بعلم گشته سرگردان بدخیال
نه چو کتله نش وین وین وین
جوانه آسور غنا قیدی پیو

دین و دین سپین میان سپرین
و تمامت و منته کینت این از
نگویم قصه دلسوز یا تو
ونی بدوی زه تی بوزت بکنه
بوی بدوی باوه با مردم دکل
پنن سر باوه دید با سنگنخاره
اگر طهر کیم این راز ده سال
دیشا برادان چو نی میده
سواهی حیلده با دهم ران پنهان
بهانه تر او انتریز دن چو ی

چگونه زاه تیوت دل چویم کز تن
به پیشیت چون کیم احوال خود با ز
باین اخلاص کیت و روز با تو
زه هرگز تا به خیمه انکت
گزینن سنگین دین و الحجه پیکال
گزینت میان حاله یاره یاره
کوین گزیده سوریه میا احوال
بیو حیلده موی بوزت توئی که
گزیم و آینه سلی دل جان
ز سرتا پاکینتره سپرین چو ی

بیان کردن جانور حال خود آنکه پوشیده بود از ابتدا تا انتها

کس یله شایرادن زیاده برام
بغیر از راستی زان نه چاره
بو بز کن دختر شاه پرچی پس
و چنان آسنه سزاه آفتاب
جزیرس منز سکونت گاه چویم
ونی کیا مایه بنده و صفا کن تھا
عزیز از جهان بوسش کنی کو
ونی تھو گوش چویم موش لایه
یخی سکه میده اتم پورده سال
بگویم سر گذشت خویش لایه
ونی تھو گوش چویم موش لایه

دن هتونس بنن آغاز و انجام
دینش کن مکن کن تھا و واره
بره که مرزده هیواک جعفری پس
دینش لایه شیه چیم نا و با بس
دیوان بیت الامان نا و ملکس
دین چیم کلبدن پیرس نا و
کس تقدیرن از مادر پدر و
بدینا کس چویم بیومت میا لایه
پیشان در بدیر گشته احوال
حقوت کن سوز عشقن بوز کیا گو
بدینا کس چویم بیومت لایه

چو میا نوی قصه بوزن سخت مشکل
نه آسن کینت لگویمت کینت دل

آغاز قصه عجب ملک و عشق
دوش لب میگید

بزرگستان ولایت بلو دشت
بلک مملکت عالمین
پوان دیرخت و دیشا
قوی دل ناو آسوس شاه
دشمنهای زمانه آسوس
بهر دشت پیش خلق آسوس

وجود و عدل احسان نامور
بدینا کس کنوی نو کبریا
سمن بومی صنوبر و جوانه
پیری خ ماه و شوخ و رعنا
پرزون خ شاد و نایاب
و حجت از کل سنگین پیر
ز سرتا دل شوخ و دل رام
بیت سکه وی قلمبوی
سمن سر و حشمت و تقویا
عجب ملک آسوس میسین و

حسین بنده صفت زلفین دل
 قبحین بنده صفت چو کاج
 صفت حاکم کشتی و لوز و لوز
 دین کشتی و دین کشتی و دین
 چو کشتی و دین کشتی و دین
 بگات کشتی و دین کشتی و دین

در بیان سرایابی و شایب
 از زبان پیر کمال

چو کشتی و دین کشتی و دین
 بگات کشتی و دین کشتی و دین
 بگات کشتی و دین کشتی و دین
 بگات کشتی و دین کشتی و دین
 بگات کشتی و دین کشتی و دین
 بگات کشتی و دین کشتی و دین
 بگات کشتی و دین کشتی و دین
 بگات کشتی و دین کشتی و دین

بهر علم و دهر فن آسوکا مل
 سحاه تر غافل بیت آسوکا مل
 رفیق بیت سحر آسوکا مل
 نشا ط و شترن کن آسوکا مل
 همیشه مجلس آئی کران آسوکا مل
 دو به که گرم گرم مجلسه جان
 زهر سو مطربان کمر آسوکا مل
 دیون ساقی ز جام خوری می
 ز جام می شاده هزاره مدبوش
 ز مغروری نظر کریش نهراون
 و چو مجلس سینه شتر حاکم دوس
 بخاطر گوس می تره زیم برغم
 و زیم کن دین چو به کوه زاه
 دین فیرت و زیم و شاه عالم
 در آن مجلس بی شکین خاطر
 که این هم اس بحث زیم
 بجهد بگر که این بحث با کس
 گه شیرین بیان کردند آفا
 گه دزدگر مهربان کشمیر
 بدینگونه که این هم گفتگو آس
 از آنجمله باده اک سویشمار
 جهان بدیسه محنت کشیده
 نمی و نوک سیاه روی و نوک باطل
 این نوک و نوک هم تعریف خوبان
 شکر لب کلرین شایان چو تعریف

بین هزار دنی بنده خونه عقل
 گشت مست آسوکا مل کل نعمت بیت
 بحال خویش گوشت مست محمود
 تیغه پا طه آسوکا مل هر روز معمول
 ز نخوت علم مغروری پران آسوکا مل
 بهت منزبان یارن آسوکا مل
 ز نغمه بزل عاشق نمک لیز
 بدست شاه پیر کرده پیالے
 نهاده بر سماع مطربان گوش
 مجلس هر طرف تم نامرادان
 نشاند خود چو مرد خانه قوس
 به دستوی سرم و چشمی عالم
 مریه چو آسوکا مل کانه شهادت
 نه چو به کوه کانه و چو به کوه
 سحاه خلق اس از هر بس صخر
 و نان از مایه و یان و آسمان
 چه به چو به کوه کانه و چو به کوه
 ز خوبان خلق ترکان شیراز
 شد کام حریفان چاشنی گیر
 و نان از مایه از هر نوک و اس
 بهر چیز از موده کار بسیار
 زهر قیسه شکایت ناشیده
 مریه چو به کوه کانه و چو به کوه
 چو به کوه کانه و چو به کوه
 کن ناخوب و ناخوب صیف

سو قد سر و سن بنا ر رشک نه الان
 زمه تا بندہ تر چو سلالہ خسار
 مسلسل شوین کن کیا زلف و کمال
 فریبندہ کمال دم الفت
 معنبر زلف مشکین مار پیچان
 تشنہ موی سیہ مشک تباری
 ز عنبر موشل بجان چین زن
 خط و فرقت در آن موی سفیدم
 میان موی زریا جو حی حسن
 مرصع بر سر شطافین زرین
 تنه تیغه سنبلیل منز باکت شاه
 بر ایروشین حسین از نو تابان
 سه پیشانی چو ماه نیم هفت
 د کس پٹ مکہ چو سون لہ ہر ہر
 زمہ زایل شوین بزمہ و بحر
 سو ابرو طاق یا محراب کان
 کمان یا ماہ نو یا تیغ خو نرین
 بمن منز تراومت کیا شوین حال
 نتمہ زن خیمہ شہباز سیہ نگ
 نتمہ میوہ کران بنیر زن گشت
 دو پیش جامم می یا کام جا ہا
 سیہ تہ چشمہ عین ستر ناز
 دو بادام سیہ یا نرگس مست
 برہ تہ چشمہ دلشست گی بنیر ل
 سواہ چشمتہ گہ چشمان پر ناز

کمند زلف او دوا هم غزالان
 ز کاکل گلر خس ط کال شهرمار
 زه کاکل ن پریشان دسته گل
 وجه و ننی بچه ون مار خصلت
 حرم اندر خم کهورن نامت پرین
 سرش پیوسته اندر نافه کاری
 زلف سنبل نه کاکل یا هم نین
 رویه سبز جوی نین نهر د کس نام
 بتاریکی سکه سته غلن ان
 اما کثرت نایب نهم موی مشکین
 ننه زن رنگین اندر متوشاه
 عطار د زن بهت بمرج میزان
 بمرج قوس جای خود گرفته
 ننه مرنج برنج کشید دلخواه
 چهره کمرت ن بیک قفنه نه خنجر
 ننه چتر سیه برنجو ابناسان
 برائے کشتن دختر گان تیز
 بجا یون سن بکشاده پر بال
 با هوئی ختن انداخته جنگ
 ننه تیجه میکشاه میخاسنی پرت
 ننه بیمار ز پر سائبها
 باشوین مانه گشته دما ز
 نهاده هر دو جلد و گری دست
 زلت گی بهرنه مانگل لنگ کنجکل
 ز غنچواری لغزه عشو به پرات

[illegible]

ز شیرین در لطف محبت
دین چسب نوش شیرین

شیدا شدن عجب
با تمام خبر از زبان
پیر کهن سال

یه بوزت شاهزاده قیاب
خیال عشق و شادی کو تو خواب

ز نام نوش لب لگو
گیس شاهی به اندازی بگردار
گو بولون خبر دل گوست پرت
مستحوس کیا رساوی عشق و رحمت
یو دوس کن تم دین ای پیر یارای
چو تنم سان کن ملک اند جای
باین صفت سه بگری یا بگری چها
بگو از حسن دم یا پری چها
دیس تم بد بگری بوس من چها
تم کو آب هوا بسیار دلخواه

شکر لب شیر و زال ز لعل و یاقوت
وزل و طغ خوشتر از گلبرگ خوشترنگ
دعای غنچه خفته کف کمی نه
ز شیرینی دهاش در شکر خند
اسن وقت ستاره زن چیه بان
مد و سبب منیش ز سجد ان
دولم تن کیا چه شوبان بنجه منر چا
پیر آدمی چاه زمزم یا چهو گرداب
بنجه منر باک آن حال معسر
تنز گردن و جهت شیر از زن گو
سراسر حلقه و هم گردش پر
ینه بطنه مال لاجن کمال مال
ونی کیا سینه پر چهو شین خفته
چگونه تن سینی آئینه همسر
کشته و ن لور زن یا تازه آنا
دو پر زنده دست مستند گل
کمران رنگین آتیه باوت گلن گت
وزل تم مینزه نگمت بگ لاله
تند نازک کمر از موی بار یک
زافش رشک نیون آهوی چین
تفاوت چیه نویس بیت دانه
چهو مخفی عصمتک نش گنج بار
کو طیبو طیب چسپ بدن تام و پسر تن
کو طیبو طیب چسپ بدن تام و پسر تن
ملکت کهورن حنا از خون عشاق

تج سرخی و چیت گولاله فرات
و چیت لعل بدیشان بوی طه و رنگ
لبس لعل شکر چاکر کمی نه
بزیرب پر زلون قند و فل ند
ننه حسته دهن کتو مرهم جان
ننه سیمین آسید ل جان
لبالب انمی صافی دلخواه
قرار جان دل تن جاییه یتیا
چهو چهاون رنگیا زن آب کوثر
کهورن افسوس و ن دشت چهره لاله
ز لعل لبها و زگو هر و در
تنه و شت چو در جنگل غزاله
لبافی صاف تر آئینه خفته
دوست تاش جباب ک کوثر
متن و چو بن کتیا چو همیار
چو کمر مت سرخ زن و خون لب
بضر بگل گزین تن منر آهون
ننه چهو س ملتن خون غزاله
ز بارکش چشم عقل تار یک
در ناسفته چهو س از حسن زو
کمرن کن رو پسرزه کو به رانه
چو راه فکر تن کن سخت همیار
کف پا از کف دریا نه کف کم
کف پا از کف دریا نه کف کم
بخوبی چهو س کانه ثانی رافق

پرستانه عجایب جهان چو
 پری پیکر لبان جا بجا بس
 کنی محسوس کوی لعل لب و
 سپین از جام عشق نوش لبست
 سخن طریان پس لگو و ننه
 کنو بوزم ته دل مریه گوم در هم
 پیچ ما را از دل ز پیده بیرون
 یته پاخن و نان آسوده راه
 برو و شب کران فریاد واری
 تمامی شب را در غم و دن آسود
 کران آسود وانی رات رس
 و دن تیره تا و نه زدن هر دو
 زگره آسودن اشک جاری

ز تن تهنه ناوت بیت الامان چو
 دپاش بهور شه چسنا و بکس
 تیر بوزت شاهزادان کوت بر پد
 قرار دل دتن یکبار از دست
 دلفشش محبت لگو کهنه
 کرم عاشق سرگردان عالم
 کرم ماسر جنون در کوه مامون
 بوکرس مار عشقن کیا چو چاره
 ز دید خون دل تن سو جاری
 ز درد و غصه بر سر لعل لگو
 قرار دل مولی رود نه سالت
 شمع صورت زدن گه نه به آسود
 دون فریاد تیر از بقراری

نرم آرائی کردن عجب ملک با روم و آودن پیر
 کهن سال رانند خود

پگاه دتو جانوار و ناله در باغ
 ز بالین شاهزادان تهنه سر
 رفیق کن دین از بخت فیروز
 بحکم شه سپین مجلس شاه گوم
 سنجوی اسب مطرب ساز وایان
 و زان آسود طرف سینه سینه
 بجان دل تهنه نفس کنوی گشت
 سوراخ فتنه تیر یاد پیش
 مهن تر اولن چو کن اشک کن

سنت فلو که شین به و از چون داغ
 لباس پادشاهی کرده در بر
 که و بر پای مجلس چو دیروز
 تولدت نه یون پادشاهی ده شرم
 با این خوش و دستور شاهان
 بهت شهزاده کیو مست محمود
 کران بریاد در جام می نوش
 حصول جمعیت بریاد گشت
 دین حاضر کن گره یل و کون

بجلدی نودت یلانه ناوک
 به مجلس به و ننه کن نش و اتاوک
 دپس شهزادان اسیر خردمند
 ز درج گوهر خود برکت بند
 مرز در گفت گویم لعل لبست
 دغم اک شربتاه از جام ذوقین
 ز ذک نوش لب کرم ماسرود
 چرخ گشت هم از کام جان دود
 شمع عشق مریه کرم جای دود
 ز عشق او گشت چو سن ی در گلی

کهن شربت دیلاه بیاک غار
 امی سیت به ناهال خود باز
 عجب مجلس در میرود بین
 به چو حرفه سپید دل شکین
 زه چو کشتک سرای پندش
 مجلس چینه شیرینی بویچ پیش
 ایند زهن نرا خونی سحر چرت
 چو بیت تاثیرین تن بیالکت
 پند و حق واره پاخن این کت
 تفاوت اریا چو بیت تن

آنکار و شیه ز قمار بو و دیار لنته
 زه نخو کن بو زخم زانو و دیدار لنته
 مین با زن خریدار سپن فعال نه منته
 بنقد جان که قمار بو و دیدار لنته
 چشم منشت با زلف چسبی و منته
 صند خون بکیا بو و دیدار لنته
 کران لعل در بارش بکین ترشیه
 و جنت میم لعل در بارش بکین ترشیه
 مین نخسته بیار بو و دیدار لنته
 شگمیه گنه مار بکین کیت کتیه
 رو اچا تچهو کران بو و دیدار لنته

مین و سپن من کله بولاسک کلا پسته
 زه دون گریه می مارنا و دیدار لنته
 دل مقبول افکار چان کرده منته
 سپن تن دست بردار ما و دیدار لنته
 بیتا شیان غمیک از عشق
 نوش لب بیان زاری
 بیقراری او

گزین چپونه هرگز از ناراست دلخوش
 دین تم بدهوی چها کار عاقل
 دین تم کت بیسته تیره قابل
 ره گو تا نیرود دل از کلامت
 یوان جهم از کلامت بوی شیرین
 تو یام بویی کرس بو سرست
 اچمو کنه دیشنی دل گوم نیرت
 ره عشقن یکانه فواره برغم
 ز شا بهی گوسن کگل گوسن دریش
 کران هتو شا بزدان آه و افغان
 و چپشت هزاره سند احوال غمگین
 کرک تن ساره وی زجر و ملامت
 کمریم کیا زه تیره کت پاره یتم
 عجیب ملک می نان آسود ز نابا
 ولو عشقه اچن اندر کمری حاجی
 زه یدوی شفقن پچه تیر تراک
 شهرت بکه کیا مهبت گو هم نهانی
 زه ا هم غیر خواش چپوی مبارک
 مخاطب برت خیال بار دلخواه

اگر چه آسوده همچون راست لکشت
 کنوکت بو زتی از دست نودل
 گزین تنی بو زتی تا نیرودل
 مشمنه زاه به لذت با قیامت
 معطر گو جهان از زلف مشکین
 دتم یکبار عقل دوش از دست
 دوباره ون چپو کل بن سویت
 دوم دل واره واره سور کرم
 خبر کنه چمنه سنج کیا ایم پیش
 سپن بد از کلام خود پشیمان
 برسوئی سپن بد زار و مسکین
 نجل سپن سهاه پیو در تدمت
 زحم کنه پخته آست در آبروم
 دس متر عشق دلم برت محارب
 ره کرم کیا غمک و لانه درپاک
 بیک تیرنگه لچه خون مارک
 بو دندی سر زه کرم مهربانی
 لکه پاری بیابنشین تبارک
 کران رس دوسر افسو من آه

نوزع زاره
 ونان می آسویا رس کن نهانی
 عجیب ملک
 ولو عشقه لا گو دوستداری

چها و کله ویه گلزار ما و دیدار لنته
 بیهمنه منط چپوی مار ما و دیدار لنته
 زه پش شید اگر قمار چه گیمت ره کتیه
 دون دن کوچه بازار ما و دیدار لنته

نه آسوس صبرنی آرام در دل
بخی ناله دوان آسوسا هزاره
بغارت نبوس عشق صبر آرام
بیکباره تنوش عشقوی زار
بجسم نازنین آره کهنوس تب
روپه سترنگ کسین بار کج چن موی
شبه روز آسنه تنخ نه بند
مٹھوس اندر در دل لخت کهن چن
دون از سینه آسوس شعله تنش

ز عشق یار گو دیوانه عاقل
بیاد دوست دل اندوست داده
سپن تن صبح اکیدین اشام
سینس بیمار که تراون بستر
ز عشق یار و تن جان برب
پریشان بگر خست کسین گسوی
ز غم ماه دوست گوس چندر
سپن تن کله داس رنگ سوسن
یوان آسوس ز صنف دل شعله غش

واقف شدن شاه بهکرو از بیماری نزاری فرزند خود عجب ملک

خبر در شاه بهکرو رسد زیر و
خبر چینه کچه چکیا تن بتغیاری
و تخت نهادن لیونیت و لارن
متن نشا لو یامت و در حال
نه ماس میره و تھو کرنه تسلیم
و چھون شهرزاده تراوت سربالین
پریشان دل چھت گوشه شاه بهکرو
و چھون پله شامنی آسحال فرزند
حکیمه آن شهرن داناته عاقل
کرن راجی حکیم تیز دانش
صحیح معلوم که از آریا چھوس
حکیم پله شاهزادس آو بر نه کن
بعلم کجریه نم نبض و چھون س
بجکتهائی خود همراه شیت

حکمر گوشه نهند بیمار از پیو
غذا کچه چھونه جز فریاد و زاری
اچھو کس داده سین خون باران
و چھون فرزند بستر در آسحال
نه تھو تھو فرشته بچھ کرنه تعظیم
ز دل واره گو مت زار و کین
کرن خون باری از سینه لیدد
و دن گو تھو تخت از پیش لبند
سٹھاسوی تجربن منز آسوکامل
ژده و چھتس نبض کرنه زماش
دوان خلل در کار کیا چھوس
ژن جامه تن نام سو و چھون
تنز بیمار بوزنه آیه نه تنس
مرض عشق موی سپنوس دریا

دین تن که بزرگه یادت تاثیر
پندوی آن ندای بزی که نزل دیگر
ای که عشق داس است حکمت
دو اوقاتی پین ناهق نه اور
دو اچھونه عشقه داس نیز دلبر
ز درد دیار گو مت چھوسا چھو پاره
حکیمس داد عشق بیه ماون
و تخت گو یادش هر شهر باون

چھو زکشا هزاره زرد گو مت
چھو عاشق آه تن سرد گو مت
بو چھون زان گو مت عاقل
مرض چھوسوی لبنتاب و
نخا چھونه کف لبنتاب و
کرنه بر سوزن فینکاه مهران
مدار اسوی کسین تن و
چھو کشتن زان بر اس عشق و
چھو کشتن موافق با و
سوید چھو کشتن موافق با و
گمت کشتن موافق با و

در بیان نیکو کردن
حضرت عیسی زنی را از مقبره

و فی آن شب بسیار سیاه بود و در چشم
چکان آسوده عیسی بن مریم
سرا راه دیو طعم که مرگزاره
پیرن تنه فاشه باقل بود اند
و دان دیو طعم مزارس منبر جوانه
ضعیفه ناتوانه نیم جاناه

دنام تن تنز از موی باریک
پس نه دود و دی تن چتره تاریک
چو دیوانه ز عقل و هوش و گشت
دو که سیتن هاله چو سو گشت
نکه گریه هفتی میجن حال پرده پوش
بینو مت کیانه چو می تو ده پوش
زنانه طاهه نم جو ده دخواه
موم می مره متندی مرگوداه
بوتنه داده گشت چو سیتن تنز
نمی زندگی چو سیتن تنز

متمی موجب کرداده چاره کار

سوائی آن بن مسند چو شودار

فرستادن شاه به گرد وزیر خود از نزد عجب ملک و آگاه
شدن از حال او

بید شاهنیه بوزن حیدر کار
بهماندارن وزیر پونه بر خیز
نگی نری پرزن متسد و ملک حال
بتد بیرون فانه پرزه ناون
وزیر آوشا بنزدش در حال
مرگودیت عاشق چو کوه کتام
نته کتبه آسهی تیهور عفران رنگ
گمت کس چو کوه زه عاشق باو هم
بو و ان آسید پتجه آسماس
مکر بسته کوی کوشش در بیکار
بشیرینی کرن شهزاده دل نرم
فریاده دته الوش فاره باور
یکه نتره بوزمت آسوس پشش
وزیرن قصه متسدیم بوزن
یه چو مننه بوزمت نه تاباندم
و تمام کینه منزه ز بوجو نه در
گمان جهوم بد غلط و تو چو بیک
دین تن کراپنه کویوت تاثیر
دوباره بنزدن پوزیرس
زنانه بندر تن در دل محبت
وفاداری نه نانن چینه پیشه

امی سیتن ظلم اندوه و تیمار
برای چاره زنی تنل قدم تیز
وزیر آوشا بنزدش در حال
بهر صورت پین حال باوه ناون
پنه زهون چو سیتن بنزدش در حال
توی چو می و رگومت خواب آرام
و نم تنی کم نه کرنکست دلتنگ
کرن نری بوزمت کن در حال حاضر
دمی تار تار است اسن چو سیتن
بو حزن و کرن نری ش سولدا
سپن تن جمع خطر گوسل نرم
و تن قم قصه خود پای تا سر
و تن تی با وزیر تیز دانش
سپن عاجز متسد کن پونه فیرت
چو کس متسد پشور در ملک عالم
نه نام نوش لب ز رگوش تارمت
عجب ملک تن بوزت کتر سها ترک
پرو می تن بد پزی کرن بولگیر
چو کوشایان شاهنیه امیرن
کنو بوزن گره من بر باد پت
جها کاری تهنر خصلت همیشه

بہ اسوم وعدہ نشستین یہ کرمیت
وَن چھوسن پان فنضاکن کن تمینا
تمس رتوی ایم کیا زو مہ درکار
نہ بوزت آ و عیاس ٹہا عار
دو کہ لدا سو دارا تہیہ لیومت
جوانس حس یکا سو سنہ وارہ

انم لعل تو ہی چھوم مان ہر مت
بجلدی تہ فقتن کن نمین
تمس رتوی سن میا کو کر سزاوار
دین تہ کن مہ مان فہر آن یا
فرا تہ سیت واراہ سوی نیومت
بد گیر فہر مان تہ شاد ہ

زندان شدن یہودی بدعی حضرت عیسیٰ ایمان آوردن او

روانی یام عیسیٰ قبرہ طہ آ و
د زن درنا رہس اس تہ گگر
و چہت ہتہو حال عیساں پڑہرت
د پس تم توره یعیسیٰ مذی جان
ژہ انوک میانہ بایت بیت مکان
ژہ انوکست مکان میانہ بہت
پر کن کلمہ سپن مومن یہودی
جو انو ڈی دیو تھم چھم زانہ
تہ و پو تھم لہسند اس مہ مچھم
جو انن دیو پڑی کن چھم زانہ
ہنر دگور گو عیسا روا نہ
دعا منگون زمین پٹ تھون
اکس کڈ شتھی گی تم سٹھاہ شاد
ددیو باژ و محبت کر بغایت
روانہ سوی خانہ گے دوشیوی
تک کو ہزارہ سیر سا سو درامت
نظر تہ پادشاہن سپر بر زن

یہوداہ اک قبر پڑت نہر در او
سیہ سپن بدن گو مت لوان یک
مہ و تھم کیا زگو مت چھوک عذابس
گو مت اسوس دنیا نامسان
دیو کلمہ رلم مہ داغ لعنت
دیو کلمہ رلم مہ داغ لعنت
جو اس تہ عیسیٰ گو برودی
اپن چھایا بدل تو تھم نہ
سپن تہ مرد کتہ پاٹھن مہ و تھم
ولی بوی از غلط راوس گمانہ
ژہ کرتن زندہ یا پروردگارہ
و تہت گبہ از قبر آن حور پیکر
ز قید محنت و حیران گے آزاد
برک لولاہ کس اک بے نہایت
سپاہ بادشہ بر و تھم تہ پے
کرت گردش سو فیرت اسوامت
سپن بہوش تو تہش جوش عشقن

د بخت گبہ شہزادس پوتہ عاشق
دوشین عشق در دل پیوک فادہ
ہولس شہزادن پوتہ چھوک فادہ
دنت ہفت محلہ عاشق چھایہ دور
یہ چھہ بیانی کینز نذر تہ پید
نہر زن تہ پید چھم لہر تہ پید
ژہ زانہ ہم محلہ عاشق تہ پید
نہر زن کینز اسوس تہ پید
گدوت گل تہ پید و تہ پید
زانہ چھم پن بے شیدہ بے دیر

یہ از اینہ کالج اس موثر
نہوت داغ جگر اس مہ گیش
خدا بن کر قدرت ون یہ زندہ
چھو پڑی جان کتہ پاٹھن چھہ
بنات حق چھوک کرن دعویٰ کل
مہ کہ بر جیہاہ تہ لاگ عادل
بدی یہود چھوی مہن آہ مردم
تہ نگاری مہ کرن عادل گم
دین شہزادن امیر و تہ کار
مولی از جان خود چھو نہ یون عار

جواب دین عجیب و غریب
و تعریف عشق و شغفی مسکون

دست تم کار عاشق چو می فانی
کرین عشوق بد چو ر و بھائی
شمار ری بے نسبت خلعت
چو لایزم شغف لاکن وفاد
وفاداری همیشه کار عاشق
بھائی شمع الہ بیکس چو عاشق

زہ چھو کہ انجام عشق دوست مجرم
تو کی کن درد عاشق چھو نہ معلوم
یو چھو وارہ پاٹن عشقوی می
تی واقف بدرد عاشقی گے
زہ کیا زانک چھو عشق کون کد
یو زانوی بلو د ساری لیت
یو موہن لہ دست د ساری لیت
کس انجان دل وارہ عشق
گلشن دن دس لاکت عشق
ایم بویہ ہم تسکین ہنار دل

تو کس ہفت وقت پلٹ نتمہ مارت
زنانہ تند و سرکش گئیہ پر کین
زنانہ و زہرہ دپوس پادشاہم
انسن ہم زورنی پو زورہ ازرات
ہتن کس شام ہزار سن پتہ لارن
پتہ پتہ ہتو نہ لارن کس رفیقش
و دوی چھو می ہائے نہ بابت تہجہ خواری
و دان داراہ جوان یکہ او دھال
مہرکت بوزت تہ علی حسرت پیو
دین کس ای زن بد چو می بد بوی
خبر چھی کیر خواری تجھ نہی پت
پرک پسر بہ مسزنی طسکانی
زہ نے بوزک لو منگے از خدمت
دپس تہ چھس کیت پادشہ بو
اگر سن پتن پو ہزار دن پرز سن
سیح دست سوی آسمان تل
وزیرن پو عجیب لکس نہ و چھنو
سپن زندہ سہ آخر قندی سیت
زنانن بیوفائی ہنر چھ خلعت
گیس می عاقبت بیگانشی پت
زہ چھو مت چھو پتہ دی نش لہ
چھو دیو ہمت نہ فلو اگر کنت پت
چھو می نادید پاٹن متبلا گوک
چھو تھاون بیوفان ہنر محبت
چھو تھاون بیوفان ہنر محبت

اتھ تراون نتمہ بردار کھارت
لزن از قہر شو ہر بر جین چین
اچھس بے شک کینر شاہ عالم
جوانش و زہرہ کنت کہ نہ اثبات
جوانن ہتو اچھو کون خون مارن
دغا بازی کرن شو بیافقیس
بھے چھو چان رسم دوستداری
ونن و زہرہ عیسی یہ احوال
پہ پیش زن چھو سیت بہت گو
جوانس پتہ کوی لاکت ہنر چو می
پتو لاکن زہ دیک یک طبیعت
امی داوی دوبارہ زندگانی
تہوم بیشک عاقبت دن گز کھارت
بد زوی ہم ہنر از بار گہ یو
بد و تلخانہ پانس سیت تنس
و ہو کد تنس دست پیو یو لول
پتے زن تم جوانن کون غم کھو
کرن انجام تنس نیت تم کیت
جوانن تنس پتہ سچ تہر محنت
چھو بے مہری زنانن ہنر طبیعت
کران بیہودہ چھو کافو ستہ
تہوت در دل زہ نادید محبت
شنیدہ صد بلا سن مستلا گوک
بعید از قول و فعل اہل ہمت
بعید از قول و فعل اہل ہمت

بوزماندن هر طرف چو سوزنده تپانم
 و زيرين زانو عشق من چو محكم
 كمرن دم نه بود ياجن از كالت
 كمران چنين نصيحت دانه تا سير
 چو كستمانت بيلم شاه شهور
 تشنه دي چو سوز گشت بوز محبت
 تنهوي تن عشق در خاطر رطبت چا
 شهن سبزه ت اين پيران عاقل
 پر زبون متني كنو چو بوز زنده
 اچو ما ديو بخت چو كنيد اندوه
 بيو قيرت ديس چو نه بوز زنده
 بهائس اس چو فيرن قاق قاق
 بجز گردش بهت نه اچيپينه و زان
 بهر جايه چو كمرت سير ملكن
 نه بوزت پادشاهين دسها دل
 كنوي اسوم كني و اتم و نه مي

لين كونه جايه شايد آن كارام
 شراره چنين ات ناس گزهرن كم
 وقتت تها كونه شهن ملالت
 اس كمرت چو عشقن پايرنجير
 چو تني چو پيكير نوش لب كور
 چو تن و مژنه بايك تشنه كرت
 زنگ نام شاهي چو سوز پر و
 بهاند يسطها علم نه كها حمل
 نشان نوش لب ملك دنيا
 دپانس پادشاهين ناوشه و
 بعمر خوشي ان نام شهن شاه
 بكوه و دشت دريا شهر اطراف
 تو بهي نش اس چو تشنه بوزان
 شهن ساي چو بهر جايه خيلن
 منون افسوس كمن ديش اس كمل
 سونه اسسم دكالت چو نه مي

پيرشان شدن شاه بهر دو نصيحت كردن پيرا

شهن شاه كوستها بختنه غمناك
 عجب ملكن شه كو خون نار ان
 مللق نه مدارا كوت كرتش
 اچين بنده كاشه ما خوش بازيه
 زه و نيم غيش و شرت كيا زه تراو
 دتوت كوه تر كخ اي بابك ام
 غرض هر كه زه ارسي ميرفان

و دن اراه زغم بر سر لدن چاك
 دويو شمو كني مانند ياران
 مدد و عطر نصيحت كوت پرنس
 پير كيا اسوي نه كهيومت كمره لاني
 متهوت ماتم دس غمخانه پراوت
 رشت غم غمخوي كمره سون پيام
 دمي پيدا كرت بشيك بيگان

امانت چو چو كونه جايه پيام
 نه كنه نياده كنه بهر دست نه نام
 بوسون چايه خيطره سار كمر
 قحلي زماندن بهر جايه دهر
 بكوه و دشت و ديار و دوزخ
 ان شايد خبر از نوش لب ملكن
 عجب ملكن ديس ايش و ارا
 بهائس چانه سبزه قدر يالا
 براه عشق لادن كمره شايان
 حشم بهت ليت يالا كان ايوان

چو لارن شهن لارن اچو كمن
 بهر دم خون دل ران اچو كمن
 كهور و سبزه كين چو شير ياي
 سبر لارن چو شير و دوتار
 ديش شهن زه كميويه و كور
 كو و ز شين شرو نه كرايه كور
 خبر نه چي دوشم ماچو كمره
 كنوي كني اسوم و شرو كوي كني
 توقع ايسر اسوم ماچو كمره
 زه نفا و كنه نه پايه و ميا كور

بنیاد حسن از بهار مندر چاک
نخاط حسن از بهار مندر چاک
بنیاد حسن از بهار مندر چاک
نخاط حسن از بهار مندر چاک
بنیاد حسن از بهار مندر چاک
نخاط حسن از بهار مندر چاک
بنیاد حسن از بهار مندر چاک
نخاط حسن از بهار مندر چاک
بنیاد حسن از بهار مندر چاک
نخاط حسن از بهار مندر چاک

از گوشت دین در عشق بر باد
محبت یاده شد مشراوه انبیا
ازین پس ترک کرده عشق بازی
نمی بیند گز بهما بالور احوالی
دین اندیشه عشق پیش کشی
ذول تاج صبر و پیش کشی
کران اسوسه زین صبر چاره
ولی عشق تهنه کفنه چاره
دین با شاه اندر حال این راه
بیشین بین غم هم ایناز

کرک بخت شاهی کامرانی
ز پیری تو منت چو بس بر گور
مرد تو آفتاب سر بر کوه
ایم ساجده نیم مرگ بر زور
ز لب من نه شوی تا جدایی
زده که شوی گز بهن سلوانه عاقبت
مرسم اینت تر اوک خام کاری
زده اسوی قف می پنه تخت میا کو
یه که زانم زده تر اوک ملک مال
زده تر اوک پادشاهی حکومت
دین تم نوره ایشا جوان بخت
چه راه عشق راه رنج و خواری
ز عاشق پادشاهی بن چپه شوار
چه نفرت عشق از کار دنیا
یرکت بوزت نه شایس کو حکم خون
نصیحت تیر کر کنتم شایز ادب
زده تهنه کن کر بوز از نصیحت
تیره میانی زده چو ک غنچه طفل
زده اسوک میانه با عک پوشه د
عقل کر پیدون یوانگی تراو
تهوی تو تاج بر سر که حکومت
به چیم در وقت پیری جان مید
بوا اسوسه جانور خدایت توشن
اوی بابت زحق کاچین چهل اول
کرکت گم پرانی هند ننگ ناموس

زنگ مال و خزانه جای میانی
صنیف و ناتوان سیتا دیتور
گمیت چویم یا ونه مشراوه سن
میسیم بارت دیم دارت مرگور
مسلم می پنه زده شاهی باری
زده شوی پادشاهی چو ک لایق
کرک کشور ستانی تا جدایی
زده اسوی قف می پنه تخت میا کو
یه که زانم زده تر اوک ملک مال
زده تر اوک پادشاهی حکومت
دین تم نوره ایشا جوان بخت
چه راه عشق راه رنج و خواری
ز عاشق پادشاهی بن چپه شوار
چه نفرت عشق از کار دنیا
یرکت بوزت نه شایس کو حکم خون
نصیحت تیر کر کنتم شایز ادب
زده تهنه کن کر بوز از نصیحت
تیره میانی زده چو ک غنچه طفل
زده اسوک میانه با عک پوشه د
عقل کر پیدون یوانگی تراو
تهوی تو تاج بر سر که حکومت
به چیم در وقت پیری جان مید
بوا اسوسه جانور خدایت توشن
اوی بابت زحق کاچین چهل اول
کرکت گم پرانی هند ننگ ناموس

بو پانس کر تیرمان آسوتن خواری
تیر هیبا کانه دادنی منز پان گان
گمان چھو منه بد نیا چھو سر کج امنت
بو زن آسوتن شه سب سلامت
کلس ید میوه گز که کم کیا چھو پرا
کلاه ید کو کلس آسن حیاتی
کر ل چا عشقن چھو منه تقصیر
امی پوژده چھو من نیا پوژده گوت
مه عشق نوش لیکه پوژده دالت
چھو و اجر عاشقن معشوق کارن
محبت عاشقن آسن چھو دستو
وفاداری کر کن معشوقی پت
همچم خواش طها زان سن خواب
اگر فرمانده بد شاه جهاندار
چه نیو تا مدت باقی زندگانی
همین زمانه نذر بشورده بهر سو
یقین چھو میا تو رحمت ناونده زه
مه مارم شه گز تن زلم سر
باسا شس این چھو منه نرا و
سزین پانس چھو منه چشمن بندگی
دین تم تو پت کھن چھو منه چاره
به عشق نوش لیکه پوژده دالت
کر ان اس گفتگو تم ناگه شام
عجب ملکس شب گو رود محشر
پن دوده بوی آسوتن ناخ

عطا پنجم بلا خواش زباری
تیر هیبا کانه زاری تیر پان زالن
بو مان جبه زن آسوتن سلامت
به یکی زنده وزن قیامت
ز یاد خم سو آسن گزده بر پا
زه غم ون کھن که میانی و شاتی
مه لکھو میت رازل می سو تقدیر
سینه خم محنت چھو منه موت
فراق آسن تھوس بو زالت
وته او چھان یارس پته لارن
چھو تھو معشوقه ندی حسن پو
جفا ید آمنت سند به نهایت
تمکو پرتو کر ن شرمندو مہتاب
روم هر کجو بستجوی دلدار
و چین در هر طرف آن یا جانی
مگر پیغام دلبر بوزه نابو
لین دیوه ناگهان آن غیرت ماه
ازین اندیشه فیرن چھو منه بهتر
مرن بهتر زدن نه مجر دلدار
کتو چھو منه و همچم چان بد آش
مه عشقن سخت کر کم دل واره
دوان از سینه چھو منه آتش تھو جو
بتنگ و باد شه گو تھو تھو نام
ز سو ز غم کھن گز کفاتی تاسر
به نسخ حرف غم آسوتن ناخ

ان سوی نایت و دوش و دوش احوال
کر کم غم عشق تیر کینه غزبان
تھن هر گز کھن آتش اجازت
دیفی چھو منه تیرت اجابت
چھو یی دستو شرط دستداری
زه پتم سیت کر کم هر رانی
کر کم یاری چھو منه پدیدار جانی
بصیرت م آسوتن غم کھن کسان
سفر زان بو چانی سیت آسن
آوی با پت چا زان ید بانی
کر کن تھو وقت لا چاری و فانی
امی موجب کر و فردا بهبانه
شمارک تھو کد و نیر و زخانه
دین تم از سخن تھو جمع خاطر
یکی بو سیت ید سیت مافز
دیپان چھو منه ناخ رنجی چھو
بیر دادن پی یاران رنجی چھو
دین تم مختصر تھو جمع خاطر
یکی بو سیت ید سیت مافز

دربیان رفتن عجب ملک بسفر و همراه بردن اسیران

من بو عبید بن مویه
 قمر یکده پری رویه
 سرافراز پرستانه
 و لو بیداده جانانه
 اغافلده ز حمله دلاختم سن
 مویت گویم شکوه آن
 سرزوی کینه نامالمانه
 و لو بیداده جانانه
 ینه چایه غشغشوی مس حیوم
 ینه اشفته خاطر گوم

پرواز لوت دل پریشانه
 و لو بیداده جانانه
 مه زانندک بارغ و بستان
 گندم دوده عشقه آستان
 نه بندگان کوه نه بیابان
 و لو بیداده جانانه
 شمع رخ ترک طشت لای
 بجان بر سوختن دلاختم
 پوپر وانه زه پودا
 و لو بیداده جانانه

عجب ملک تن بوزت دل سپین شاد
 عجب ملک تن بوزت دل سپین شاد
 پیکه کد سوز مشرق آفتاب
 عجب ملک انن راسخ نه دپوش
 خفاه تھوتم کرک یکد اتقامت
 دپس تم راسخن اے شاهزاده
 کرک ساز سفر از صبح تا شام
 لبش نیرت به پنهان گئے خانه
 جلد یک چون پرند زات راس
 صبح فلووات اندر یکت بان
 گھے یک بر بلند می گه به پستی
 بد نینوال دوران اس کمال
 بعد زاری داکش برزاده کیا
 نه آسوتن و طاقت پوش نه
 ونن آسولس کن کیا بنت
 ونن آسولس کن کیا زه کر تھم
 زه کیا کر می بو کر تھن خسته
 لبین کته خویر و دلدار جان
 اچو کن خون باران آسولان

کرک سن راسخ تن بخش امداد
 کرک سن راسخ تن بخش امداد
 بهر سو جوش تو لوزک جباب
 مه داس لوله نادران ز جیم و س
 سه وزی نیکنای تا قیامت
 مبرکته غم کرکے بو پور و عده
 بین کنیزان رفیق تھوکه پیغام
 گرک پط بهت سٹھا مال و خزان
 تھکس تم بیٹھنه کونه جایه سات
 سجدی زان بیابان گئے شتابان
 کرک از باد صرصر تیز دستی
 سٹھا گے ماندہ کته رو دکنه حال
 عزیز غم غریب نیم ره آسول
 مسافر داکه کنت آسولیس
 مه عشقن می زه دلو تھم زهر رجم
 فراکده ناره سیتن سینه بر نفهم
 ز شاه می الوتس کر تھن فر
 فد اکره بس بن جان جوانی
 ونن سی ناله نه فریاد لول

غزل جواندن عجب ملک

تو کلت پیرده ستانه
 شکل بلبل چھ دیوانه

و لو بیداده جانانه
 و لو بیداده جانانه

ز چشم جادویت آه
 پیرانه زن زه پیمان
 به صبرک سود و سرمای
 دو صد خرمن بیک آن
 متیو جیوم چایو ماره متو
 متو لا ختم زه بیگان
 بغارت ملک ل نیو ختم
 صدف پرورده در دانه
 پریا دل بهت گزین لنگ
 بر بهت می پانه
 حکم جیوم تشنه دل بنیاب
 بود در غم کم زه همچنان
 تیوی بس چانه هجرک طول

کران آه و فغان هر سو
 و لو بیدرده جانا نه
 زه نیو ختم زه لچگی گرایه
 و لو بیدرده جانا نه
 متیو مت گوس آره کتو
 و لو بیدرده جانا نه
 بدف کر خنس به تیر غم
 و لو بیدرده جانا نه
 گزهی تهنه خوته کیانی منگ
 و لو بیدرده جانا نه
 قرار جان و دل نایاب
 و لو بیدرده جانا نه
 زن جیو نه طاقت مقبول

ز شوق گوم بریانه
 و لو بیدرده جانا نه

دیان راوی بختی پانچه آفران
 لکان رتس و بس میانی منز
 ز خور دو خواب شیو هزاره لکل
 روان آسو بهو کشتی لو که گمت
 رفیق اده تنه گو بس
 گورن رود کنه اصلا طوق
 بزاری راس پو شاهزادان
 بزاری راس پو شاهزادان
 گورن رفتار کوی چو طوق
 سوار و هم پیاده آبی عابرن

گمت میدانی منز حال حیران
 بیابانهای بے پایانی منز
 سپن لستار غوا لستار عفوان گل
 دوان فریاد ناله هو شه دلمت
 سٹھا تھک پک پکی در منز و
 سپن لچاره گے دلنگ یکبار
 رفیق ساری دیو شاهزادان
 رفیق ساری گد گیکت دان
 امی چیزن بو کرس سخت بنیاب
 ازین رفتار کن و آونه هرگز

دست و پا منو راه پدیا نو لوزک
 مر سینگ کا لچن پدیا نو لوزک
 گز بهو زی دن رفیق زوره نیرت
 همیو دوت می گزین در خانه نیرت
 لپوشا بدش ناه دان سمینر
 دستگر لوک گزین کرتی جیو پانچ
 دپس تم زوره نیرن کر جیو پانچ
 کھو کنه کھه خطر و نه چچی زه شرک
 جیو دریا واه یہ تر د این بیان
 تنوی آیره ملو بامال و ابیان

بجو میت نا و نیر سامانه
 آده گنه نیر لستار طلب کمال
 سپن لستار مصلحت تنو پو کوی به
 سبستی بیبه به باب و جیره
 جیو زس منز بد ریبا گے روان
 جو برق تند چون باد خزان
 خشکی اس دره سرت رنگ و
 بد ریاد مرتن سال قمر گو
 میان آرت ریاد نچاه اس
 کھوان از فتنه جو دسرت چاه

سینه بریان گوم گریان
سینه میانوی ترا و
مول را و سوده چای
مشریه نقصان آ و
عشق و او و لشی
منزله بد مونا و
گره است پره کتس
نرمه و النجه ترا و
گره در کپس سره گرنی
سره منزله پیوم و او و

کوه یکا ات که مره لانس
مره شرمه دا و و
دنه دزه چوم لوله جگر س
چام و صلیک چا و داما
سودل شهم لا و و
بیر پشته شهم لا و و
لبه چائی نا و و
عشق و او و لشی
منزله بد مونا و

لبه ریا چمن نیه اس بستی
پرت زمین ته اس تنام مخیم

کهن سره سان از کشتی بستی
نشانه کانه لبو کنه زان لکرام

دریا غرق شد بهار به باعث با و مخالف دریا و پرتن

عجب ملکن دو به که رس و ن
ون و نم نیت کرد و کیا چا و ساز
بد ریا و خشکی کمره کم سیر
مین دون و رمنی که کله نیه تر
صلاح چوم بچو کله و زانیر و
بیت فکرین مین نم اس تها و او
سکمت گه غرق در دریا و خنوا
بتقدیر کهگی گه پریشان
قیضا اسوک برابر اک و عده
یران تر اس کس طاک خا و او
و دان سو مبتلا چوم و ن مین
اکوی غم عشق و ی سوم و گن پیوم
بنوحه اس و املت زوره باکن
ونان هر دم جگر اس و ن مینانی

کدت منزل سٹھا اس و اتنه کن
مرو مار و زه یا قی عشق بازی
لبن چینه نیت ستر دقت گوژ و
چینه و نه و اتنی معشوقه شهر
بخشکی و ن دمو هر جایه فیر و
ز دریا موج و تها و اس و ن
بدک سامانه ساروی گریکیا
لصد و نچ و لم تتر منز دنگ جان
سلامت و دکن و ن شانه راده
لساکته مره و پوان بیک اسو
جدا چوم یاری شش مین
گر قار بلا تیر گوس کایه گوم
یه کیا سوم مکھ و نیت پاکن
بنوحه اس و هر دم شی و نانی

غزل خواندن عجب ملک بخت بهار

کاوه تیمو نتموش نا خد اسیر گرا و و
عشق و او و لشی منزله بد مونا و
یا و نس م پیوم تا و ن بر نیت کون تها و و
عشق و او و لشی منزله بد مونا و و
عاره رتیبو کا کتس ن شین رنه تا و و

ساده لاگوم میان خوته دل مه نادان را و و
 وعده آسوم نی مکھومت تی بر ابر او و
 گوس کن و ن پیوس فکر ن غصه کن با و و
 عشقه واوه او لئسی منز مه بد مونا و و
 طوق شو تک گوم گرد نه نال کیا موکلا و و
 ذوقه چانی خاصه یریم ساسه بد پیر او و
 سنگدله دلتنگ کر تهرس مینکه موکلا و و
 عشقه واوه او لئسی منز مه بد مونا و و
 سخت مشکل گوم دزل نه منز دریا و و
 رنگه رنگه ستر نه سامان چانه پیره پیر او و
 رنگه ریونو رنگه ناون پاٹ پرنگ تهر او و
 عشقه واوه او لئسی منز مه بد مونا و و
 عشقه ژورن سو کر خم کته مبلوزه نا و و
 ژاله کباه روز مننه لعل نه ره بند دی با و و
 چینه اتقه مقبول کالی ڈال کباه گذر او و
 عشقه واوه او لئسی منز مه بد مونا و و

بقیت قصه

بعون اینر دی تخته بهس کن
 ادا احمد کر کن گوڈه باحلا
 نه آسوس طقت رفتن نه تابه
 قدم تیر آسوتراوان باولن آ
 ضعیفانه گومت سو لرش
 پیوان بر خاکه از باتوانی
 و تھان تھه که پوان تیر ارمگین

لگوس بهجو کھوتونه امت کیونی زن
 روانه گونه مبدرا نچ شرن و
 دوکن آسوس تیر لومت صخر طراه
 غذا آسوسنه کوفه الا غم یار
 غریب پیدا سینه گزینش
 کھوان افسوس جهان جوانی
 اتھو کھور و بکان تیر ارمگین

دو ان قریب خوش
 یو ماسک با نیش س داده کر تهر
 سو دار سنج گوم کتیلین با س
 برن حرم غمن غمن آسوم
 رفیق دزدلن نشیوم دور
 شقیق منزه سوم برت تهر
 بغیر از حق لیومنه کاخته در دل
 کرم سوی برانت چم آسان شکل
 کف یاین بضر بکنگاره
 گمت آسوس خنده پاره پاره
 دوشین کنین کن میندی
 بگردن آسوس عشقوی حل
 نه دین بستی نه کاخته تهر
 نه دین بستی نه کاخته تهر
 نه ان نون بندی کونه تهر
 دین الفصه بعد از پنج بیار
 دو به که بنیاد دین نمود
 و چین از دور بالا اک عمارت
 نین و نت عمارت کن گین
 به نزدیک عمارت اولار
 سین خوش وقت او کینه چو

عجب بخت وین چو بس غریبه
ز جان زندگانی به نصیبه
زین سو و اواده مرقدی به
نخستین چو چو چو
گفت چو بس و اواده مرقدی به
ساز چو بس تیو الغیبه
گفت چو بس تیو الغیبه
غرض چو بس چانه خد مشرکینه
کونی زن کیا زه چو بس
دویم زو چو بس سینه یارو
غذا کی چو بس سینه یارو

و سان از آسمان آری گروان
لش شکل نه به آری گروان
ز بهنم میدان به چو بس
موی دیو بهنم از نام آدمی دی
نه دیشت تیرن اندکها پوس
درین منزل لیت و دمان گوس
چو بس دیشتی و دمان گوس
نه چو بس کینه چو بس
خدا هر کینه چو بس

کرن بدت و این حلقه در
دلن زانو سحر است آیه خالی
اندکن ز او بامت عام و خاص
عمار کن و چانی گوشت نه
بنام ایند عجب طاق دلا ویز
شوکت شخصه چو بس تیرن
لوتنه لوتنه میره کتو گو زیر آن تخت
وین ش تیرن لوتنه لوتنه
قدر عنایت ندن سرو تازده
خس پ زلفن شهرمار بر گنج
خس پ زلفن شهرمار بر گنج
کران ابرو دینر زه چشم جادو
مبندر بر شوکت زو اب حیرت
تخیر گوس غایتس و چانی
بری از نام و چو بس چو بس
چو گشت کن نازنین از خوابید
غبار خواب چو بس بیه کرن دور
جوانه اک بهت دیو چو بس
بخشش قهر در سن و آواز
چو بس و آنان تیو بس در نه
تیو بس تیو بس تیو بس
مبا لاله چو بس کنز ان چانو تیو بس
ز جان خود زده ما اسک گشت سیر
نه باقی حیاتی دانه چو بس
سلامت کن گشتن سیرت نه

نگهبان کافه چو بس و پده اندر
موثرش بر اندکن ز او حالی
نگهبان دو مکان و پده پارس
نظرش کن کرن طاقه چو بس
چو ایروی بتان منتنه انگیز
نخوابن ز بر فرش نگارین
برالین گاه خفته میو بس
گر و گو چو بس پری یا چو بس
وزل و طه چون کلان زندگانی
چو بس بندوی ختن مشک ختن رخ
چو بس بندوی ختن مشک ختن رخ
دو یادیم اسیه یادیم آهو
عجب مکن سزیه و چو بس
میس اسیا ساد در دهر ثانی
فرشته یا قمر یا نوش لب چو بس
کشد آن قسته بر و چشم بیمار
نظر تراون بر سوست و محو
بیکره خصل هر باطه سکین
کتو چو بس کتو گشتن کتو گشتن
ز بهیت دم کتو گشتن سیر غنده
پر نه جانور تو کر چه بهران
خبر چه نه کیا نه چو بس
کرت بهوایت حایه لوی سیر
نه ماموت انکت یور پانه
قضا آسوی کر گشتن گشتن

لدا ان رذاق سارن لذت پاته
دیم سوی رذاق میو و آناوس
یه میان قسمت نم توره لکھوت

دیس نه توره چھی کم بد گمانه
رفاقت سوی کرم میم زنده واس
تبه و تم نش لذت میم اسه حکیموت

حکایت سیریل تمشیل میگوبد

دسیلاه چھی زده آری لومر زده
گرنین شهرس کتس سولازم
لجس جاییه کرمی سٹھا سخت
کھوت صبحس نمی و تبه سولوس
نه شرمیت سولوسن صحن ندرین
پیس پوندیل فول نیرت نبرگو
در اندم تاغی میس اداوا
رذاقن و آناون قبرنه کتس
یه کیتراه در ازل لکھوت واتی
یتھے پاٹھن غذا اتر کیتھوت
وما من دابة کرمی ددل
عجب کلک دیں و تم زده چھک کیا
سر س مجرم مه کرم ای بربرو
دیس نه بد چھو میا تو قصه مشکل
ون احوال میا نوی پویش کا
بیانه نش چھو میا تو قصه ثرو
سیه لار چیم لمن پان ناو
مه کرمیت ناز مست چھوم ناو بان
عزیز اسن لو ماس جان خوته
پیس بنه ناو چھوم مرست ناکرمت

گره دامت مسافر شخصه
تتوی گز بهنس سپنت سوعازم
کلیس مل پوٹھ ساتھا آن کوکت
گموت نت باطیعت سیکل سولوس
فولاه اک و دمت سولوس ندرین
لنجه پٹھ جانواراه و تنو می کھیو
با بین باعث لچی محنت بر و باز
غذا تم و چھتہ کتھ پاٹھن لدرین
بر کس سولوس و سول خرتہ واتی
نه بدوی دزدین آری لومنت
کران پیر کینیه سوی چھو میا کل
پیری یا آدمی یا حور یا ماه
به تنهای زده کتھ پاٹھن کرم سولوس
تبه بوزت کرم تو انا تاب کرم دل
سولوس آسمان بوزن چھو کمال
نه دن مختصر چھو یی دشه کور
سولوس چھوم شه ملک بگریک نش و
چھوم پس لومتم عالیجنابین
تو چھی پس مبتلا دندانه خوته
نه متنه اسه کیا چاو برمت

تقدیر لکھی بلو زکن وقت
مه کس احوال بدیش بدیش
گنداک اس کیتن سیت وازی
بیازی سولوسیت سادوسوی
کسن اندل بوسن سٹھ نه سولوس
گنداک اس سولوس کرمیت کرم باز
مولک اسوم مه گنداکیت یوزد ورت
بناکه سولوس کرمیت یوزد ورت
وست نه او انه یو ای اسه
لو تو جنس لدهو اسه سولوس فاق

سیدم و آناوس سیت سولوس
نجه چھنه میانه حاج محمد حسن
عمارت چھی سولوس غرتیه سولوس
سولوس کینیه سولوس چھو سولوس
وره و آناوس سیت سولوس
نجه چھنه کتھ امید واری
روشت پاوش سولوس دیس غم
نبردی زک سولوس سولوس
نزلن چھو سولوس سولوس سولوس
فیرت شنه زده او نه دودیدی

کج چک ناوکیا چو می آید بر روی
 بدین زیبا می خوشی کج چک
 بگفتا حال خود با مادر من
 پوچسپم بین چنین سبز بادشاهی
 دیان چیم خاوندش سرکوشه ناو
 تو می پته ماحه میانی دپوسریت
 دپس تمه میه دوهله اثر زده چکی کو
 تهنه س طرفی اسم مه کهنه کوم
 گیس لاجاره سر لوشید تهاوم
 پرت ماهر درین خانه بوژایس
 پرت ماهر درین خانه بوژایس
 عطا کریم ز درگه دختر خوب
 نیم تو لته سخانه وانتوم
 تمی دوهله کور چانی دپس چیم
 از آیس لاله سینه سین لاله
 یینه سکی نوش لب ایم زده نکفن
 دپس زده میانه دپس کور میانی
 دتن برین کنوی که حاله فرمان
 وقت گیه حکمت شد پرایه پیش
 سه دیش کیر گیه میانه سرو
 ددی نش شیر جادوت مای کیه بهر
 متن کن ماحه میانی دپو باخاوس
 حق محبت می خجونه ون زاه
 دتن تمه وعده کرس عید پیر
 مقرر تی چپوس هر غره ماه

عطا کریمت خداین چو می خوشی
 مه باوم سرین فول تیج چک
 گرفته در کنار آن خواهر من
 زوس اندر چه در بیت الامان جا
 کران برین چو سرداری بینه زاه
 گز شک کتو از زده تیهو مانه پیرت
 بو آس و اثر تیو از زده دور
 تیوت وانت مکه زار وضع کوم
 بزودی پرده جی مه پر اوم
 کریم دم وضع سینت جل در ایس
 کریم دم وضع سینت جل در ایس
 گیم خوشیا سها آسم شکر کوب
 ز خوبی نوش لبش ناو تهاوم
 مننه منزه جای منزه بیتمه چیم
 سخانه آسم شکر با زه پراران
 تنه پرت ساه اسم یو کن کل
 بو وچهر من کور رشک جور چانی
 کمرن گزده نوش لب حاضر بیگان
 انک در مهادشین باز خوشش
 بزن اندر غل چون نخسته یوز
 دماه بهی تنو گزده چیم سکر کمر
 زده ته اسه زده ون گو القاه جا
 کمرن گزده مهربانی کا و بیگا
 ملاقات برمه آسه ایوان
 سه دختر من یوان تیج شک چو زاه

زاه زده چو زاه زاه زاه
 گزده تان زاه زاه زاه زاه
 کرکاش دی چو تیج داسن عجم تم
 بران لاله چو باجم کهنه عجم تم
 ترغیب دادن زاه مست عجم ملک
 در باره رفتن بوی بکرین
 دگشته شدن عجم ملک
 دست عجم ملک

سکر و سکرین گزده سکرین
 تنی نیری مده سکرین عجم
 سکر تی کن قدم ون کورن کب
 سکر تی ماحه میانی یام و تکر
 سکر تی ماحه میانی یام و تکر
 زده ون زاه زاه زاه زاه
 سکر تی عشقه داسن زاه زاه
 عجم تی دپس گزده سکرین
 نمی سکرین گزده سکرین
 دپس تی ساده کور زاه زاه
 زده سکرین میانه سکرین

کرمه چو تیره سیتی نسیم
ز لرزه کوه و میدان نایل گو
همین گو فرشته شهنشاه چون
جدا از تن کنش سرشیر
روانه جوی خون گوسوی
همه دریای خون سار میبد
عجب یکدن بد حضرت مارن
کرت تن زیه رنیه نوده کهان
دعا متبوس برن تیرازی
مطلب و آسای حق زده دستی

گلکان کس لیت ز ندانی منز
دزدن تنه تیغه حلیک دانی منز
کفرم از جهان بد منت دانی منز
لکه یاری ندینا سرته یادن
عجب ملک تو دلپس ای یادن
شدی زاده دیو نگو ای یادن
گزارم کز قنای پر یادن
بیادی خدا پسنگ ده آزاد
شادینا نفس کن به نهایت
آهویم زندگی تا این بقایت

متنا چوم دس تو واته کمر بو
کھون نل ماحه ماس تراده ماسر
ز هتین میانو تیه نیرن چھو شکل
گتره بودید کوهه ساس دورنیرت
گتره بودید کوهه ساس دورنیرت
لجده فرنگ کیلخه چھو و اتان
عجب یکدن دس کیا کوس طقت
لقوت چھو سون مت و خوته برتر
اگر چه این مان چھو جسم لاسر
دس مته کینه چھو طقت قدرت
امس نین لبرن چانو چھو ماب
سهل کامه چھو این دیو مارن
غروه سان دپلس ای بربرو
اعانت بد کرم حق یاوری بخت
اگر این قصه آید عجب تر
ببین اندالم ترکیف آن نیل
سٹھاه گے بوزھی تین سنٹ پایه
شیاعت بد زده چھی تیرا تات
مشخص وقت کو حضرت پیدا
ویر شخصاه و چون از رعمارت
عجب یکدن نظر بدیه پیس کن
اندکن حق تعالی سند متن ناو
سلاح ولول گندن محکم کرنل
کشاہ کدختی بشت لیس تیر
وست پیو بر زمین اندیو لون

بدیده ڈیش کربنوی شهر بو
متنا چھو بتھاه و چھو ناخوهر
پتہ کره لار این دیو سیه دل
تتی پٹھه باز گشت آنه یورنیرت
تتی پٹھه باز گشت آنه یورنیرت
چھو دیو رشت تیر ماحھو انان
بره پٹ لبرمت دیو بدلیاقت
یقین چھو کمر ایم زورن برابر
بردی کمر لکم زورن برابر
بتیغ تیر دیوس تیر هی رت
زیمیت گو متن شیرین براب
تہ گو تو پن علانی سینہ دارن
بفضل حق بو کالمن دیو بخدی
نه تھاوس تاج بر سر نه بپاشتخت
بسوی پٹھه مزود سنرگر
که چون گشتند مرغان ابایل
دعا کمرن سین فی رو بلا به
انسی آن دیو بد کردار تامت
یکوه وشت لرزه گو بودید
کمر کھا بد لایس کس چھو کلمات
پیرن لاحول پیرن لغتس کن
زوسن فتنه پرت سیو ای پٹھه در
کمانی زده لکین پنوس مقاب
اکی تیره تهر پاوون چو سنخیر
سین جاری دزخم تیر تس خون

شاد دپ خلقت کن بے نهایت
 گزشتن فایغ و شکر ایند پاک
 خرابا تو تہ آباد انوی منز
 میان راه وانت کر کہ تدبیر
 سبک بے قاصد و نامدات نکیز
 دکن ر دست تر خط طوق احین
 سوفا صدی بحرین گو روانه
 بنودوی اتو در بحرین از راه
 بخوش مضمون لکھو مت استو نامہ
 سر نامہ بنام ایند پاک
 بو اس قید در زندان حیران
 بقهر حق سپن آن یو بر باد
 بہر دم فکر حق احب پن مہ
 دیت کیا ہک پاس و شکری چون
 خلاصی مہیم زان یو خونخوار
 مہ دارا آ متن چھوم لو چاکو
 خضہ ڈلہم و چھی بدوی پور
 خوشی چھوم خواب گیمز تاب چھومہ
 سجد مت و اتہ کہ ڈلہم و دلکش
 میسر نہ اتہ اسمہ خلاصی
 متن پر این گناہن گوم پور
 و پچہ ون بر گزہم تولہ ما پور
 تر لوم سادی لک غم غصہ مافم
 و لیکن تاب حیران چھومہ الحال
 و لیکن و اتہ کر چھوم دور منزل

تہوی مہم زندگی تاین لغایت
 تہرکت سوی بحرین چست چاک
 ترک منزل تہ یک مید انوی منز
 کہ یک تخریر نامہ خیر تا شیر
 ذلک انعام تر د پورقی بر خیز
 گزہ چی من پیش شاہ یک بحرین
 بہ تیزی و او زن و زو سبانه
 ہنادان نامہ در شپس شہنشاہ
 چونامہ نامہ فرحت شہرامہ
 از و آید پدید این ارض افلاک
 گیسر زاد مشکل گوم آسان
 بو کرش جہستین شاد و آزاد
 خلاصی بخش و تہ سوی پن مہ
 تمی تو غم نجات از دیو ملعون
 سٹھا چھرت شہ و ن از ہر دیدار
 سنت گو مت دس چھوم پور اج چاکو
 اما دیش چھوم تیر منزل دور
 اچھو کن خون جاری آب چھومہ
 نثار پای شہ کرہ ما پن سر
 سو غم آسوم سنائی ناسپاسی
 بہر نزدیکی مہدل گوم دور
 بدید از تو ون گزہ ما سر افراز
 بجز دیدار شہ و ن چھومہ کاغذ غم
 سٹھا چھپ مازہ در دل چھومہ احوال
 تو ی چھوم منظر اہ کلمتوی دل

تہ نش کرد اتہ غمگین دل گزہم شاد
 و چھت چھم لوہ چانی مہ گزہ یاد
 بیند سنہ دور و پان تہ دیش
 کتم اظہار تہ دل بہ پیش
 بین سنہ دور و پان تہ دیش
 کتم اظہار تہ دل بہ پیش
 سرا پا حال پتوی کر مہ اظہار
 سلامت سالیات جہاندار
 خواہن کسیر سالار نامہ ناز بہت

واجب بودن سیرین اونجا
 شہن بلیدہ خطیر اگسیت
 بجان شغول گزشتن رنی تہ
 متعوم چھین نامہ سن تہ
 کر تہ قاصد شہ پاش شہ
 گما از ناز مست سکت بہت
 بنودوی تہ نش کر چھوکن در
 بشتر و زامدہ از ناز
 بہر قسم دور دیش نہ رسیدم

کمر و پاچه کمر و پیر
 لجه بدست همه پیر
 ملک یوچونه راه کاران
 بلایا مامولی تیره ماره انان
 گنه بیون نتوا اچی ویشی
 بومیه ما با نمانی فوج وافر
 بر خورده آنه بیت موکلات
 نه مفتی روده اوت
 نتکه بیت
 ولی نتو و انک سومنه پیر
 نوی اسوشه پیر کچی پیر

بجای هر چه بود ایوان هزاره نذر کار
رستند و آن سقا تخته جایه دشار
دانه ذوبانوس تفرقه مندر
از چرخ با گیه هند فقه مندر
سینمت نوش لهر پیاوشید
توی گو میان بخت بیلن پیدا
کن اس خبر گیر بدس نش
تمی مو که آید دهر سو بگردش
موفت همسر اسس هم
شکسته دل دشت و آوی بدس تم

نوازش کرشیں تیں بے شمار
لکھوں نامہ دین تس قاصد سکن
بدین مضمون لچھن در خط عبارت
کوا سوس چنانہ بابت حسنہ حوال
دوبارہ زندہ زن کرنی لے مردہ
فراق چنانہ آسیم سور گوشت
بینہ خط چانو و آوم گوم دلخوش
کرم ازیاوری خنن تر لوم غم
درنگی نراو ان شریف دل
مرقع بر و شمس مسته زانسان
جلو کش نیز رنگ سپان جو شریک
دوان گونا مہبت قاصد روانہ
سو خط بامرت چوکشاد ان خدا
پرت خط ول تبرک بحر نیچو است
ملاقاتھا ہو کہ پا نوا نعی
ز فرحت و ایو شاہن طیل شاہی
انک سہرت گدا سکیں و محتاج
شبانہ مال کرنس پیرش حال
سیمان گو مگر زندہ دوبارہ
رمانی زانہ آسین اسکان
دیس تمہ فضل حق سینو می ہمراہ
بنامہ پیر گو اک شاہزادہ
تمی از دست خود کردیو ہودوم
سپیلار بوزت حیرتن و ہو
یوان اصلا دین جیو منہ مہ یاد

زده در تهم زندگانی از دود باره
 گزیده بی تنیش به لول و آتش و ن
 سپین از دویه پیک نیز کارت
 کمرین هم قاصدین از شاخ و شمل
 غم تو از دلم بکیبار برده
 زمین تنگ آسمان شرد و در گوشت
 تنه آسویج آکنده مشوش
 ولی کل ساه ساه تو در کین چشم
 و ن کو ناه کال بر آسویج ها گل
 کینزان و فرسید که غلامان
 سطح مستعد تلخ پزند گت اوزنگ
 و ن تر است ندایم و نش نه
 خرامان در ای تم مانند خوبان
 کمر از تیز رقاری صبا پت
 منقرج گه منقرج روز کنه دانی
 دژک کو چن ته با زار ان منادی
 دیک خیرات تر اوک جزیه تیراج
 چگون نه رستی از حضرت بدال
 تندوی و همسر گو تیه دلو ماره
 سید کیه گوی زده مو کلیک چاکان
 نمی تو هم سجات از دلو گمراه
 ز ترک تنان گمت سی سید را
 حجب کو کوی میانه خونه آرمه معصوم
 ازین واقع تعجب هم سطر کیه
 لکت فخر پوت کوتاه گو دلاور

موله موخچه دیو بد دشت دشت را تو
موافق همسر اسیر فتن تم
موافق همسر اسیر فتن تم
روا حاجت بینش تنوخص
یوکیا و نه میانه پوزم غم فتن
دیش تم تن کرن لازم چه یاری
دیش تم تن کرن لازم یاری
پکی بدوی مطلب است اون
متن پل دست کرنی تنوخص
اسی ید نوشت لب داد و نرس
بخوبی کرده تن مرغوب خاطر

شکسته دل دشت تنوخص کنوی
کنوی موکلا و دریا و نرس تم
کنوی موکلیا و دریا و نرس تم
بیاز خوش دل اتن و صالس
سماه کرم رفاقت یوچم سین
چمن توچم چانه بابت ایتر خواری
چه توچم چانه پوزم ایتر خواری
ز جام وصل کبر س چا و ن
کرس نه خوبه باده چم لیاقت
تنوخی نرس س عار انرس
دیش چانرس نه دیه نه لیل هر

بخش ملک گشت تبدیل نگار
بدشت انجیل دشت نگار
مولی تم دشت دشت نگار
گراه اک تم دشت نگار
بخش ملک دیش کرم کرس
گوشک کتو ایتر لاغری پوزم
بنت کیه چو یو تم دشت چم
دیش تم پوزم دشت پوزم
بان اسیر س ترک استانش اندر
بلا دشت چو یو تم استانش اندر

در باب بیان سپاه عسکری پیش خود و سیر فتن و شاهرخ

در آن شاه عجب ملک دتن ناد
بجا آن شاهزادن شرط آداب
متن دشت سپاه خوش گو
لجی میانی موکله پوزم نه محنت
شماره خوته تن ردونه العام
حکومت گرنه گذر سانه دتن
شهن در دل تنز کیا تر رطن های
دوبه که در او بر سر شاهزاده
بوقت شام فیرت و او سیر
بین ناگه نظر فتن کس کن
غلام حکم کرم بکه نا و یون
غلام سین اسخ نیو بخی نه

لو و اره چو تن نش صتی دشت
پرایو سی شسته سپن شرفیاب
پوزم دشت کیفیت از کلمه ناو
قیام تر نام چم چانی مه منت
نکه پانس سو بهه نا و ن یا کرم
عجائب خلق شاه شانه دتن
تخت سروری تھو تن هس جایی
قشونه سینت هت از حد یاده
رگن تیر آسو در بازار چو تن
سورسخ تیر پریش حال دتن
یه در منزل که من و اتنا و یون
عجب ملک شش انوک شهبانه

اسی آسو پادشاه زاده دکار
سمنبر کله خم معشوق زیبا
کند پوزم سو گونا و دشت عاشق
جو اسوس متن وی یار موافق
متن کعبه عشق گره دراو
بوتن پونس سینت ریو فتن
چچه کسی کور و دشت کنوی
سیر تنوی ایو و ن ته پوزم
بیش سن آیه اخر پیرانی
کفتوس باقی سسم زندگانی

بنادنی کز تو توتیه کیو تر کاله
دوبه اگه کو عجب کس خب لاله
سوسع لمین ال نش کس
دو چندان بر و طغویه ملک کس
کرن باناز مست احوال لاله
ون کوتاه کال عشق نه اگه ازار
عشق من بند چو نرید صبره کس
کرت مست و ال کس به ستوی
تنی منرت مست و ال کس به ستوی
بینه بینه فرض نه اگه ازار

دولت کتاه کو کس بنابر
چگونه نه دوران عشق نارس صبر کوی
بگاه نیو ماکه بخت و اینه بک
زلی غم روی آن کله در شک
فدانی باغ مینا کو چو بید از گل
ذه گزشت باغی اندر چو بیل
ذه کد نامت کوهن دیباغ و شاه
یوانی نوش لب بر ملت شاه
افانده پایله زلی نش و اناون
بکزد دریافت زلی ناکه به ناون

خبر که چمنه کت کنگو لگو مشوق
خبر که چمنه کت کنگو لگو مشوق
لبن کت سر کس نوبان پادن
ریوان یا رودیوان بهوش سپین
وقادار و مرفه دیو یا چو سچا نو
تبه بوزت شادمان دل سخن کس
نش لویا طه واره پر زه ناوان
توک عتوسن بر زمین و داد ساد
ذه بوزت نالتد کونه جایه پیغام
ازین پس ز کس عشق بهوش کس
علامت سلامت چمنی ستانی
ذه آسوی یار لبون چو بون
عجب ملک بیتی و چین یام
زردیا تا بختل دیو خوشخوار
همان پیغام یار خود شنیدن
ز اول تا آخر واره و کس
مبارک شاهزادس سخن کس
غمه نه خوف یزی دیو طه بیا
سلامی نیوان چمن پانی سیت
پس از پاوش شاهن کز نه انطه
خرج کز مه پته ام ساد آدان
گمان سوم مراه آسه مونت
شاحی القیوس نه زده تهاون
سید لاله کوتاه شاد سپین
بزرگی بخشن به زه و زیور

خلاصی لبونه کت کنگو لگو مشوق
خلاصی لبونه کت کنگو لگو مشوق
هنگوت و زده مین لکس بلین
عجب ملک نه و چمنی پوتس کس
چو سچا نو دنگ آرم جان چانو
نمکت نورتن سپید آرس کس
کھون تل کله تن بر خاک تراون
ز لویا مختک از دوش بار کس
ذه کو بیانخت کج و راست رام
و چمن ناعشقه وادو کتیا بخت
به چانو ی هر چوم مه سنی نانی
توی چو سچا نو متوی آرم جان
کرن ز آغازه واقف تا بانجام
بحال خود کرن راسخ خبر دار
دگر باناز مست انجار سیدن
قسم با و تبه با و زده الوش
عجب ملک نه خوشن واره کو زده
حمد و عفت کس بخت بیدار
سپه لاریش پانی سیت
بهوی کیا چوم سوا سچا آدنک یار
خفا چوم بدارت تقوسن مرن
توی افسرده تقوسن آسوس کس
دو یاره یار یار سید ناون
سبحان رهنی بدل آباک سپین
برن ماله کرن سالار شکر

ازین مرده عجب ملک میباده
مبعده اسخ روانه گوئی باغ
کرن حضرتوی اک غنویان

ندیدار دل را کیه سپید
هرن من گفند اس مبلین زانگ
غزل باز اس هرگونه خوش واز

در بیان اخلاص کردن جانور حال خود پیش معصوم شاه شهزاده

دین راوی سود باغ آسوفین
دین معصوم شاه منج شیان وز
عرس کتوتو کویس باجه سیتی
یه کت اسه اسنه در گوشه امز
پروا من جنتو مشه که یک منم
مه اسوم لولک من اره چانوی
ینه چانچ خبر اسمنه از نام
اده که پاره تا تا وقت موعود
کرم میسر شاه از اینته کالچ
چگونه گشتی از عفریت آزاد
همیسر و دیوم یار میانوی
منو شاه پیده گو ماران سو عفریت
تمی بو تیو دوباره و اتناوس
خدا غم کانس آسن فوله ون
مه ونوس چک کن ساری بطل
دیوم تمه پرت کس گاه چو در پس
مه دیوس پنه چک کن چانی لیکن
چو پرین قوت جن بلکه بر تر
گفته یون تنو آسعی یک تو امکان
چو دیوس تنش شیر شرنه

لیل تیو و اتناوی جانوارن
ونی آواره کم چیرن کرس بوز
و چیت تیهو میا نوگی تم شاد کیتی
چه موکلت باز مست از دیو امز
نوشی بخش دل غمکین سینتم
زه دیشت کا زه زونی زو گره لوی
ننه زری رتوم که لک هی یه رام
بیک عت نش لوداته تا زود
سراسر کفایت ماضی و حالچ
بگو تا جان من گردد از ان شاد
تمی سو زم تنوی غمخوار میانوی
بو انس موکلا د پالسی سیت
آواره واره کاره اتناوس
سو چو یک بلر انس یین چو کن
تقصیرش آفتس کس به قاتل
ترن ان منوکس کس چو هر کس
شانی اس تنش دیوته جن
بدین قوت میونه تنش بر ابر
لوکره تا در خلاصی گویش از جان
هوانی جانوارن آسولر زه

دیوم تمه مار بیک کشت هزارون
نه چانی تا قیامت منجم مه لادون
سو گو گشت سو عشقه چانه اوقات
یه موکلت یجوم لشدق چانوز پیاط
بلدت منز جیرتن دیوت پیریاط
نقشب ام نه دیوت پیریاط
ژکه هرزه یاره دیوس چایه شایان
زه تمه دوستی دن و از پیاپیان
نه زانن کا نه زانم کا نه مر از نام
ژه کوه به ژه چک کن ناحق بدنام
ببرده از دوزخ نامت چو نام
چو نه گشتی باون انچه اواد
کشفه چانوز کس غمکین و تنگ
فوتیم شیشه الیتا سینیسک
روا چایه ایند تهمت مه نام
زیر بر سر کن و انچه زه هضم
دلا که تمه دیوم راست ونومی
پیر من سر که ایند کا نه دانه ونومی
زیر تنان انومت سو عشق
منسخت اسو انومت کس

چشم کلبرگ چیت نه سرخ و زرد
چشم کلبرگ چیت نه سرخ و زرد
دخترک سونه حدیوه زارن
صف اندر صف هزاران دیناران
عنادل دچمن سرست جولان
صف اندر صف هزاران دیناران
شاج سبز قمری آس بولان
گلن پل محو گیت جانور آس
لنگه لنگه آس فیران زنگه بیل
اگر فردوس بر روی زمین است
خوش الحان جوشه امت جلت کتو
خوش الحان جوشه امت جلت کتو
کنن بی غمزدوس گزده بی آوان
نه ترشه آواز ستار سن سازس
نه ترشه بیل زن نه نه طنبو
نه تنقو در غمه زیر و بم بقانون
بلا تشبیه جنت آسوزن باغ
نیمس آسوتت منز جای آرام
یقین با غمزد اندر بخوف و وسوس
خیران نامه آس با قماشه
لوان کیا آس با غمزد و شنه زماله
هر سو که قماشای گلستان
زوشی باز یورو سامانه پوره
پچان بلیه ات بخت تانی کن
عجب ملکن مه یا من و می یو هم

چشم کلبرگ چیت نه سرخ و زرد
چشم کلبرگ چیت نه سرخ و زرد
دخترک سونه حدیوه زارن
صف اندر صف هزاران دیناران
عنادل دچمن سرست جولان
صف اندر صف هزاران دیناران
شاج سبز قمری آس بولان
گلن پل محو گیت جانور آس
لنگه لنگه آس فیران زنگه بیل
اگر فردوس بر روی زمین است
خوش الحان جوشه امت جلت کتو
خوش الحان جوشه امت جلت کتو
کنن بی غمزدوس گزده بی آوان
نه ترشه آواز ستار سن سازس
نه ترشه بیل زن نه نه طنبو
نه تنقو در غمه زیر و بم بقانون
بلا تشبیه جنت آسوزن باغ
نیمس آسوتت منز جای آرام
یقین با غمزد اندر بخوف و وسوس
خیران نامه آس با قماشه
لوان کیا آس با غمزد و شنه زماله
هر سو که قماشای گلستان
زوشی باز یورو سامانه پوره
پچان بلیه ات بخت تانی کن
عجب ملکن مه یا من و می یو هم

چشم کلبرگ چیت نه سرخ و زرد
چشم کلبرگ چیت نه سرخ و زرد
دخترک سونه حدیوه زارن
صف اندر صف هزاران دیناران
عنادل دچمن سرست جولان
صف اندر صف هزاران دیناران
شاج سبز قمری آس بولان
گلن پل محو گیت جانور آس
لنگه لنگه آس فیران زنگه بیل
اگر فردوس بر روی زمین است
خوش الحان جوشه امت جلت کتو
خوش الحان جوشه امت جلت کتو
کنن بی غمزدوس گزده بی آوان
نه ترشه آواز ستار سن سازس
نه ترشه بیل زن نه نه طنبو
نه تنقو در غمه زیر و بم بقانون
بلا تشبیه جنت آسوزن باغ
نیمس آسوتت منز جای آرام
یقین با غمزد اندر بخوف و وسوس
خیران نامه آس با قماشه
لوان کیا آس با غمزد و شنه زماله
هر سو که قماشای گلستان
زوشی باز یورو سامانه پوره
پچان بلیه ات بخت تانی کن
عجب ملکن مه یا من و می یو هم

گوش چو کوه دیو همه عشقه تنگ
 گوش چو کوه دیو همه عشقه تنگ
 پخته کنون گوسه مهر و عشق
 پخته کنون گوسه مهر و عشق
 بوخه بنه چکنه تهاش که زان گوش
 بوخه بنه چکنه تهاش که زان گوش
 نوش ننده بانی میانه مرده
 نوش ننده بانی میانه مرده
 سیمبر عشقه گریه شایه نو
 سیمبر عشقه گریه شایه نو
 جیم زلف نیم رخ نیم سر دوش
 جیم زلف نیم رخ نیم سر دوش
 روی قمر ابروی چو ی و پیش
 روی قمر ابروی چو ی و پیش
 ننده بانه نوش لبه میانه مرده
 ننده بانه نوش لبه میانه مرده
 چشمه چو پراز باده سر جوش
 چشمه چو پراز باده سر جوش
 بوزه نوی دینه نوی آغ که بر جوش
 بوزه نوی دینه نوی آغ که بر جوش
 یاد گم چنان بین گوم فراموش
 یاد گم چنان بین گوم فراموش
 مار مینو وسته زده چو ی که بوش
 مار مینو وسته زده چو ی که بوش
 ماده میده یاده هر زده رو دوش
 ماده میده یاده هر زده رو دوش
 مرده گریه ننده زده لعل شکر دوش
 مرده گریه ننده زده لعل شکر دوش
 نوش لبه ننده بانی میانه مرده
 نوش لبه ننده بانی میانه مرده
 میا لاله ننده بانی میانه مرده
 میا لاله ننده بانی میانه مرده
 گراو زلم کراو وندی جان بوش
 گراو زلم کراو وندی جان بوش
 پیش غمک دوش بزم دینه مرده
 پیش غمک دوش بزم دینه مرده
 نوش لبه ننده بانی میانه مرده
 نوش لبه ننده بانی میانه مرده

دران حالک طهارت زان گیس بو
 دران حالک طهارت زان گیس بو
 دتم بیده جوشن دل ناز عشق
 دتم بیده جوشن دل ناز عشق
 دماه تاراج کرم صبر و شوس
 دماه تاراج کرم صبر و شوس
 دس تلقین کرم از صبر بسیار
 دس تلقین کرم از صبر بسیار
 بیکه بدن کس عشق بو پامال
 بیکه بدن کس عشق بو پامال
 یه کیا که ختم بو که خسته خاطر
 یه کیا که ختم بو که خسته خاطر
 گیس عاشق ابرو شو جوش
 گیس عاشق ابرو شو جوش
 اس ز نوی چو یون شکل لب میا بو
 اس ز نوی چو یون شکل لب میا بو
 بو خنده جایه هر گز کخته نور مین
 بو خنده جایه هر گز کخته نور مین
 انوم نه زمست و نوس و مهل
 انوم نه زمست و نوس و مهل
 دلوک خمیه بوت من زبک بلیط
 دلوک خمیه بوت من زبک بلیط
 نهوت اس مدی ش کن برده
 نهوت اس مدی ش کن برده
 حله گیه ناز مست لب بلیط
 حله گیه ناز مست لب بلیط
 بهت چو نوش لب خمیه تراو
 بهت چو نوش لب خمیه تراو
 متس بیده نا و میا نوی او در گوش
 متس بیده نا و میا نوی او در گوش
 بهوش آو لعدت تهاخت کو
 بهوش آو لعدت تهاخت کو
 خیالاه ون موافق میانه حاله
 خیالاه ون موافق میانه حاله
 کرن تم لغنه پردازی نلن ساز
 کرن تم لغنه پردازی نلن ساز
 می ایبات بر تم خوش قوالن
 می ایبات بر تم خوش قوالن

بتن زنجیر در بر کرده گیسو
 بتن زنجیر در بر کرده گیسو
 بو چس ز پامی تا سر مار عشق
 بو چس ز پامی تا سر مار عشق
 بدل گوم ار نه بند رنگ بین بوش
 بدل گوم ار نه بند رنگ بین بوش
 ولیکن آم نه تن کخته در کار
 ولیکن آم نه تن کخته در کار
 بلا چاری نوم بانه زمست حال
 بلا چاری نوم بانه زمست حال
 درین گرداب می و حقیق بظاہر
 درین گرداب می و حقیق بظاہر
 اسد مرگان زن آم کان بین
 اسد مرگان زن آم کان بین
 نیر از باغ نیرن زو کهن میا بو
 نیر از باغ نیرن زو کهن میا بو
 زنگ شمر خودش کن کچس نه
 زنگ شمر خودش کن کچس نه
 دیو خمیه عجب ملک مفت بل
 دیو خمیه عجب ملک مفت بل
 عجب ملک نه تنو نامت و طهر
 عجب ملک نه تنو نامت و طهر
 دو چشم نر گین بر آب کرده
 دو چشم نر گین بر آب کرده
 خبر میانی بیخ و نلن کس تل
 خبر میانی بیخ و نلن کس تل
 زده غصه ترا و لزه جی کوسمن کراو
 زده غصه ترا و لزه جی کوسمن کراو
 وست پیو بزمین گو سخت بهوش
 وست پیو بزمین گو سخت بهوش
 دین نلن غنون ساز مش زو
 دین نلن غنون ساز مش زو
 زلنا از دل غمگین ملا که
 زلنا از دل غمگین ملا که
 دژن اند مقام است آواز
 دژن اند مقام است آواز
 میو سینن زلن غم پر ملا ن
 میو سینن زلن غم پر ملا ن

غزل خاندن غنون ساز جانب ملک و لقیه قصه

روشه ولویا وننه داره نو لم نوش
 روشه ولویا وننه داره نو لم نوش
 نوش لب ننده بانی میانه مرده
 نوش لب ننده بانی میانه مرده
 گوش چو کوه دیو همه عشقه تنگ
 گوش چو کوه دیو همه عشقه تنگ

مینه گوم کنن مه سوا ایم ماه نقیب پوش
 تنه دلس شرمه کرم بوشه مه دل پوش
 نشه زن آیه بناد شه تهنه روش
 نوش لبه ننده بانی میانه مه روش
 ترک و فانیست به ای ترک جفا کیش
 ماره متیو پارگه زاریم مینوش
 بار غلت مار سرک ز الوتس مپوش
 نوش لبه ننده بانی میانه مه روش
 گو مر دلس گوم صدا غیر صدا روش
 بوش تقو مقبوله دس یوه لوطی اوش
 بهر دلام دل جان تن بغر و ش
 نوش لبه ننده بانی میانه مه روش

مینوم غم غصه امشب الون سا
 نه مایوم روی ندی کر الون سا
 مینوم غم غصه امشب الون سا
 نه مایوم روی ندی کر الون سا
 توت زین پرده از حصار چناه
 نته زالت زهنی نیمه بیکام
 به چوس نشنه نه چوک بیکام
 ایم کر تایت لیشت آب دریا
 مری لاترینه جتو جی مایوروش
 نه میا نوی رهن لند کر ته درگوش

بقیت داستان

غزلخوانی کران آسوار غنویان
 سرودن منرونان آسوم
 یوان از هر طرف هجوم بوی
 توی امش کنی کر سن بل سرست
 بعشق خوشین یوانه کر سن
 دمانس هجوم الوان خوشبوی
 کیتوژماندات متیو در سن
 خد کس کهور ته وجه میان اری
 لکه مه پاره یارو یاد کر تم
 نیریت مه مایوم روی رنگین
 سعاد بخش هجوم از بخت فیروز

موافق است سار واز با ساز
 کران آهسته سوز عشق اثبات
 چه ما گوشت پریشان بوی لدا
 زجام بخودی سنانه و مست
 بگر دروی خود پاره وانه کر سن
 لوان رط رط مل هجوم سودا
 متیو منت اده چانی جهوس لپنا
 تو جم نه اده چانی کیر خوار ی
 اکی دیداره بین شا دکر تم
 به والنج اثر کیراه چی نه سنگین
 بهت مه هجوم نکه یار دلا فروز

بونیوین و بی چانی کرد عالم
 سیه نیریک سیکیم
 جیوی نیریک سیکیم
 مایوم می شکین بوی نیریک
 سکر هم پیدا دس صبر و شکیا
 سکریدار کیم حلقه درگوش
 سکریدار کیم حلقه درگوش
 سکریدار کیم حلقه درگوش
 زه میا نوی عاریانی بوز تهر زار
 مه دادی چانه گوشت دل چوک
 چو ماندا ساز قول غنویان ساز
 عجیب داز خوشی در داد او

عنبر زلف مستکین خاله
 و چه و ن نیزه چپ من
 دیشته زاله لک غزاله
 یکمین ساله زه سالوی
 تن چپوی یار نالی ناله
 میم اک پر زنت ز الوی
 مقبوله لارنس و نباله
 یکمین ساله زه سالوی

لقب و استمان

و نان یی اس در خیمه عجب دود
 دوان اس تیر بر آماج مقفود
 بیایه جان من غمگینم بین
 یگوئی عاشقی مسکینم بین
 ز تو هم جان بخت مسکینم بین
 زه دیشته طبر فود جان بخت
 شمع حرف دل بودانه کرتم
 پانتشده ان خود بریانه کرتم
 نه چپو من لقت نه نشی نور زینت
 نه چپم کت باغ ذی سیت فرصت

بخوشگویی همه در عدل سفت

خسینی ساز کرد و این غزل گفت

غزل خواندن عجب و از زبان نوش لب اخطا عشق میگویی

مغشوقه میانه نه میشته
 نه شوقه چانه بر مو پیا
 یتیم یور چپوی سوا
 و چپو باله کیه چپوم حاله
 یکمین روشنه شت ناله
 بیت پوشه واره نموده
 ولولله لله و ت لاله
 ملکبیل واره دمونا
 صاحبزاده با اقباله
 ون مو میا نورث ملا
 چپوی قوس به هلاله
 لایان تیر چپر و ا
 میخانه چشمه چپی کله واله
 پیمانه چپی مالا مال
 مصیبه بانه قرح فاله
 گنجو چانه استقلاله
 مجنون مرت صاحب حاله
 ز غلذت زونه سجد که یاله
 ناگرایه کھتو کھتلیپ تاله
 وه پیوم پنجه دوتهم باله
 تره صی چانه حبس زاله
 ون نودانه دور زاله

یکمین ساله زه سالوی
 یکمین ساله زه سالوی
 دتتم زه سوخته درشالوی
 یکمین ساله زه سالوی
 نواشان و نده به کراوی
 یکمین ساله زه سالوی
 گلو بریه یوتا لوی
 یکمین ساله زه سالوی
 دپوتهم می به تی مالوی
 یکمین ساله زه سالوی
 چارت نازکوی گولوی
 یکمین ساله زه سالوی
 مستمانه کبرته دل میالوی
 یکمین ساله زه سالوی
 ماس کاستم گراوی
 یکمین ساله زه سالوی
 کیمانه لیلیه چپوی لالوی
 یکمین ساله زه سالوی
 بهیه ماله گوم سره چالوی
 یکمین ساله زه سالوی
 الفت آسوزن پرالوی
 یکمین ساله زه سالوی

به پیشان منت چو ماز سخت کاره
تیر صحنه اله بود چو شمع شعله داس
خلافه کشته بیت من چو نیل دانه
چو کسک پیر یونان یونان چو

لبسته میچگونه کافته چاره
بو کردن کھو زده منننگ و منس
ز پرده نیردن دیشک پانه
و سن چو کینی اش خونین چوم

بر آمدن نقش لب از خیره رفتن و عجب ملک بقیه قصه

تو لب خیمه نبر به یار و دایس
و چو نایم یام میانوی وی گلخام
تیر به یوس پیو تیر سوی شمع کار
بهر دل من تن تول سر بر زانو
بهوش یک آ و و چو شعله آه چو
وست پیو بار تا به یوس بن خاک
کد آن آسوا هر دزدان زاری
سو یامنت و آه شوس و خوش گو
زه کیا زانکه ه پت مننت تو هم گریز
تلم کم کم ستم از دور آفاق
مطلب غنیمت و ن گوهر وصل
و ن تیو تا م مونه نشانه فرصت
کرو و ن مراب ط کار مانی
منه مند گفتگو بوزم کنو یام
اگر چو دل م لگو مننت سو تن پ
بصد حیل نه بهوشی چو مزل

یلا اندیشه در لب و دایس
بر لب من سو لک چون مرغ درام
بیالین شمس با جا و اجلال
و تهرس گرد سوز عشق از رو
منون خون مارده لوی خماره شو
ز سوز سینم جان تن چاک
اچو کن جوی خون تن اسه جاری
و ن عشق قصه هتو غم سر نو
زه زانکه در جهان محنت کم گریز
بو فیورس عالم گه جفت گه لاف
ند اسپنوم دگ مطلب حاصل
و موهلوت یکجا داد و عشرت
ا د ا خوش بپا نه باقی زندگانی
دلن نالوم گرم مر عشق بد نام
درم نه بخودی پاس کنوی و ت
بصد سان مگر نوزم کار مشکل

پاسخ دادن نقش لب عجب را در انکار وصل

خیال وصل من بکس عجبی

منون کی دی هم بنس بس چو

کرن لبنت زده با محسن شوی
ای نه نایز بنس شس زده شوی
کند محسن با محسن شس زده شوی
کیو تر یا کیو تر یا زده شوی
کرک پیکه عکس لبنت شس زده شوی
دش نه یا ملک الفت کرن دم
ز به پیش جوا پید اکرن یام
دش لبنت بیت در دم لبنت آرام
چو لازم پرت اکرن محسن زان
کرن هر گونه شوی میل لبنت کن

خلاف جنب ترین ماری با عیال
بنت تن من مصیبت عجب
زه زانکه در جهان محنت کم گریز
بیتن شنائی چینه اسکان
شد چو م چمنی چو چمن پاشانه
مولی بوزن یک دیک چاک جامه
شد چو م چمنی چو چمن پاشانه
مولی بوزن یک دیک چاک جامه
عجب یکس می گفته واره گریز
تنن پوینتر زده ز محسن

عجب ملک امی گفته واره کتر پس مترن نون پیوسته زاده زخمس

پاسخ دادن عجب ملک نوش لب را

<p>و دان می کن دین لب یار جانی مه واره تیر تو جم جانی مشقت وفاداری کرم کثیره مژگی پرت روا کردم دکن حاجت نه مطلب زه چمک میانی حیاتی جاودانی زه چمک میانی حیات جاودانی زه ما و تم روی کرم مهر بانی چھو سی بو تر نه هتو پنا که اس کرمیم سخت گشتن به یاری ستمکاری مکر بر بیان مظلوم لگه پادان زه لادان تها و تم مه بر کنای میانی چھو ی تو با قیامت تم کرن بر باروانی</p>	<p>زه چمک نه پا طه میانی زندگانی گیم بر با ذری پت پادشاهت جفا جو چمک نه لاکن به محبت دوائی وصل دت بل و تم تب فدا ذری پت کرم جان جوانی فدا ذری پت کرم جان جوانی دژت زن مرده جسم نه زندگانی و تم و ن شرت باه اکثات دادس و لیکن چمک نه بوزان میا زاری جو چھو سیل چاره گوشت کتر معلوم زجام وصل جامه چا و تم مه ستم ایل و تم رت جوابا کتھو کن ضربت ن آسوم دوانی</p>
--	--

جواب دن نوش لب عجب ملک را

<p>به و پس پوره شاما و تم حال زه چھو کسان جو پس جن پر زاده بهوس میا نوی زه چھو ی بهیوه گوشت بنا حق چھی زه تو جمر اثر خواری ازین سو داژه گفته حاصل لبی نه مه پت ید راوه راوک عساری زه میا نوی وصل پنی نه میتر</p>	<p>مترن نون می طلب چھو ی نه اشکال نه تھک چھی ت کلاک سست بنیاد عیم بنفایده بل چھو ی نه کھیوت اسی هرگز نه از نا جلیس یاری وفا می غیر نه شش ای نه لبی نه افشج بویاه مه لاری هشی نه ناز داه دره میترم تر</p>
--	--

ز مهر من زه مکبیا گری دل
 ترن شتر گرن چھو نه کار جان
 موج کت چھی جو پس کھو تران پا
 مه چھو نه زه گنت کوده دان
 و نه ناسفته چھو ی کپیده از نام
 مژنه از نام لب و تم کت نه
 اینک نه چھو نه جسر بلج پاش نه
 بنا پاکی مکر نه هنی بدگما نه
 و تم رت پت گواهی در و دیوا
 باین پاکی بید بازی چھو وار

پاژ گفته چھو مننه چھو ی دیوانه
 بنیایکی نه گرنه هنی بدگما نه

زاری کردن عجب ملک نوش لوش لب را

دوام تم یار دیگرک دلا رام
 ستم چانی مه از نامت نه انجام
 پزی نه دن دمی نه غدری نه
 دکه دن چهار و اخلاک مستن

نگه می آید رسم خوب روی
 میسر عیش چپوی بیت جای خلوت
 چپو خضر ناز و کل هم ساز و قاتی
 رباب چنگ نه سینه آواز
 زه چپوی پر پا طم دامن پاک موت
 به چانی داده و ختم کون غم کھیم
 بوخشن زال لگت بسته کر تهن
 تبر عشق ز بر سر و س به ذر ختم
 جوانی سار زی پت اوه راوم
 کمانی چانه ذر ختم تیر سینس
 مین زخمین مده تدر مرجمه دم
 کران گو گفتگو از حد سونیرت

کران عاشق کشتی و تند خوی
 خوشی کردان تپو خلوت غنیمت
 نه شیل زنی صحبت و زه باقی
 بطول گفتگو ضایع مکر ناز
 به چپوم خسته سینس چاک کرمت
 سره کر داده چانی کس ستم گوم
 ون کر تم دستگیری خسته کر خس
 خبر آهسته مولن تام بهر ختم
 حکومت سلطنت یکبار تر اوم
 چپو که لذت هر ط و وان چپو مینس
 دکه رتس دلا سا کد ماه دم
 جواب این سخن دپوس م فیرت

روگردان شدن نوش لب عجب ملک را

بوصل من بنی نو چاره سازی
 بنیومت زاه چپونه در ملک عالم
 ز انسان زاه وفاداری ای نه
 چه ان بنی بنی خصلت دغائی
 مردم دل گذن زاه چپونه دور
 چپونه انسانی هیو کاغذ دغاباز
 به انسان بنی بنی چپونه مولی نره
 غرض دیکه آبهی کره یکم بدنام
 چپی نو لورچ طفل شیر خواره
 زه چپوک ناحق کران پاس جفائی
 چپی نو جانور نادیده ته خام

کران بازی ه چپوک با عشق بازی
 پیر اودن بشر امت با دم
 بغیر از مردم آزاری ای نه
 سراسر کار انسان بیوفائی
 بعد و قول خود انان چپونه پور
 چپه میم بد عهد ناساز و نسون
 مکر کردیوانگی نیت اک تتو گزده
 میو چیز و بولو هرگز گزده می رام
 لبه آن هم بر ماه دت واره واره
 گزده می نو زاه نش حاجت وائی
 بعد سید مکره مک بسته دم

منه و دوتت جلیق
 گی تته یول اصل کف ای نه
 یلن فقه و تن مکره یکا چپو اصل
 مرادس زاه مکره سینس چاک کرمت
 دن چپوی تن حکیم دوشیان
 مکره سینس مکره مکره مکره
 مکره مکره مکره مکره مکره
 دمی و دوتی نو زاه تهر راه
 عجز و زاری کردن عجب ملک

نوش لب بار و گیکره

عجب ملک و چپون یه شد خوی
 بشیرینی کمر است سبکی
 ستم کر ختم زاه بید و کر
 بشیرینی کمر است سبکی
 خوش سکریت کمر با مدارا
 زرن چپونه دور در میا نو یارا
 خوش سکریت کمر با مدارا
 زرن چپونه چالو دور در میا نو یارا

زده می درازل می سوخته
 بدل کنه از آن گشته بی بند
 وقف بدت و او بودی پند
 بشهر آنکه کرم عهد بیان
 بیای کنه مین عشق بازی
 سوای عقد کنه دست بازی
 بشهرت کنه نفس کن میل
 بشهرت کنه صبر کوی حیل
 بگردن سر کنه کهور
 عجب بکن دوش کن چنگ کهور
 ز کار بد چو عاشق پاک دوزن

بنزدیکی یه دور کوه زر چوم
 به گوشت عشق چانی کویت لنگ
 کرم می بخت ز می پت صبر و آرام
 گزهی بد میا نمخت رخ معلوم
 بو اسوس فتنه که سر مست مغرور
 خیال سلطنت آسوم مه در بر
 سوخت ز می نشه مرگوم بر باد
 گلت گوشت ملت جو چو من گالم
 دتن ناله سها از بقراری
 ستان عشق جانس چای سدر آم
 لبه کنه باقی تا مردن
 مه اسم غیب داد دیداره چانی
 یه تلخی تر او شیرینی رزاه کر

ازین بد ز لیستن بهتر من چوم
 زده و النج میانه بخت چمی گزنگ
 زده نهو هم بو فاکه باعث نام
 یسگین دل گزهی ده نرم چون موم
 کرس عشق ز جا و سلطنت دور
 یوان سومنه کا نه پسن برابر
 مه نام و گنگ با کلل گوم بر باد
 بو پانی سوخته چو من نشه مه زالم
 ز حد بیرون کرن فریاد و زاری
 ز بد خوئی مولی چکنه گزهی من ام
 عمن مشرا و مت چوم حوا و خود
 زده که ششم خسته دل دلداره میانی
 غریب الی اتفاقه اک گراه کر

نم باوت کن یله عهد و بیان
 ز دوش شک دراز خاطر بیکان
 و چغت داغ بگره لاله دارن
 اکس اک رسه بهت دن کلدارن
 خوشی با چو کرم بهت بهت
 کن بهر اک اکس شک بهت
 لیکن نه بکسته بو دن تم ایت
 زده عاشق کیه دن ایت ایت
 و چمن کیه دن ایت ایت
 می ایت فتنه اک اکس کن
 می ایت فتنه ساقین دن

تاثیر شدن نوش لب از زبان عجب ملک رضا دادن به عهد و بیان

کرن یله عاجزی نم به نهایت
 اشرس دره حم عشق اثر گوم
 غمان اختیار از دست ادم
 بدم پائی خردا ندر کل غم
 بچنگ عشق زن زمین جسم زیر
 زنگ نام خود بهر ایت شتم
 بلا چاری و چوم تن کن بافت
 که یومی تا با پندم صبر بسیار
 لگو مننه چاره عشق زور تو غم
 زده چو کرم چو پیل از قسم دیگر

به گوشت سخت و النجه سرایت
 ازان سیلا آب فریق سر گوم
 زده صبر و خرد یکسو نهادم
 غریب به کسیر در منزل غم
 هقوم و این بوز غم بم و زیر
 ز عقل دین خود بهر ایت شتم
 گیسر انجان دل شیدا بو تن پت
 دگ سر میا نوین گزهی بهر بازا
 بیکه صبر و بهوش تو ز تو غم
 امایت اسو شمت می برابر

میکند تیرنی د تو مستی جوش
دویوی از خرد میگانه سپین
نتیجی گی شاد غم مٹو پرانو باطل
چوان کس اس وصلک که شیشه
بیک صاباشق و عشوق آسن
دوان اس اک کس جام پرانی
چھو میست اس من جنت لو که یقی
سپن یله وارده دل ز غفل خالی
نخواب ز شو نگ فروش زیبا
مرشت گونیک بدگی مرشت یار

ژن جنت دوره دور و صلیک پس
شراب شوق جنت میسپین
خوشی کر بیلو دیشیت یقی گل
بهت زن آسو مجنون لیدر نش
زه فار غدل بهت از ذوق آن
ز سک عقل و دس کی طرف پی
پهریمیت بدت گیمیت بستی
بگردن اک کس من سست نالی
هناده روی بر رخسار زیبا
خبر کمنه روزنه از یار و انجار

چون باناز مست از غایت هر
چھو پر پا ملن بنا میسپین
چھو ی چهارم و آیین اصال
شرمدارن زه دوات یثرجالت
عداوت یثرجالت یثرجالت
که ت رسوای عالم کور میانی
حسد و رزی کورت جای حیرت
یتھوی شو پیا ادائی حق صحبت
بدی زاه کوری اسه کمره اثبات
کری نیکی زه یقه پوت مکافات

تخص نمودن دانش لب ختر خود را ووقوف یافتن بر کمال

بخانه ناز مست ام بهت موج
تسری ماجه کن دوماجه میانی
دیسنت سیت چهرست ناز میتر
ژلان آسکه چھوک فرس کاکلوی
بهر جا غشی فلت چھو گلزار
بوچسین ان شبنم نور روزن
بهت نت جایه چھو خالی انجار
مستوی ماجه میانی آونه عار
مستوی ماجه میانی آونه تاب
کاستناس سگله و فیر هر سو
توت و از اس است جای خفته
شو نگت یا منت بوچسین بانسکرب
نخافت تیرس از زده سپین

ستاده پریه اس فوج در فوج
مین گوژیر کورن کیا چھو معنی
تی چھک بیه ناز مست تو کیمتر
شفیقن می چھونا هسلکوی قول
لجین چھو آمنت نازده سیرار
نواشی قمریان در باغ بوزن
وچین مانند بلبل حسن گلزار
در آمد در گلستان مجو مهاب
در آمد در گلستان مجو مهاب
مه زمانه آیه در گلستان سمن بو
بغل نذر غیل باجم گرفت
گیس لب مرز زن ان پوین بن
خجل گیه گوسن قی اسزده سپین

زینت و ازگون مهر قمر گوم
طیحه ون سکرس انچین برین
نر اپانی کبک تھو چھو کورت کار
بوی کال می دیار و وک خار
ووک شکله کنک ناه نوین نه
رچھک خرد بر کل خرد باکس نه
ز چھوینه کمنه خط و چھو امینه
مه پانی پیران ملون زعفران
نومین اسم طبع مه منه گان
زده کیم دماغ تھو ختم جای مین

فرستاد موسی بن جعفر بن
نوشته بنده خاں سنگی
به بیت دیوانه پیرین کن جدایم
که در است به پنهان بر دو نیم
جدا و کوک که کوک است اگر کشش
به کت گشته نه چو نمن کنده کشش
تختوی نو که گشته نمن می نه چو نمن
خبر در تخیل نه پنهان خبر در
سجانه نوش لب گشته و آنسان
کوچک بنشینان در کوته با طمع ساو

عمر گشته گشت ترکستانه بان
و کوک نه سخت در دیوانه ترادون
نه کیا معلوم چه نوم گشت چایه هواوک
کو نه پس نند و هر نه پس چایه
نه نه پس بنشینان در تخیل نه پس
نه هواوک می نه نه نه نه نه
و کوک در ده طه پادوت نوی دان
خبر است اک اکس هواوک نه دانه
هواوک نه کف قبر است اک گشت نه

به کمر زانوم چه چو توه شمشیر
فرم اهلان توه سینت کمر نه
خبر چه نه کیا نه آسی کینه خواهی
نه هر زاپان کمر است ششم و نندی
کمر س تمه توره نیرت عذر خواهی
خطا ید فی المثل میانی اتهم آ و
بخشتم و ن بهار چید و احدا و
کمرین بهند چه پیوسته به کار
دش تمه نند چاوت میا نو اولاد
نه نه و دل حسن طمن اسوم شطه چالو
کنکو الو منت جوانه خیره سر چوی
وطن اسند چه کت بلکس چه کت کیا دا
به فتنه طهر ابر پاکرت نه
فنبنت تیز نارس بل کرت نه
به چانی باعثه بیت طلیس نسل
سه گیه شرمند سار و حیال نو نس
به نه نه نه چه ترکستانه امت
بلک جان دل عشقی چه غالب
کران دیوانه عشقی بهوشیاران
سه به نه نه نه نه نه نه نه نه
زبان سیرین کمرن در خوشکلامی
خبر یله ماحه میانی لب ز انحال
نه نه نه نه نه نه نه نه نه نه
بجا و نه نه غفل مصلحت بین
غوطن گیش نه نه نه نه نه نه نه

به نند نه نه نه نه نه نه نه نه
چه چه کل نارسیت و ن نرن نه
نوی نه نه نه نه نه نه نه نه
بفرزند نه نه نه نه نه نه نه نه
بولاشک نه نه نه نه نه نه نه نه
عفو کمر خم جینس حین مژ را و
ز قرآن کاظمین الغیظ کربا و
غضب شرن رحمین بر گنه کار
بوزا خشنه کم کمر نه نه نه نه
متحر لاگت شتر اسکت کربا نو
ملومت شوری ناره سر چوی
نه نه نه نه نه نه نه نه نه نه
و تون سگ کند کلس به کد برت
به چانی باعثه گو بو کهمه و نه
فنبنت تیز نارس نه کرت بل
نه نه نه نه نه نه نه نه نه نه
به عشقن الو منتی چه نه نه نه نه
سوئی مطلب سوئی بهر طایب
انان بد نامیاه بدمیک کارن
مژدین سر سر سر سر سر سر سر
قسم کمت مو بو و لو نس نه نه
رطن سوی کینه در نه نه نه نه
به نه نه نه نه نه نه نه نه نه نه
خطا اسوسنه کمان جبرین
سپنر شمع زن نه نه نه نه نه نه

بیدار شدن بوش لب خانه خود و گریه زاری کردن در نوازش

صبح فل لب بونل شور و غوغا
خبر اسم چو پس در برنگار رس
نظر ترا دم نه دیشم باغ فی کل
گه میچم صبح سپنوم غمک شام
نه دیشم یار نه گلزار آن باغ
مستم و ن درنگار گلخدا رس
و چو منده روی زیبا بیا بیا بیا
سجای گل بسینه خار دیشم
دیان اسن رس با چشم بر آب
سو عیشاه رختاه دوشین آ
مژ الوم تر کریم بدنس
نگار ابه مدار اسر و طهر
بند را لگت نند پاپو دوشم
متو دلتم حقو مژ او نس بو
نند پاپو دلتن شور و اچھا
دوره فله میانه کت گوشش طشت جا
خریدار و میو یازاره دمارت
هر کسی رول کلاب بو بو
پری دیوانه کر حقش جبینه
کمان زن گوتم قدید اجمال
ز لیا بو سفو ذی پت نبیس
تبلخی چس و ن شیرین فریاد
تهپادوت نقد دل نت دور گویم

گفتم بیدار مژ درم چشم شهلا
مقر گب چمنه ندرین بهار رس
نه بوزم از چین آواز لبیل
مصیبت پیوم اشک از غم کریم
نه راتک عیش لایر جگر داغ
پس و پس میست یار رس
نشاناه کا خسته نشد لداره ندی
منوم ژماندن خزانه مار دیشم
سه مجلس انتخابی با سبھی خواب
خوشی شولردین کریمانه اسو
ودان آلوتم درن نشد رس
بتا ماه منسیر اخوب پیرا
فراقه لدون تھاو زلو بهم
نیم بیه ست گزیم شر او تن بو
لئون پیو داغ مشور رو اچھا
زه گوشن میانو گونیا تر اوتم ی
مه تاون پا و تم که دانه کارت
دزس مهنابن مهناب و بو
یهنا یاز بد ناز مینه
سد میو تیر عشقن بهیه مال
سته لیس دودی عذرا بے لیس
گره منما پیده خوشیدار فرما
جفا کار و سس و ر پیو هم

مدت و اندو بدن گویم در زالت
هک لود و لک اشک در زالت
ملاک گوئی مککو کوه پنهان در زالت
کس لک و کس اقبال بو بیک
چراغ خورمی زبون غمک شام
انه گو گوتم خوشیداره مکما
فردن لودم رخ دوده ما دم
بهشتیو جمالا حوره ما دم
پته لیه به ماوت چمنه معلوم
نته زده مانه بکرک تیر مسموم
شچھا لک بے اما کا خسته چو دل
زده حقتم لاله و بو داغ بر دل
کسوزی کسواوی به تقریر
کیم کس تنو سوا می باد بکیر
نیو صبحه خوش بو به واو
نتو نس گلخدا رس میانه کر او
زگره زده دامن دینه اول
پس انگه زل نئی گزیم حسن رس
جفا اندیش کس و ت معلوم
کرت کتھه سما لک جت پیر معصوم

سر سیمین جان تو سر چاک
ملو سر آئینه پانچ زینت خاک
و در آن آتش و در آن سحر کیمیا
و کوثر خنجر تازہ پیر زل

غزل خواندن بخش کب

مده نو بوی و جوی ناله سدا تیو
دور لو جانوی که کوتاه کال تیو
قول لال باغین لال که کینا لال آ لوی
باد چمن بند بو بیا لال تیو

ناوسه چانه دس عشقنه مریه کس
کیا عشقنه گوی تو هم ده هیستال تیو
نا سازه چانه سوزه درون دلتا تیو
ده تاله گد نام چا بو بو دلتا تیو
مده لوی مکن دمایه قاتون نه تیو
کس بخته بدس بو تیو قاتون تیو
خنده هوشی عاده دشی چشم زهر آ تیو
مس پیلده چچی کله داله مالامال تیو
بید ادعیه و سیت نیو هم دلتا تیو
مرنگانه ترو بیت چو م نوبال تیو

موبت کو موبت و چینه کینه زانان
پر کن منس سپن است چانه هو له
ند آسی کن آخر جدا می
خسک تنه دل کت طنار و مغرو
هتو واو و زده کیه زانگ کیا گو
بهری کیش نس منزان گل اندام
ز بهشت شعل گیس یان و نه گوم
تنور عشق نس منز چس حطب ن
خرانه زام از و نسی بهار س
بند زانگ بستر او نه آقا به
فوله و نسی بهار س زانگ گوم
دو بهتجه زونه سر تو لختی گم تیو
پیه تهر یان و نس کرم بره م
شعور چو چس گریان و زان
ینبر زل تن مده زنه مایه و نس
فوله ون پوشه تهر چتر او نس
صنو بر قاتن برج ویر کس
سرک مپوش آس فرخ جمن مار
دو پیرس شام میو لم خام کار
گچس کج کایه پونی آمه نیس
کباک پاتج نس گم تا و
ژرٹ کم شهرنی دلو م متهر می
تیجس جانانی رتوی سا بو
سو تراوت کر ایم نند زنه می
سو تراوت منگ کیه بیت پاپر گس

و سرت گیه چانه پژه ای جان جان
زده دلو هم لو که رنیو عهده قوله
بهری چها سه طریق حق ادائی
سمن اندامه بب برقم ز زنبور
گمت چم و انچه دیگر کی سرو
سهری سرو ن صحنی انزم مریم
ستویس دودی شور من نه پیوم
ونس دون کرم نم سرو سرن
سولی دوه تو تم پوه گوم مار س
ننام چون طپد ماسه بتا به
موله نس عیش کس خنجرش رنگ گوم
شکوفش شین گلزار اس کر من پیوم
زده زده سیتن زاجت زده می
چجو پروانه سوبله پزانه بو زان
فر که ون زر که و نه تا و نس
اسون و دودی و نس او نس مار
سونس نزل گیم بهیر کس
کرس غرقاب عم خورشید رخا
دس گوم فوطه و اوم طوطه مار
لگوم و لاله مور اوه سیدس
اوه دز زن گیم سرموره لاوی
لدت کس نسیم طوس اهرمی
سو تراوت غیری سیتن با بو
سو تراوت شربت شیرین چو ده
سو تراوت مازه کر پوش و نس

بلیل صفت شیدا بودیش گیسو گلزار
 چھوم نال دل دلم زلفک نال یتیمو
 گو بار غم بہت خم و ہم شمشاد و صنوبر
 از الفہ قدرت سرو سہی دال یتیمو
 سر بادہ وندی سرو قامت کرتہ خرامان
 پامال گیسو خستہ تراحوال یتیمو
 دوکانہ عشق نہ می کر لوم سودا محبت
 بہ سود راوم مول ہارم مال یتیمو
 اے سیمتن ز چانو بہ تو زرہ ہمسائی
 الضاف کروں زیادہ زال یتیمو
 دیوارہ بکھنیا یادہ بہ گوداہ دور چالو
 وں لوزہ ہر حال نالی نال یتیمو
 دل لیکہ میرا جو رجوانا کیوں بھاگا
 ہمہ سکو نہ ملا تم چلا کس نال یتیمو
 مجنوںہ چانے میلہ دریں لیل ڈٹ جیل
 رہتھم زہ جنگل بال سنگرمال یتیمو
 ہمہ مالہ کوم لیکہ کر نہ بیہ سونا گرای
 کس نہ شہنشاہ چھوم سال تلیا تال یتیمو
 عذرا یہ ٹنم و امقنی مایہ دلس جاے
 سنیا س کس بو تر اوھتس گو پال یتیمو
 دلدارہ خوشدیدا رہ دگر بار ہمیں
 مقبول سوزی جان ہستیقال یتیمو

در بیان گم گرفتار نوش لبت می افسون انداز
 شدن نوش لبت را بشکل جالوز

ز بحرین بونج میانی آبیہ یامنت
 کرم تر خشم و تندی ملا منت
 جگر خفس کھنچی نایم زہ ہش کرد
 چھو با یتیمو کار بدستو دہ دور
 کی شہزادہ تھنات نادرہ دھور
 مہتر لاگت کی ترشہ تادہ دھور
 جیہا بر طاق تھاوت شرم تر دھور
 پیری تو من خجالت پادہ نادرہ
 نہ کھوڑک ننگ ناموس نہ عیس
 دشت ہای شیکہی دلوز بریس

بکار نامہ ترا تھاوت ضاثرہ
 امی موکہ عاقبت با چھو قضاثرہ
 متن ستین تریت کوئی اتھ و اس
 پہندی وہ از یتیمو پو افلاس
 قبیلہ نام تھاوت داغ تھاوت
 بدینا ناوسالوی نہر چھاوت
 سیکہ انکار بد بدنام و بدکار
 نہوت پانس پہنچاں نہ ہزار
 سیکہ انکار بد بدنام و بدکار
 نہوت پانس پہنچاں نہ ہزار

نزه سیت می عجب چو بر آید زنده
 بو تو روی سلطنت بهشت زنده
 نزه به پیش دلبرش از آتش
 شمع و شکر معشوق چاوت
 مسافر لاگتھے عمره محبت بو
 سو دلبر جانور ماندن بهرست بو
 بهر صورت مله وت جان جان
 پیغمبرین به دیدارین جان
 دلین شمع بهر یاراشا دلبینی
 دلفارغ زخم ازاد بوبینی

مران چالوئی آسوم عیشادی
 لسن بدتر مران بهتر بدختر
 کرم تمه لکن طلعت به نهایت
 کرن اس تیز زیو چون تیغ بهند
 پشاک اس شان آسوم زه اذل
 بخشم از حد سو نیرت اس گیمز
 بو حکم زانکس در عشق دلدار
 پکس اش تیوت ز رحمت تھکوشک
 فوکھا دھم پرت ماتھر سنے یم
 دین دھم امی سیتن کبریت سهر

لسن ماتھ مصیبت نامرادی
 مران کینه یزده دختر بدختر
 به در دل گوم نه هرگز سرت
 دون ضرب سخن آسم بتندی
 سو تکر لبت نند شیرین شایل
 مه لومش جوابه یو و فیرت
 دم سر دوز بوم نه لولکوی مار
 کرن عکراه بهر گز بهونه کز مرفاش
 سیکدم جانور صورت بنه یم
 ننه کزده در میان خلق ظ بهر

به پایکسانین جانور حکایت و پیش معصوم شاه

امه شاه نام یاد انداشت و کبار
 شاه ناه زاه بهو منه زان فادار
 باین بهر ندگی فیورس بهر سو
 بهو منه بوی آن گلروی دیو
 بهر سو دھم و جله ندیدم
 شاه نه تو مقام او شنیدم
 خرابی و بایادی رسیدم
 بدامن پای بهر خود کشیدم
 دھن و دھن و چوم سو دم کشیدم
 دوباره چینه کھش دینش کش

ونن تیو تام بهر معصوم شاه
 بهو می چوم باعث تبدیل صورت
 به دھم دھه وده در ملک نیبا
 تھومنه جز تھفص کانه مسکانه
 بین دھن دھن شاه نامد مسنا
 بهر جانب چوم در دین مسن
 نه متند زاه شاه در نظر آم
 وچن واز سحر شاه چانه پشایم
 عجب ملکن بهو می دیو کھم زه انهار
 نسزی برانده و چوم می خسار
 زه کن وچه وچه وسان اس بوم
 تبهوزت شاه معصوم ستم گو
 دین نش و ز خوش غم تر او ساری

انن انصاف نش علم پنا بهس
 کلن تنه چهر نش لن چمنه کدورت
 وچن در عالم سفلی و علیا
 بهو منه زاه تندریناه شاه
 بهر صفت زاه تھومنه پای بهر جا
 بهر و کجرو بر در کوه و دامون
 نه بوزم زاه تشند کوزه جای بهیم
 زه دیشتش خوش طه بهیمن بوم
 ز لوم لوباه دیشتش چالو دیدار
 براه عاشقی و چوک سزاوار
 بدت اده پانه لاگوم پان دام
 لب کبر چار ساری و اریاه پیو
 کری بوانت غم من غمگاری

عجبت چھوٹی رجوی تھیو خیالہ | کئے تھا کوئی ات پر ملا

تمثیل گفتن نوش لب با معصوم شاہ

بند گاہ خاں سوا ذرا اہل خلک
بہن و رہن منجوتس دین سن
ہمیشہ نفس اسوس ہی تمنا
کہ ان نہ نفس پاک نہ اتہ مطلب
دوہہ کہ و انو دور ویر کیش
بیا لین کہ بہت کرس ملا ماہ
دیں تم مر جا چھو بی لیاقت
بہن و رہن تو نہ دین سن
دین معصوم شاہ کن بتظیم
تلی چھو مراد دید ارجانان
دیں تم ہی رہ سستی اعتقا
زدل کہ محو شش نا امید ی
سبب زس چھ خاصہ کا سازی
تو کل کرتہ بر فضل الہی
مطلب اتنا و ان آریں لیں

چھوٹی نا و ابرہیم خواہ
دوہے کرس بد ان زل سن زان
کتر ہوم ترک یا مدر اک دین ہنا
بہن و رہن بہن نہ دین برب
ز بیمار سی آسو امت پاش
تمنا و نتہ دلوس کہنتہ چھو ما
پن حاجت کڈن ستم چھو نہ فٹ
زہش کیا نیرہ مطلب لو کرس
مر حاجت نیرو نہ پاش چھویم
نقو منا چارہ ان مجر و حریان
چھو یا و رہانہ حق ہر نامرادس
چھو تم ہر سیاہی رسیدی
اگر چہ چھن حاجت بے نیازی
کہی حاجت وائی ہر چہ خواہی
بصد فرنگ نہایتیں ہم خطرس

تمثیل آو دن معصوم شاہ قصہ مارفن پورا

شہ مارون دید آسو اک امیراہ
در آنوقت آسو نہ کرا نہ تانی
با خلاص سو کیاہ صا کلا ماہ
عبادت کار و بار آسو ہمیشہ
شہن تو جہ سوی بالا چہ میت

بجو دوداد و احسان بنظیراہ
با حسان و بلطف و کامرانی
قیامت نام نامی پادشاہ
تلاوت روزگار آسو ہمیشہ
بذوق دل دوہہ کہ آسو خلوت

بہت غنیمت اندر ہر اہل صحبت
کہ ان تہ آسو فرق نش تلاوت
بذوق دل دوہہ کہ آسو خلوت
بہت غنیمت اندر ہر اہل صحبت
کہ ان تہ آسو فرق نش تلاوت
تلاوت ان خواندن فرقان جلالت
و چھو ان اک جانوارہ خوب نامت
شہن تو جہ سوی بالا چہ میت
و چھو ان مشتاق کس کج جہاندا
آہندہ رنگ نش گوشت و شیر
شہن تر کن چھو و آسو
وست آواز ہوا مرغ زرافش
پیش شاہ پیو ان مرغ خوشترنگ
شہن ترنگ دیا کف کورنگ
ارادہ حق بہن طہ و در آن
و تہت گو جانوشہ بہت ویر
و چون چھو جانوارن پادشاہ
ہر اسان سو بی اسشت
اکی حرکت نہ کس و میر فن کو
بصد فرنگ یک خطہ کتر حجت

سلامه باد که زین باغ خلاص
جواب هم که زین باغ خلاص
دیش تا برون از طالع غمناک
تر که شود و جزای بی نظیر
کنونی نویست چو یکه کافه فیه
نه بیا راه دوه کانه نه شفیقه
و پس هم لوله سوداگر کو اسو
که ان توده بیم زربو اسو
بجایس منزه کو اسو ان زین
خلایان کنیزان هم بفرست

بامحق مخالف او و قهوه سخت
بلات گینه و با سبب یا رخت
لگو سببیت جزیرس منزه کال
نه یامنت و یو همک دل گوم و حال
مدار اقم کرس پوس دین تراو
دی ملک و قفس بودا دین تراو
به بد منت چو ی که ی که دین تراو
موز غم و ز زین شادی پندان
دین تا دین رسیدن چو سون پندان
ذه اسکا شاهزاده چو ک تو ی جان

اکی حرکت منتهی کرد و بر فن گو
امید زندگانی تراوشا من
همچون چشمه موثر تیرت گوتنگ
چو ساربان با طوع آخر جان برین
ز بیم مرگ خود ترف چو یس نه
ز بیم مرگ خود ترف چو یس نه
زیاد تند کرد تم تیز پر واد
ز خند هر وادی نبرد واد
جزیرین منزه جزیره اک پند
تو جن ترف جا لوارس نام پند
و دن سخت بدست کتو گوس لور
ز اعمال بد این مشکل بنت او
ز اعمال بد این مشکل بنت او
مرن بر حق اما میا کو مرن کوی
به صورت نوبون بفضل حق دل
درین شکل مه حال کیا چو کهن غم
و چمن ناداه یوان ز طرف دریا
شهرش او ناو ویشیت حشایت دو
تو وول تن جزیرس کین ملک ناد
کمرک بر پای خمیه عوف زبیا
کهست پست پست تختش شاهزاده
خنوس خصت میروته وزیر و
تن تنها قهوه شاهزاده هم گیس
سپن تم گرم رواند و دیدن
ز لوس راز کمین گنگ و نهو نذر او

لصد فرسنگ کل خطه گزشت
به صورت با سپن میان گزشت
نه زان وارشاته تراو ننگ
سودنیا داران با سو میکلین
امید زندگانی چو یس نه
امید زندگانی سوزنه
لغم همراز گوشه سرافراز
جزیرین منزه ترقوی گوتیه گزشت
اندوت و نهو یس لوبیم و سوس
کمرن شکرانه جان بر سلامت
مه هیو کس نه پانی زاو درگو
بنت کیا او تقدیر نهو نوم و
بنت کیا او تقدیر نهو نوم و
کمرگ روز بدنهو میا لوبیم و کوی
چو یس نش عفتل کل مشکل
به کسومنت راز آل اسمته و تم
خلایق تن اندر همچون شریا
به پستی و همه پستی و دین تراو
به پستی و همه پستی و دین تراو
و تهرس فرش محل عای دیبا
اکا بر و داری ایستاده
به پستی تراو در دریا تمور و
مخمس و قهوه کل گزشت تهرس
ز پستی کل کله بارون دیدن
پی تحقیق شاهزاده شریا و

سیدی تخم بهت که چو کوزه تنها
 به تنهایی موندنم کیا ندا چھوی
 دینم چھوی فلان شهرک شهنشاه
 تو ابع چھم سٹھا دانایه قائل
 چه محرمم نام لبلم رمل و تنجیم
 بعد و حسن دین چه ماهر
 دیوم تموی یون نورنت که کتوبک
 دیوم تموی یون نورنت که کتوبک
 بیس طرفین گزین لازم ته ملزوم
 زکات بهیم چھو قطع جیانی
 کمر بسته بخون شاه جهان چھوی
 وزیرین کن دیوم و نوتو مکیو سر
 مه چھو منه تاب جنگان شهنشاه
 زکن میا نوی بیس طرف چھو آن
 تصرف هر طرف ملکن چھو کنند
 رطم کونه جایه مارم کیا چھو چاره
 چھوی سست دوکانتر ماه چاره کتوم
 سمت تدبیر پھر اوک وزیر و
 صلاح نیکو تو هم چھوئی به پھر
 شرط چھوی بیت رست جایه وز
 نمی سینانی کاگل ستارکس
 توئی تنها چھو بیت جایه وز
 میتر چھم ضیا فتهای شاهی
 ونان بادل ندرکن شاه مارون
 غرض تختک تا چک آسبه چھویک

زده چھم سیت چھینه هموطن با
 بن چھویه وق کنه ذوق خد چھو
 قشونه چھوم سٹھا بد حشمت جا به
 مدبر مصلحت اندیش قابل
 کران از سماواتی چه نفیسیم
 متن نشل از پوشید زبطا هر
 بملک خود دژ و وزن جان کجھوی
 بملک خود دژ و وزن جان چھوی لب
 رشت امت تککات چھو دژ کتوم
 اذالارون رشید دت واتی
 اگر در خانه روزگ خوجان چھوی
 نه کس سیتین عداو چھو منه طهر
 درین مشکل مه و نوتو چاره چھوم کیا
 ولیکن چھوس لاج از وحشت بران
 سٹھا در ملک طهرنا و متسند
 ز جنگ و کربن مشکل کتاره
 تر دوتیوز کم سختش لم بوم
 منن میا نوی کره نیرن صلاح بیو
 سکونت منزله وس فی سیتس کر
 کنوی نید دژ چھوی کتوبک
 دواتی چھوی خوشکس و تارس
 ز خوف دشمن جان زبایه وزت
 کیا زبان بریان مرغ و ماهی
 تمویسند چھو عمارت خون
 نوی جیلد نیت توت کات چھوک

نه ما سز دس بدایه سر
 نه دوانم و نشان و جایه سر
 یوسف الامر کرهس بیو فانی
 دهائی ات دس بهت پادشاهی
 یہ هلسن انالومت چھوک سٹھا
 کران کتر چھو شهنشاه
 دین مارون رشید سیت بیاده
 یو چھوس نان فاقه ماژده سر
 کباب نان هتوک با محمد گر کھن
 شراب آب پاکیزه هتوک چن
 بزرگ بویت حسن خورانه
 مکلف خاصه بهتار خوانه
 قلمت اشاه کدن از کس شٹھا
 ورت تن باز آپس کت ریت
 قلمت اشاه ورجون با همراز
 سیتون مارون رشید سیت
 سین مارون هتو منون لجان
 دین شهنشاه اوس کیا مهران
 زده مزمان وار کتوم واره خوبی
 معاوضه خدمت زده تمیانی بی

کردن تصدیق دل نه خواست
بسیم قضا گو واره صادق
یه افسانه و نه معصوم شین
دین بانوش لب لباب نه
نظر کرد و چنه قسمت کیا مقدر
چپو تن تنو و اتنوی پس مقور
زده یه اسی نصیبه یار دیشین
بدنیاروی ان دلدار دیشین
خدا بیشک نشتر و اتناوی
ز پیش مرگ نشند وای وای

ویل اوتام نه
بجای خود که نه تم و اف تروان
ونی انه پته یو قصه یو زن دار
بپوش و کوش یو دوزخ نه

نیاری کردن معصوم شاه لفر
بیت الامان رفتن بد نظرات

بگاه یه و یو یو کس نه زمین
لکن یه یو قهر مقدم زمین

ای کیاه که احسان میا نه دسته
ولیکن نعمت حق نمکه و المن
قبول یه دی چوم خدش عرض
یتھے پاٹھن زده آپر تم بغرت
اجابت تم تھوس هم توج فلتیش
تمی لخط تقب ریر خداوند
بزور عطسه زالیس شر اک ناس
بحق تسلیم کرتیم جانشیرین
بحق تسلیم کرتیم جانشیرین
جگر مارون ریدس گو پزار خون
عیان تم دیو طه لقت ریر الهی
زرن نه دل کرن رکام و ناکام
ونان شرمندگی هت آسو با حق
دین تقدیر اینر دگو کرت کار
رضای حق قضا سند بلایب
محض نیو میا نو و اتن معصوم
سٹھاہ ہزاره سندس سو فیان
سو دیشیت و ہمہ جانک ورس گو
بلا شک و چھو امت جالوزون
نمکه بیٹھس سو مرغ تیز پرواز
و نهبت گو جالوز پرواز تراون
گات مان دیشینی مسرر گو شاه
بیکاعت یو نیو و اتس بنا گاه
بدر دربان دیوٹھن تیغ درکت
پرن حمد و ثنا اش اره مارن

مسافر پانه چھوس سبت خسته
چھو برحق مرحق برحق چھو پالن
ادا کره ما بو چانی خدمتک فرض
تھے بو آپر اے زی شفقت
دوت ت ما ز آپر نس کرتش
بنا گاه آیه شہزادس کو ڈر پوند
وست پیو گوٹھس تبدیل حالس
قضا گو کار کر تھی گو نه آئین
قضا گو کار کر تھی ڈلونه آئین
دکھن بیٹھس چھو کزن پو پوٹھن
سپن حیران بسم کبریا ئی
پرن انا الیہ راجعون نام
کھتوم یارب بگردن خون ناحق
یتو جائی قضا ہر کانہ چھو لاچار
بدست بندہ کھومت آسو ازب
تھو کنہ کینہ علم غیب معلوم
وین پیدا سپن امرغ طیران
دل ناشاد ویر مسرورس گو
کڈم البنتہ زمین جائی خلوون
گوٹھس آلف شہر یارن کرک پان
بیکدم بکس اندرو اتناون
بحیرت آسو و اتس کتو و چھو کم کیا
لچھس ورتن تنو کاغہ اتنه زاه
تمی درجہ و تھو پیٹ چکھ محف
دوکانہ بہر شکر انہ گزارن

نهنگ ننگی شنب ار و تنه
 بزمیت کشتین خیمه کدانت
 سپن فیروز شاه روزه بر شب
 ز نصرت مرده بهت باد صبا و
 کو بهن پوتاف عالم گو پیر الو
 بانصاف و گوشت خجریش
 زده و تنه زلیخای زمانه
 دیس تمهین بچفت که کاشها
 جدا گویش مدایعنه دلا رام
 بزمته جایه نیرت آ و بیجا
 ز سر تراون خیال پادشاهی
 رطن یله آفتابن مغرچ جای
 قفس بهت شانبراده در و دراه
 بشرن بیت الامان کنوت بیزی
 اکس لحظ کن کن زاده آ رام
 بگرمی تیز و تمه آس در راه
 سفر و راه کمرت تمه و اتنه کن
 فرک شیطان شبانه کمره گمراه
 کلش بهت قفس تنه پیکان سو
 و نان آس و آسمانی کج اندیش
 اسی کباه مارنه سیتی زده حاصل
 همین نوع آس و دون برین کشت
 وطن پر جان و اس از مشقت
 دلیل می کرمین تا و نس و نت
 تندیر و عابر آسمان و اتو

ستاره رود و پوشید خوزنها
 ز وحشت رود اندر کنج خلعت
 ستن با کام زرین جام بر لب
 شب غم در او روز خور می آو
 ز خوابش سپن شهرزاده بیدار
 زبان بانوش لب مژدن سپرش
 کمرسته یازوله از رات پانه
 تمس آرمی سین چپو کیا کار
 سو صیاد غم سر گرام در رام
 کمرن رخت سفر ساروی مهیا
 کمرن رس دوس مغرچ تیاری
 شین کمر خیمه تار یک بر پای
 موافق نین خدمتکار همراه
 بسامان گوروان با صد عزیزی
 لکن چون باد یک از صبح تا شام
 صیاد کشته رقتار من لی زاه
 غلامو مینوسه از سختی پهرین
 تن تنه زلس تیر اوت سر راه
 بر راه دور به رهبر پیکان سو
 بو کمر تیر گنه بریکانه خویش
 انوت کیا میرا نه هیوژی پیش مشکل
 کد ان مژک کنوی نو دشت در دشت
 هر کسی نه همت تن فیو نیرت
 مبخن یاری حق سپن مروت
 بتوفیق خدا بیت الامان و اتو

قفس نهادن کس کیو او نیران
 کیمت از چشم مردم جان و زبان
 یمن گو ده هم حافظ جسم و جان
 دزن دل او منز بهت جسم و جان
 جنو یامت و چوک نامت جسم و جان
 لصد و اس یه همت جسم و جان
 بگر از جان زده چوک بیزا گوشت
 بشرن نزدیک دور از تیر یه همت
 دلوک منز باگ اند اند گیر که همت
 ستم کار و ید و گیر که همت
 پیر یهون همت و چوک از کجا
 چگونه ترک در ملک خطرناک
 میان صد بلا کشته آس
 زده پس کتو نهایت را نظالم
 بجام از دنا پانی کتو ترک
 پیش نین کتو لایت بدت ترک
 و کچک نمر پانه حق بیک سه همراه
 گزند هیچ کس تن اتنه زاه
 بو چوپان نه نوش کب همت خیرت
 پیام نمر با فرحت اثر همت

سحر کیں
 یزید یوسف و خیر و نیک و نیک
 چھو ماویں کجا و ذات کیا چیں
 شحام جانہ پیرہ تو چہرہ چواری
 دین پائیں اندیکرے نژدہ یاری
 دین تخریک شہزادہ خاص
 چھو قبل صاحب عہد با خلاص
 وئی کیا کھنچو چھو ماویں فرزند
 نزاری چھو بن سنگت از خد
 یہ دلو مت چھو بن سنگت خد
 و چکان اس نئی مین گراں

گلزار آب سارنی از حد زیاده
 چگونه در صحن بکومت زاده پیاده
 به زبون دونه نشیرو که آب سار
 بعیش ناز که مت خوی آب سار
 دو به که آب مست جام آواز
 گه آهنگ نه زیر و گه راز
 سیند و شود و صدل مشک و عینر
 دزن همچون دل و سخن به جگر
 نو اسار به سن آواز و مساز
 به عشرت باد خوش بانه همراز

تو جم از حد مرخواری و مشقت
 مرهمی همراه اغزش واره بلوز و
 سپین تم خوش شهاه لاران گئے نام
 خبرتش ماجہ ہنریلیہ ماجہ بلوزن
 خبرتش کورہ ہنریلیہ ماجہ بلوزن
 سو پالسن سیت تمہ نیو بڑنٹھ کن لٹ
 پیشین مانوی جن ژاویامت
 منت کنس ابدا کاداب تسلیم
 دیس تمہ کیا زہ چھوی پیغام گوشت
 بجلدی کورہ ہند پیغام و نہنم
 دیس تم چھم مرہ اغزشیت پاس
 سفر نرسخت و نرسین کڈن پیغام
 ازان آسوس معلوم آسنہ و
 براحت زاہتہ رودتہ زمانہ
 ہماندم دراو ول ہنٹ نوش لکے
 زحال پیش ڈیھن ضایہ گیمش
 زجن نیرت دچھت تر کو وکن باب
 دچاپرس بافون از دل صاف
 بت مرہ رو سپن برخوی صلی
 بشفتت گنگ ٹو تمہ ماجہ در پر
 وچھن تمہ کورایامت وی مادر
 وڈک ڈیشٹ اکس اک ماجہ کورہ
 جدائی وچھتہ کیاہ گیتہ نہ پانہ
 چھک انہ عینب آفات و بیات
 اکس اکت مسجہ بعد از دو از دہل

لجم محنت پٹھا اسمہ وزوت
 بہ تراو ووت اقا توہ دور ورو
 ونگ تتر بادشہ بای پیغام
 کینزہ شاہزادش سوزن
 کینزہ شاہزادش نشہ سوزن
 چہت معصوم شاہ خوشدل سپین
 کرن بہر ادب خم سر و قیامت
 دعای مال جان کرن عظیم
 جگر چوم بہر دختر خون سپینت
 گسین بیدار نار اسکت ہنتم
 بختی وات اس بیت لامنس
 تو جی ہم زون بخر مشکلاہ گوم
 پکوس پیوستہ بہر نوش کیت
 سلامت ات تیو اقبالہ جان
 مرتن کورڈیشٹ ماجرہ زوراد
 کتج زن خچرس منزایہ گیمز
 لجن گل اشک خرس گوگل پاک
 دلس اندم سوزم یکدم زرشاق
 ترشہ گیہ تیرہ پیرہ کداسلی
 دتن بوسہ پٹھاہ بر روی خنتر
 کھون تل تراؤنس انہ جری
 زہ تہ میر پوتہ نور کیا زرق
 لکھت تی آسوناق گو بہانہ
 تہو کن ندہ دوبارہ کر ملاقات
 کرک باہرہ گر تقریر احوال

یوان کیا است و نند و کوی گاه
 نظر بامت پیم بر وی پس تام
 پششش پششش زین پششش
 بو اس و ده اسند و زین
 سر اسرین بیدل بیو لا
 منقص گوس عشرت و قه میانی
 بهر اطراف دام و دانه تھومیم
 اس یله شوقه میانی ذوق گویم
 بهن تھومیم و در زینش جاک
 به پیش دی خود تھومیم سر طاق
 امی نهجه که کدیت جاکیه دوه
 لجن یله خجریل ندرت بقدر
 اس گیه میان بهیاسی بهیاس
 لزن لزه خاک گوه غمناک سیاه
 کتھو میان نیوسپن شاد و خوشحال
 و نمن تھومیم بین احوال انود
 بو چشش شاد و شاد بهن کو دوس
 لکھت اسوم گنه بهن داتم غم
 سر اسرینش عشقن حقیقت
 دوس دل ناره بوزت عاثر اس
 بهمت ته دل هی کرم لیدوز
 پیم پیدی به تر او ن پادشهی
 مده پوس چانوتو و اتن چو شاد
 کدن از تن لباس شهر یاری
 کرم شاهی امی پوز به میانه بهیم

نمی سانه بو توتو و اثرس بنا گاه
 ز سینه غم ز لوم بهیسن به بر بام
 مکن وجه و وجه اس قیاب گول
 اس مکن و حقیقت کاسو لویان
 تنه تیه بهر گل گزه پششش
 سر و دس شوق او نذوقه میانی
 بدل ان مولد و دانه تھومیم
 و تر بهن بن الہ محمد ایاں لا گم
 خورش محنته نمک اسوسه بهر کا
 بهت جغت مکن اسوشتن
 دس پدن بهت اسوس غم کوه
 بهتوم بهر لاکن بهر ند بهر
 مھوس کروت شاهی تاج بهت
 به پوس چاک تو آیس بگفتار
 بهر دل مکریم پر شش حال
 بیان کرم بین احوال اسوز
 مده توی کا خفته اولاد چو پشش
 بهر صورت مده دزم جا لوز م
 تنه تیه طمس بهر طریقت
 کرم بهت در غمنا تھ و اس
 بهت بو ماحه ماس شش و خورش
 شوم بیشک بهر اه تو را هی
 گزه بهن بهت الا مان چو کینه بهر
 سفر بهر او ن ته تر او ن نا جاری
 سپن یکدم چو مکن میان بهیم

رفاقت ام کرم کرم کرم
 و نذت لکھت بین به میانه بهیم
 رفاقت ام کرم کرم کرم
 و نذت لکھت بین به میانه بهیم
 بهنجاری امی کرم پایی میانی
 بین بهر شش لکھت میانی
 سپن یله ماحه ماس شش حال معلوم
 ان پشش شش شش شش شش
 سها کرم کرم لاساته مدارا
 گزه بهن مده بهر بهر غمناک

بهر سده اده سده بهر
 و دان دیوانه ته فلوا بهر
 به سینه و شش به سینه
 از بین دختتر گزه بهر
 به شش گوم جانی سینه
 به شش بهر اریا بهنون جهان
 بو کرم بهر سانه بابیت و لغمت
 زده تراوت سانه بابیت و لغمت
 بهن بهر بو بین بهر بهر
 بو کرم بهر سانه بابیت و لغمت
 زده بو بین بهر بهر بهر

غزل شوک کزین زانیه مرقوم
 میان نثر زیبایی چه منظم
 سلام و ادعیه بنویسند
 و این نامه لکن سوختی فاکیش

غزل نوش لب

و سکن آف ببار
 از ساله انتن باله یار
 و لول تن فل لاله زار
 از ساله انتن باله یار

ت پدانه ماسه گوئی یکاه
 مشرق و هفتس کی چوم مر راه
 آسکانه میانی بنگ
 از ساله انتن باله یار
 چوم لولچی گیمت باله یار
 پیوئی ناهه میاوی زاده تیار
 گویت کتن پیغام یار
 از ساله انتن باله یار
 تن کن مر کل چم لالت دن
 چم تنیه لیمز کر و چمن

کین خوش جا نو دیشیت وی پر لوز
 کرن ملتیر بقدر شرع پانس
 ز چشم غیر از تامت چه ستود
 چه چمن خواهر و چه موس سند بر دور
 بنی گنرت و چمن جو چوس مسکن
 یکل تن بلبل کس تن حواله
 یکله زان دن ضامیا کو چوتن منین
 منن منز جای چکل کک کنری پوز
 منن منز جای چکل کک کنری پوز
 مه کرمت عحد پیمان با خدا چوم
 ز بد عحدی چو سپندان آدمی خوار
 دیش نده حال تن چو مننه معلوم
 سونت زدن من چو ترک تن
 خدائی زانه تن کیا آودر شین
 دیش معصوم شاهن میا کت بوز
 بنام ناز مست کز نامه مرقوم
 یقین چوم تی سوزنده آسک گاه
 تنی سینی تن پیغام خطار
 شه لکله نامتس کتوتی چو تدبیر

بخشش ز یی به مر و غیرت حواله
 خوشی کز ترا و غم ازده حملانس
 و پس می پوز به تیره کت کز چمن نظر
 کرس کتله بد نظر زان چو مادر
 چمنه بهتر کلامه تبهو کرن تن
 میس سند چو دلخ دلچ لاله
 بین بجران دن کر و ملکوی سوز
 چه گمیت هر دوس از عاشقی دور
 چه گمیت هر دوس از عشق مشهور
 یه عشوق عاشق دتن مد اچوم
 یوان اندر عذاب حق گرفتار
 خبر حجاب آسک نو لگو مکت منظم
 کنوی نو ترا و مکت بر لب اندر
 زندی چاونه یا بل مود لکش
 خطاه بهت ملک بحرین قاصده
 عجب ملکن خبر ترس معصوم
 ترسش آسک دتن گاه و بیگاه
 لبوشش پیام آن لافکار
 بجلدی ز قاصد کرمه تا خبر

نامه نوشتن نوش لب بجانب دست

لبوی نوش لب ناکا شاره
 قلم و لول تولن از بهر محبوب
 ز بحر دل در مضمون کهارن
 بمعنی هیچ بچان ضا شد حرف

سپن از مادر خود بهر چاره
 کرن خوش اشتیاق نامه مکتوب
 بکاغذ از عمارت مخنه مارن
 بخون دیده لکھوش شرح شخرف

بیهوش پتہ پتہ چھو منہ وار
لاگت چو میل و ن دس
بہتر زدن کیا چھو س حصار
پر واند لاگت گت کمرس
چشم کل بہتر مول چھو منہ مار
لبہ لوسنا دم تم و حجان
مہبتن مرہ دلم اندمزار
شراون شین زن کا جنس
دل بہت تر لوم دیکوی قرار
تیر بلا دتوم کش
پشہ ناسوین سہ لولہ نا
تم یار نہ اچھم نادرہ و س
کن باوہ اندم حال زار
پدکتو لبین کتہ یار جان
نہ ناگ چھا کتہ آسہ چہ ار
فولے گیس گلین برہ
زولہ چھو منہ در دل چھو اما
مس پیالہ دتوم عشقوی
چس مشطر در تھار
گوشن کمرس احوال میا نو
گوسیر دل فوج شاما
در بلخ بوڑ مانڈن سو بو
سر یادنی کمرہ س نثار
بلبل کمران چس گت گلن
فلیمت مرہ چھم تازہ انار

از سالہ انتن بالہ یار
منتر سنیلن زانگہ جس
از سالہ انتن بالہ یار
نت شمر و سیتل مرس
از سالہ انتن بالہ یار
بہ نئے تہ بالی ادہ ماروپان
از سالہ انتن بالہ یار
گل نہ عشق نہ لا جنس
از سالہ انتن بالہ یار
دوم کمرہ بہت پر نیشہ
از سالہ انتن بالہ یار
کت جاییہ لگو مت شس چھو س
از سالہ انتن بالہ یار
ولہ زار و س عمارہ سان
از سالہ انتن بالہ یار
لکھ و ن پو اش کہ زہ
از سالہ انتن بالہ یار
جس چھو منہ لاس کت کنوی
از سالہ انتن بالہ یار
بہ نئے تہ کمر زونہ گرا نو
از سالہ انتن بالہ یار
کمر دیشہ شد ماہر و
از سالہ انتن بالہ یار
ولمت چھ زلف کا گلن
از سالہ انتن بالہ یار

دیوان عشق نہادہ چھو
دیوان و ن شس دیکر س
از سالہ انتن بالہ یار
تہ دوت تر لوم تھات فراق
چھو لولہ جگر س شیتا ق
منہ دوت ان و ن شس ق
از سالہ انتن بالہ یار
مینہ باوم حرس بالہ یار
دیوانہ کمرس عجیب
از سالہ انتن بالہ یار
از خان و مان کمرس فرار
از سالہ انتن بالہ یار
کمرہ متو کمرس میل
شس نہ در این کمرس میل
از سالہ انتن بالہ یار
از سالہ انتن بالہ یار
تا گرامی دوشم نا گئے
بہ مال بوت پٹ نا گئے
تہ پٹ مرہ روم کوکہ چا
از سالہ انتن بالہ یار

ببین من که کس استمداد
تس یاد دینت گوم جادوکار
دل ز صله بنت گوم جادوکار
شده شانه کشن شیر برنگار
یکه تنویت و نه چنین زاد
تس یاد دینت گوم جادوکار
تم سر و بدن ترا و منم مای
بیم میچه چو من منتر جای
عاضی چو نه عشق به نبیاد
تس یاد دینت گوم جادوکار

مقبول که از دل و آسمان افروز
فیروز و پیروز روز افروز
تس یاد دینت گوم جادوکار
لواز شانه بنت پیک بهار و
دوانه سوئی بگرین دن هوا گو
به بگرین آدو در درگاهش زاد
بقصر ناز مست از محرمی زاد
نیر لوزنت نه گیه خوشنود و ترم
پین ناز ناز کلدسته ز شبنم

شامن ز لوم کشتی سو گرای
دامن ریش روز شمار
یس زاله بدس عشقه ناز
مقبول که کسند لنگار

یا من مه تهاوت گوم جای
از ساله انتن باله یار
سوی زانه گیاه گو هجر یار
از ساله انتن باله یار

غزل دیگر از نوش لب گوید

وس ناره متو از پیوم یاد
وس ناره ز جهم گوم بیداد
رو چو سوشن رو چو سوشن
در بند کرد آن سر آزاد
مصطفی رو چو سوشن لطف جهم
ابرو نوین تل عین صداد
تم و افقن ترا و نس عذرا
شیرینه میل ناز فرماد
پینه گوم ترا و نتهاوت پام
و نه کنش کس را تویم بیداد
نزدیک ات دور پیوم
معصوم کنش به اعتماد
ترکان بعین در شیراز
از غمزه ناوک زن صباد
مه تهنش از کی اس مله و ن
مه چو غم هم نم نشاد
بر بو که ایس تیر لاچار
پایس پیه ناکس ناد
نشه پیوم دور گوم راوا

تس یاد دینت گوم جادوکار
تس یاد دینت گوم جادوکار
در چین گیسو چین تا شام
تس یاد دینت گوم جادوکار
دندشین ز چین خم الف میم
تس یاد دینت گوم جادوکار
میت لیل کرم نه زاه نظرا
تس یاد دینت گوم جادوکار
تنه اشفته دل پیوم در دام
تس یاد دینت گوم جادوکار
معلوم چو مننه که و نه گوم
تس یاد دینت گوم جادوکار
چها گونه تس هیو تیر انداز
تس یاد دینت گوم جادوکار
ریشه سلیت کمان و ن کنز کمن
تس یاد دینت گوم جادوکار
رژه رژه در این ژماره یار
تس یاد دینت گوم جادوکار
دشه چوم دشه پش و شراوان

به پیش خود سوفا صدگه ناوان
 برن نامه رنج چشمو کتی خون
 مژگنه درین محل شکریار
 مه کیا معلوم چهوم پیغم نمند
 شبانه ندره هتوتیه نیا و ناوک
 به بیرحمی کرک آ واره ماره
 نمی گفته فاصدک سین کران اس
 کینراه آیه دلپوس آسمندر
 اما چهوس ننگ روی رطلت
 نه واری خبر بوزت درایه
 غریبا هجو و چین و زت برن
 ز هجریا رگبخت ز دین تن
 بیمه پانس پیر از باد غم گرد
 رتن زن حیره بویاه ناگه و رب
 حر محاسن اندر زان با عزاز
 گمان نه چهوم زده اندر دغم چهوم
 حقه مشفق بنه دینک چهوم بایو
 کن طرفن لگوک تقدیر سیتی
 عجب ملکن پس میرا از باغ
 برت دلو بر لقی ز اوم بوم
 بنه جانک نه پانک گفته نه غم کیم
 و نیوم از طالع بد کیا بنت ام
 بو فیورس عالمی مارن دلا
 بهر جانب تم ش گلخس و ن
 تره می اسم عشق حرافت

عنایت نامش در پیش نهادن
 جنون اوس در لوب زیت و مضمون
 کرن تن فاصدک کن تلخ گفتار
 سینمت آیه گفته اینجا ممتند
 تبرکنا ولایت اتنا وک
 مرث چهار زنده گوشت کانه و باه
 ز نرگس چهو شبنم اش بران اس
 عجب ملک و وون ان و ان و
 کونه تره جوی بلالا هجو سو کلمت
 کرن نه مایه سیتی گفته وایه
 به طیسومت تیرگمت فسرده سیکل
 گلابتس بنیومت ننگ سوس
 اران زن روی گلناری گمت
 زگر نه و نه پک کتو لوز اختر
 خورم دل پاکه کرن سپر ش افان
 لعشق نوش لبایت قدم چهوم
 و ن نامت زده و نم کیا بنت ایو
 عنن باگومی بدل تدبیر سیتی
 تولیت یوسنن قهوم هم بر حکم داغ
 رحمن آسوس خدایین ندر و
 و لیکن یار او ن بدستم گوم
 و نر کس زانه کرم ضحی شام
 کدم محنت بغایت رنج بسیار
 زو کو بخل عاس فیورس کنوی
 نه و نه ما چهوم نه و نس نم مه

چه دور یاده سندیار سق قلمت
 چه دور عاشق مرن حکمت
 دوان آسوس قدم از صبح شام
 بهتر بود هر چه زاده ساتها یارام
 به یوزم نه تنند کونه جایه پیغم
 ناه گفته کرتند کونه
 و چهوم منه روی آن مکره و زیبا
 توی چهوس گلتن همچون بلالاه
 و چین من من گم ناده دزم تن
 بهن و نه کر الو چهوم منه لوله ز چین
 بو چهوس دمت سرایا لوله ناره
 سه می اسم تنو نایا داره
 سه سلطنت تروم سرت
 سه کوه و سه غمت
 بیس کن تهنن سه غمت
 سه راوم سازدن میدانی منر
 سه ماسم بهت بر گیانی منر
 سه کویتن غارنی فیورس کنوی
 سه من مع آیه دل انجیاری کن
 سه و دن دس کوئی زان و یار
 سه بهر یوده و جسم ما اثره خواری

منی داد و نیت
 سبب مبارک
 بیک گلن چو گلزار
 پر وانه شمع نور مار
 مینویش لارن
 مینویش مبارک
 عشق شرابیم چو
 بنجو دسو گوئی پیر و
 دیوانه نی و جهان گو
 دل جان مبارک

نه دیوید باون نوکم
 زاه کربین بی چو کم
 بگرس گلن مین نوکم
 میث تنگلن مبارک
 مقبوله راه دلبر
 مو یک سوای دهر
 پنهان دیر وی که
 صاحب دل مبارک
 فصل مبارک
 نوبت گلن مبارک

دسپ تمه کمرته از خاطر نه غم دور
 نه شش دن فاصده امت چو چنند
 سو خط تمه آسیکو منت چانه پست
 خط اندر لکهن چان خواری
 فرخامه لکهن نگین بمضمون
 هر کس یک کمرن دن مشک نری
 سه چکه اندر فاداری با پور
 خطا همت از صبارت چو پسن نند
 لکهن فیرت بوون چانی حقیقت
 میر کانه غم کمری بو غمگاری
 بایات غزل نگین موزون
 جواب نامتس سوزن تیزی

غزل نوشتن از مست بجان نوشتن لب

فصل مبارک از خوش بگوین مبارک
 بیرون دول ام غم طلب مبارک
 ایچو کس پیرا دقده چانو نازه شمشاد
 ولومت چو سرو آزاد هم کا گلن مبارک
 رخسار پیده ناوک گلزار مندا چهاوک
 یامنت نظر نه تیراوک با دم فون مبارک
 چو کسوان سکین بویا چونا فو چین
 کشای فصل پوشین طوطه گلن مبارک
 تیر مژه ده گستاخ دهم مگیم سوراخ
 لوله دن تمی آخ زاه کربین مبارک
 خال سییه نرلفت دام بلا بالفت
 یازاغ زاک زن همت منر سنبلی مبارک
 عاشق تیر چه کمرش کز خسته عشقه دین
 یم چان غمزه دیشتم تنس مبارک
 بر مضطر ای شکر دین تو کیستم که
 کن باوه راز دلبریس بد فلن مبارک
 عشق ستم بن سیر النجه کد سدن ستم

عبارات تر چطیس ہی اس لچمٹر
 بو اسوس چانہ پورہ نمکین نہایت
 بو اسوس چانہ پورہ نمکین نہایت
 وچیت از نامہ جانوی گوم خوشدل
 فتوح تازہ گو حاصل باوقات
 چچم نامن رسینہ گرد ہر غم
 بہ کینتر اہ کر متوی اسوی ترو
 بجد اندر سپوی سخت برادر
 برین شادی زہ چھوی بجد برک
 عجب ملکس نشہ اسوی محروم
 زہ متہ مینہ گوڑہ نش از قمت بد
 ہمیندم و انو چست قاصد سستی
 فراقہ سیت چھس کچر رویتن
 بلو مت چھونہ زخم خنجر عشق
 اچھن چھس زون لچر لولہ چانی
 تنہ شو گمت چھونہ خوش طہ رھا
 متر لہ رہتس چھوس کر گومت
 غشن لابق گمت از ضعف سستی
 فرس چانوی محبت خواہ تر گو
 پمت ون از خیالات ہمیری
 پیس جان عشق بازی کتھ مشکل
 بنیو مت حال بد چھوس رمت تان
 زخان مان خود گو مت چھو بیوار
 شفیقا نہ کر سن قدر دانی
 رچھوس من بعد خاطر لوز کمی میا نو

تنھے پاٹھن چچم تہہ چچم مد و چچر
 و لیکن آسنہ جائی نہایت
 و لیکن آسنہ جائی سکایت
 قرار جان دل مد گوم حاصل
 کہ مکتوبک مدہ نصف المقات
 ژہ آسوم زندہ بدمہ چیت چچم
 مکتو مضمون ساروی گوم مضمون
 لبوت وارہ دوبارہ راومت یار
 مبارک صد مبارک کہ مبارک
 سو ما معدوم گو از طالع شوم
 تنہ غیبک سو چستہ چھو کہ لد
 پرو پیومت برہ گومت چھون ہی
 ہر پیومت نگین چھوسن زون
 تنھے پاٹھن تہہ کتھ خنجر عشق
 دوان نالہ چھو دومت حالہ پراتی
 سوای گریہ چھونہ کا ختہ ساتہا
 پتھر یا ون تہرہ پیومت ہر پوت
 پشن چھس خواب گیتر تند سستی
 کر سن عشق سنیم بیوار تر گو
 گمت تر پست کر سن دستگیری
 متر بلہ واہ کر سن کیا اس حاصل
 و نیو مت چھوس دانی چیت دامن
 کر سن رسی یھوی چھوی دنگار
 بدل غمخوارا گس نے زبانی
 نہ تا تدم از محبت فایدہ چالو

نصیر تر میا نہ از غبت عمل کر
 مہ لگنی پاٹھن پیشین از شکر چھی
 نصیر تر میا نہ از غبت عمل کر
 مہ لگنی پاٹھن پیشین از شکر چھی
 و ن نامہ دن دن پیشین چھی زک
 شب اندر دن دن قاصد سستی
 گمانی و انو ترو وارہ سپین
 پیشین لوش لب لم نامہ چھو
 جو اب نامہ ناز منست بکارت

نوش لب

پیش نوش لب نامہ تھا ون
 سو ستر نامہ و چیت کیاہ اشک ون
 خط کو مضمون بوز گوس لچوش
 ستر بابی غلو تن وی دکش
 از ان ستر نامہ خوبی لصد لوب
 نولین اندر کن ز خود چو محبوب
 مبارک باد نامہ ماجہ نا ون
 نہ معصوم و نل منگہ نا ون

شبنم گل من به سبزه سبزه گلگون
 سرن پاک کتیاه سبزه خون
 گل به جامه داشت لکون و سبزه
 نوی تن و پیر دشت لکون و سبزه
 من منبر منبر داشت غولان
 بشن پیکر کشتن رو دکنه
 کشتن تن به جبین و بن جان
 ز زحمت نیدن کشتن لب و جان
 تر ندان داشت لکون و سبزه
 وست پیه در شوق گیسو غرق در جان

طلال ابروین تر خال شاد ابر
 بیلا لاه زن بهشت در پیش حجاب
 کمان بهشت در نگاه زن پیر و جوان
 زن بهشت به پوی چین بخیر و جوان
 خنجر آسوک زن بهشت به کرب
 کحل فتنه به ورم به در آبر
 دو صد جان قیمت آن یک کرشمه
 چمن بهند که دیدی بدام آبر
 چکر و این آبر و قتل عام آبر

مهر بانی گوشتن فرزند
 عجب ملکن به بحرین و آلو پیم
 جواب خط انوم تم فرحت افزای
 بخیر و خوری زنده چه واره
 و نوم و ن مصلحت تهو مک و مختار
 دین تم کار خیر منز بند پیر
 تهو مک هرگاه اجابت عرض فرزند
 بسرعت که تلاش عقد بندی
 گزمو در ملک بحرین نال اجابت
 تنی دو جنسته جان وصل بخو
 گنبدن ای تر پیدایس مای
 بنا به مصلحت گیه پیش شوهر
 نامل کر شهرن اول درین کار
 پر یک دوشون نه معصومنی را

در بیان عروسی نوش لبت و آراسته شدن او

چو بایکد گیر این مهر افکند
 نسیم مرزده وصل بهاری
 عنادل در حین به محو شتند
 تباری کار خیر منز چو تعجیل
 عروسانه که ک کیه شاد دیا نه
 مشاطه به با آداب و به ساز
 عروسانه که ک نش ساز و سامان
 شهبانه خاص تر زیور ته گوهر
 گللابی جامه و کوس مشک آلود

بهر تند بر جیوک به شک خرمند
 سو قاصدین گشتن تو آسوان ام
 حسودن لک طرفدارن شرفزای
 دلس و نه عشقنوی چو خس خار هاره
 که و کیا کصو چو لازم کیا سزاوار
 چو در تعجیل خیر آفت بهما خیر
 دهن دون شکستن گزته پیوند
 نوی حاصل گزهی اقبال مندی
 بهمن و سلطنت نال و سیاهت
 بهوی مشوره پسند دل من پیو
 و زس سره صلیکوی یکبار لوبیا
 بیک شسته که وعقد دو گوهر
 با خورت صلاکس تنه و چو آبر
 بخش هلس خت ته زیور سربایای

ازین در ما سر الماس سفتند
 در آمد بر لب ط کا مکاری
 بوصلد لبران کش ناکه گشتند
 منی نوعه که ک میه نه بتاویل
 گندک بهر سو شهبانه ش میانه
 نگار نازنین پیرن لب دندان
 مزین پیشوازه رونه دامان
 گرامی پارچن بهند حله و در بر
 ملت کا فور و صندل عطر عود

بنفشه دشته زن مشکین کلاه
 شکند آس گیسوی گره گیر
 بستم زلف سرش پیش بر پا
 کنس تل نشین بر تاج نبل
 فروزان آس گوشن گوشواره
 و تها آس نو گوشن منجه جگه
 کنن فیروزه دور آس له و ن
 به و ن آس کمر زانو کن
 حقون بر فرق سر طیفین رکا
 حرم بر چه و دونه جاکر آس و خنک
 سو سرخ شیر سرخ گو از رنگ غازه
 پر زبون حوره بقعون لوره
 جمال از مهر و ماه گسٹھاڈ
 کند بہت آس و رخسارک خیال
 خرمین حسن کننته آس و ریان
 رخس ط حلقہ بینی شبن کپاہ
 عقیق آباد آس و رخ سرخ
 ستر آس و سدور در رخسان
 بگو ہر حلقہ بند آس و سرع
 نکس آس و کس ط لور بران
 روپہ نہ سون کر وین کرین
 کلن باوٹ مہین گندہ ہین
 گوڈن بازین رتو نڈا خنل
 زمین بیک نال مروارید مالہ
 سمن سرو آس قامت گوسلین

پریشان ترا و متن بر برگ لاله
 تمکو حلقہ حلق خلق زنجیر
 شکا اہل تن و اس جہ عشقا
 بدشس پر زمر و آس و کفیل
 نوان آس جان شتاق و اوارہ
 کر زہ بلن کر ان آس چکے چکے
 بنن نہ لعل مالن تم مولہ و ن
 مسلسل شفتن کتو دہم جان کن
 سنبندار گپہ حیری خبر دار
 ننن آتات فرخندہ شتک
 گلاب تپہ آس وقت صبح تازہ
 ز جلوہ آس نیران نازہ و زل
 تہیم و جھو کلمہ لاول تم پر
 سرا فران کران رخاک مال
 پلور بترک گاہ سیدل نامہ ریان
 تنقہ زونہ چپس تپہ حالہ بر ماہ
 زہ منختہ مالہ خندس کم سٹھا نرغ
 بلور ککاسن آس آب حیوان
 کمرت زن طور کے نورک ملمع
 ملک تر کن و چیت اندو ترسا
 مرصع آس تم از گوہر و دور
 بقیمت از قیاس عقل صد چند
 گنڈن بیک پاپوس آس اقبال
 ستار و دو کورت نورین مالہ
 بجنٹ کر و چپن جودن متن

پیکہ رخ بیکہ سین مر کپہ از
 پیکہ رخ بیکہ سین مر کپہ از
 شکرین زین پیکہ از از
 کینہ شہرین صابرین کینہ
 لڑک پیرت بسان کینہ از
 عمارت پیکہ کرک گوہر ناری
 حشم تہ سلطنت بہت آس بکرین
 و ن ہرہ چکین باقرہ العین
 پیکہ ماد استند معصوم شاہ ہم
 پیکہ بافون و شکر آس باجم
 و ن الفور
 دوان نزدیک کپہین ان
 سین بوزت سو غوغا بر طرف
 سید لا جبرین خبر و اثر
 سید لا جبرین خبر و اثر
 چہ امر نوش لب شہرہ و اثر
 چہ امر نوش لب شہرہ و اثر
 قنون بہت پیکہ از
 میان خمیہ پیکہ از
 با خلاص ادب و ادب
 نبر می دست بہ کپہ
 عذر خواہی سہا کرین
 نثار و با کرین و سہا

مهر و مهرین نیرنگ سالی
بغیر کیمیا بک چرخ شعله
موافق کسین که بخت ناساز
هرکس زنده خوش و از با ساز
بهر دوزخ آسونا زک زامیز
صدائی از غنوں کهل شکسته
که ان بد ساز و آواز استی
کیمون آده گوشتن چچی آسودی
ربابن سوکا جنة ناره چارن
تیه ویت نش از این تیاره

بکام جهان نوازی نیش کیمیا
دین نیش نواز نیش کیمیا
نوازی جنگ بوزت بیدار
سین کی شاد دم بیدار
دوای درد دل بیدار
دن که در سینی که بیدار
نوازی سیت اسبک دو که بیدار
موافق بار نادی که بیدار
خلاف بیدار بیدار که بیدار
کرک لایق بیدار که بیدار

عجب ملک نشسته معصوم شاه
سختن خناری تهنیز بوزت مضمون
دعا کرس کهورن مل تراوس سر
ندا میا نومی کدت زده دستداره
کرت نسبت به یاری تمامی
بخوبی انفا قاه اختلاط
دو سرت ناشع شرت اسد مسد

گلچین عشق و معشوق از گلزار وصال کامیابی فیضال

سحر که در او خورشید جهان تاب
عروسانه ز خانه آ و پوشن
قوی امید که شید دوشوی
سپید لاریپن گبره نه من
همی متند امیر و زرا و شکم
شهر یارانه پیرک ما هزاره
فلک و بوزس خشنده رخساره
سواری در ایش انداز و آسمی
خرامان با کمال ناز و ساز آسمی
زدیبا اسو که منت فرتن کش
مبند نوبس که شیر مژجای
سوالی بیخیم بفرش لب سرت
ضیافتهای زنگار زنگشاهی
مکلف آسم غمزه گونه گو نه
کبیک غمزه لذت و چرب و شیرین
صراحی نای می بهت ز او ساقی

قد موی کرتن خیر خواهر
سپین شرمندة احسان و مضمون
زه بدروت کیمیت عشقنوی زده
فدا سر میا نوبی غمگاره
توت تار و زهره نمکین می
کرت با هم نشاطه ابتلاط
شبنم ناصح مست جام و آواز

گلچین عشق و معشوق از گلزار وصال کامیابی فیضال

لباس لرگندت بر قصد مهناب
زمین گونا فلک از نور روشن
نوبک کیمینه پاس و دلچ کھے
کرتن شش ضیافت ابل من
ز گوهر پای تا سر بسته زیور
زوریه حله زن گو سروتان زده
سواره سین خورشید رخساره
گفت تم در و فور بوزر او بگم
برج اکیم اندر من مبت نرای
بدینا سرکه زن او مبت منفش
گندت کل حور و علماک اسن پاک
کرک محلبس بصحت رشک حبت
اکم رخوان زربا عذر خواهی
مبسته اندر زن او مبت نمونه
چیک شربت ز قند و شهد شیرین
انن در دور دور عشق باقی

شربت هور دیشیت و می ماد
 بصورت هم بسیرت گوس اونی
 لکمون هتو قاصن خوش طعری
 سحاج سیمبر کیون بر آب
 قران باشتی بخش بره
 سحاج مهر و ما بن یث پیرین
 گز پاشی لفرق نو عروسان
 مضمون خاصه زون آس کما چا

سین مسرور بے اندازہ گوشا
 محفل منگ ناون تام قاصنی
 عطی رساں ہر دستبوسی
 عجب تہ زکر نبت لباب
 بد امن ناچھک ن بارہ ہرہ
 عقد کر مک پر دم دین آئین
 زہر جانب سین از دست لورن
 خوش الحان پر یہ رکر کر فروزن

مژہ تیر لہ لایم لوتس
 دل گوم متوئے میلکت
 ککہ چانہ مقبول گوم کتوئی
 بد کہ دیدارہ ہنتہ حسنا
 بیتا کسیراں چھوئی تیرینہ
 دل گوم متوئی میلکت
 غزل بطریق تفتی

غزل خواندن کنیزگان بطریق تفتی

مارہ مہنتہ مہ چھو چانو مارہ متوئے
 زار بوز نا چھوم لاون تہو
 کتہ چھوک مہنتہ بوبیکہ متوئی
 مہنتہ تیکہ تو رکتہ ڈی یکیکہ متوئے
 سونہ سند گرتہ گزیری متوئی
 کتہ بوزونہ ون کیا چھو تو رکتہ
 ڈہنتہ مہنتہ وت گوتہ متوئی
 میانہ حقہ تی آسولانہ لکھتوئے
 روپہ تہ آتش چھوم ہتو متوئی
 ونہ کس از لیسٹ کہ کتو تہوئی
 چانہ موکہ وازس وچتہ کتو کتو
 زانہ کیا بین پیش آسہ متوئی
 دردانہ بوزانہ نیھوم متوئی
 فوزارہ برھم شرپانہ ستوئی
 بہ خنجرن چان کریم وتوئی

دل گوم متوئے میلکت
 دل گوم متوئے میلکت
 وتہ چانہ پکتوک چھوم متوئی
 دل گوم متوئے میلکت
 سہ گوم کونہ موکہ نا وکت
 دل گوم متوئے میلکت
 ستہ ورشہ دل ہنت ٹو مہنت
 دل گوم متوئی میلکت
 مہنتہ مہنتہ چھم سرتا پای
 دل گوم متوئی میلکت
 کرانہ یال درائیں یاد چھوینا
 دل گوم متوئے میلکت
 پرناز قد چھوئی سرور عن
 دل گوم متوئی میلکت
 رنہ رنہ لاکت بے پروا

دورہ چھی دوران دورانہ الٹی
 چھم کر او گکئی نا و دیدار
 شہر پانہ چھم چان شہر کلنی
 چھم کر او گکئی نا و دیدار
 فول پون باغن دتو چھوئی
 ہر جابہ سرتازہ آو سزار
 نارن شور و تھو آرن کر لینی
 چھم کر او گکئی نا و دیدار
 ککہ لور شوبان منہ سنہنی
 ولہ ولہ فولنی لگو کلنہ ار
 بلوگرہ مہبورتہ بینر لنی
 چھم کر او گکئی نا و دیدار

سید کشته کشته دازداد اس
 اس پتہ ننتہ مارس پان
 منصور سند پان کھنڈ اس
 تن سورہ برہمن چوم اس
 من نوزہ تنج پان سرہ پان
 عشقہ ناوہ دریاد کس دتہ پان
 سوی ترویس کرہ ستر پان
 برہمنش غم برکن برکاس
 نرس متر باک مجر دھارس
 ورنہ دانہ صدس منتر تان

دوا گویا ہف لای در شہو اس
 بیل مشتاق ہر گلزار اس
 بالکل مشغول از دل و جان
 مقبول آئید دار دید اس
 یقین وقتہ میگید

شبانگہ نام مشغول شہو اس
 دزدن بیل صفت شہو اس
 عجیب ملک سورہ و غو اس
 بیم کر آیت صلیک لولہ نارس

کوکب غنس پس گل یلہ فونے
 غصہ غم ہاشم ژلہ بلبہ نے
 بحر اوس بہ کمانہ چیلنے
 نشانہ تھومی دل کمانہ پھلنے
 گلاب روپ گچھوی ڈلنی
 کس لہ وچھونک تان زلنے
 دل تارہ کر غم ام کا کلنے
 کتو ژلہ ہم مارین نال و لنے
 و لنے آس جاد ہا بکلنے
 پترہ دلہ سالو گڑھ حل مشکلنے
 مچھوہ لہ کن تھا و لنے
 لہ کتہ تیلہ کر ایزہ نرس نلنی
 دمہ دمہ چانے غمہ چس گلہ نے
 یم داغ و صلیکہ مرہمہ بلنے
 در پردہ ڈالوس پوم د لنے
 ادہ ناو لکھنے منتر و اصلنے
 مقبولہ دامانہ رٹ کا ملنے
 حال بوزاتھ لعل پان و کلنے

غزل دیگر بطریق تعنی

گلہ میانہ کس ونہ تن دلدار اس
 دل چھو منہ دیوان تن ملہ ڈار اس
 مل گوم پیر زور شور تن نارس
 تاب چھو منہ آب انشکای نارس
 لو کہ سور گومت چھوم کو کہ چار اس

لارس پتہ ننتہ مارس پان
 لارس پتہ ننتہ مارس پان
 دہ میانہ دلکوی کھتو آسمان
 لارس پتہ ننتہ مارس پان
 لو کہ پانہ کتہ زنجہ چھم ایوان

تل بلہ میانوی دل ہیا ر
 چھم کر و گلنے نا و دیدار
 مژہ نرسد آم زہرا دیدار
 چھم کر او گلنی نا و دیدار
 شبنم تیلہ ڈلہ بر گلنہ ر
 چھم کر او گلنی نا و دیدار
 چھی زلف مشکین سیہ مار
 چھم کر او گلنے نا و دیدار
 ژلہ لسن کو نہ زنگہ چھو منہ وار
 چھم کر او گلنے نا و دیدار
 و نر تھو غم اینے عار
 چھم کر او گلنے نا و دیدار
 نہ پچھ ژمان ہتھو غم مار
 چھم کر او گلنے نا و دیدار
 کر ترک سر سرہ سپنی یار
 چھم کر او گلنے نا و دیدار
 ون دتہ وچھ من نہو دلدار
 چھم کر او گلنے نا و دیدار

وین کینا نوش لب نشین کس
خبر است نه تنوین به اره ن بو
بغیر قبا بن عزم که جزم
شبت است اندر هزاره خوشن او
وچین گیسو منظر اضطرار بس
بوقت خوری با هم قران گوگ
شهرس گیه اچه وچیت خیمت خیره
کشید اول کلید کج مقصود
ژبنون بیده گوهر شادی بالما
سمن غنچه دهن تنگ سوبته
انام شب بکام جان دل اس
سحر شاداب ته از بستر خواب
لباس فاخره پیرک معطر
مفرح گے زجان دل نه عشاق
زه تشنه لوله نادن دتھا زال
قصور اسوک این ورن گیت
بیکجا میول میورته پینرزل
تنه گو بلبلن با هم ملاقات
نته واصل سپن پروانه باشم
که داند این سعادت را بیان کرد
دنگ با حمد که بوسه بر خشار
کران اس ک اس عشوہ کرشمه
ز مژگان اس لایان اک کس تیر
جن و ستو زبان آن زلف کا کل
بخوش طبعی کران لہو و لعل اس

ز حال من خبر ترقا تلس اس
وچین بی پان ساتھا ہارہ ن بو
مہن ہشتی ترتیب کر نیم
کرن ہر بلبلن لولن گلن کراو
بہر ج سعد پران آقا بس
بخوبی شیشہ صککہ لیس چو ک
رٹن زن پوشن را غوش چیرہ
پیشواشیں آخر فضل کشتو د
تمنا در اس بسود و سودا ہن
نیکمکہ ہمہ سیتن گو شکفتہ
لشغل کامیابی مستغل اس
بجائی آب چھاو ک آب گلاب
سپن زن مہر و مہ النور منور
وچین ہر دم اکس اک شستاق
باب وصل تم شہدای تیر کال
اک شہدیت غرض ایت لبوک
لفرحت بٹیمہ چھاو ک ہی موسل
روا پسند ک حاجت تہ حاجات
ژلوس غصہ ز سینہ گوس دل جمع
کہ داند این کر امن ایمان کرد
ہوسہ سرد سپنگ دورک نار
فران بانا ز آن غماز چشمہ
رٹن بیہ باز گشت ازہ تندر
دوان از سرخ گل آواز بلبل
کھوان آمیختہ شیر و طرب سو

بخوش طبعی کران لہو و لعل اس
کھوان آمیختہ شیر و طرب اس
زہ ناز آمیز با ہم ناز ناوان
محبت خبر عشق ناز ناوان
بدینگو تر کران لہو و لعل اس
بدینام تر کران لہو و لعل اس
میسر کام غرض پادشہ
قرار جان دگل رام اس
مقرر ہر شہس صبحا چھو در
پتہ پرت محنت راحت ہر کس
دو پوت نہ لبو چو و صککوی
فرہج رہ ز سوکے سیر و سیراب
چہ غم پدی گو دین و درین چو
بعیش و ناز آخر دون کنوی
تیکون تیر کال فیدی کال و
لبوک خوش عاقبت اقبال و
گزارت لغت کتہ شہنواز
بصحت اس با ہم ہر ہر اندوز
سلاش بہن پیر لاف
کرن ترتیب ہارہ ضیافت

خصل محبتش کونہ کنش
 خط حریفش در دل کونہ کنش
 بگوشتش بخت و نونش از مودت
 این شپوش بچاره بعدیت
 مرصع عشقش عشقش مرصع
 تمی تند و زنده اندر غرض
 این شپوش بچاره بعدیت
 بگوشتش بخت و نونش از مودت
 میرکشم غم و دوا وای بوداد
 کمری بود و دعوت عشقه جاد

لایقانه سبب چاره زما دین پیو
 کز نیش سبب لاریش
 بگوشتش بخت و نونش از مودت
 این شپوش بچاره بعدیت
 مرصع عشقش عشقش مرصع
 تمی تند و زنده اندر غرض
 این شپوش بچاره بعدیت
 بگوشتش بخت و نونش از مودت
 میرکشم غم و دوا وای بوداد
 کمری بود و دعوت عشقه جاد

مرتب محبت گیه خاصه عالی
 بگویند که یک کم الوان لغمت
 خلاص از خوردن لغمت پسینم
 شرابیکه شوقه گسست یکبار
 اژدرنیم مست اژدرنیم مست

عاشق شدن معصوم شایر مست
 کردن اسخ را با ناز مست

شمع معصوم از مجلس نبرد او
 بجاشن و زرشن ز او تهنه
 صفاه قد با صفا تر و نظر اس
 صفش نکم و او بخود نیم بشیلا
 آگون بوزن با و از زینانه
 کنیزن منزهت تته ناز مست
 میس کین نظر پیو تیریس کن
 میس گودل بکیدین گرفتار
 میس مهر و نیل گو پاره پاره
 میس گو خال ایشیت حال بریم
 میس مراد دل تیر بر چشمه
 میس تند چهره وال ای ن تیر
 میس تند من میم محبت
 دوشیون تیر عشقش کارگر گوک
 به محبتش و قهقم آملان
 عجب بلکن شرا هفتو سوزان
 غرق چکونش تیر دوشن شیر مست

لعزت بطیعه سر کرده سواالی
 مصفا چیک رت اقام شربت
 پیر از صهبایه تنان باقین جام
 خرد مد شویش پیو گو عشق بیدار
 اژدرن گو اختیار عقل از دست

عاشق شدن معصوم شایر مست
 کردن اسخ را با ناز مست

پئے گردش گلستان اندر او
 کمران بلبل صفت سیر حمن با
 بخوبی خوش کین تین کین گذار
 کتوبوزن صدای ساز و سیتار
 حزمین لحن و ترنم تر ترانه
 کمران خوشبو گلن دانه بخت
 سنوک و شون کمر تاثیر عشقش
 میس گم دیده جان محو دیدار
 میس مانند بلبل خار خار
 میس گم بند غم تم کا کلک قهقم
 میس خونین جگر تهنه و کرشمه
 میس گم زلف میسندان خیر
 میس قامت تندرلف اجمالت
 دست پی بر زمین بر زبر گوک
 و چکوک کس بر سر لب آو مرتجان
 کو تیرس ط کله منتوس لاله ناون
 سو شویش و نه تیر گو اتفوکیت

سعادتمند شهرزاده چو ممت از
 بخشش ناز مست ماه پیکر
 لولک مشرب مست ناز سیم اندام
 بهندین نه گفتن نیک و صفت
 رضا و توهم ووشیون نازین
 رضا و توهم ووشیون نازین
 لولک لذت فلوک خاطر لولک کرد
 جزای عجز سل به شک چو بر حق
 مزور را یک نجوئی مختس پور
 لولک مزور قدم گنج سعادت
 ترشیون لولک شوکت بیدار
 تره بلبل گس تره گل بهشت وار
 بخوشو فتنی چچاه اکنت ادا لولک

بدامادی خود کردن سرافراز
 بیاس کمترین اے بنده پور
 براسخ نامزد کردن با کرام
 ووشیون سینه چپوک کینه صاف
 زه بلبله وقف تهاون بلبلین
 زه بلبله وقف تهاون بلبلین
 زه مخته باکشش و ن نگین
 خصوصاً نیک این هم چه بر حق
 چونه راون بدینا خیر دستوار
 عطا سپیکه دولت ارادت
 تره گنج حسن در داک بمار
 تره لولک لولک نیک نیت تره مار
 پدر مادر دران اتنا تره لولک

فوز زکته مولی کونه جایه زاده دل
 رضای سان نیت اندر چه حاصل
 ذلک حضرت فتن بیت کام و ناکام
 لولک خیمه بقوت نیک فوجام
 لولک شانه نیت زده شایسته کرد
 سحاه داد و دوش پالسته کرد
 کهن گرج خلوت مانده دتو یک
 مرقع قیمتی زانمانه دتو یک
 قشونه بیت دتو یک نیت
 گرامی تحفه نای بیت نیت

در بیان حضرت گنج فتن عجب ملک معصوم شاه و راسخ اند
 مشهور شاه و پادشاه

ترشیوی گلی نشه دون خیمه کهن
 سحاه اسله و ماس باجه بند لول
 خدا این امر که مان چو بر حق
 رضای الدین ناز چو بهتر
 چه بد مشرب و ناز چو م پانه معلوم
 اجازت گنج هو کردن اسه هر بانی
 تو فرما و یک چوده پانه مختار
 و لیکن سان اولاد گرامی
 زنه طمبه بیت دست نامت همیشه

هتو لک حضرت منگو فتن پادشاه
 جگر فتنه زنه زاده و انچه هول
 کردن احسان ماس باجه بر حق
 مکر رعی چو فرماون پیکر
 امی نشه اس ترشیوی ن چو مرم
 سو حق نکه و الا هو در زندگانی
 کردن اسه شوبه نه ات جایه انکار
 سحاه جگر با عز از مت می
 چه پرورده منیر ناز و عیش

خدا این عی نیت ز گنج و گوهر
 ذلک حضرت بیت نیت و
 پیکر کنیا که گس تره گرام قیاس
 جوان زمین کمر اسه عبودار
 کس نه رویه بین در عمار
 ستارون چکانه اند سحر
 زه شهرزاده سمند فتن کمر
 روانه گس بر قیاس ای
 زه خوسرین شیرین شاد
 و طعنه نیت جوان کن تو جگر

که گزیده عشق غمش نه اسکا
 حقیقت یا مجاز است نه اقرار
 و لیکن فرق بوز امیر و شبیا
 مجازی کل حقیقت ان کلزار
 کجاست و آینه انز که تامل
 بجز اظهار چها اچھا کجاست کل
 بران آخر چھو کل کلزار روز
 ولی بیل بی کلزار سوزان
 صد گزین مجاز از راه اور
 کجاست تر من حقیقت کجاست

غوغا من از فک مطلب چو گوهر
 اثره گوهر کجاست مطلب چو گوهر
 جلا صد فک در چھو در دلی کلزار
 سوا دلی در دیده زاده که کلزار
 مجاز است و اول غوغا من کلزار
 تر می آمد که سوی من کلزار
 سوا کلزار کلزار کلزار کلزار
 مجاز است کلزار کلزار کلزار
 پس بیای صفت صفت کلزار

عجب ممکن بجا و حشمت خیر
 شمع صوم هم گنج و حشمت
 و دل یکدگر یار و تر یو کجاست
 منازل طے کران که کجاست
 کجاست بیغم خط سوزک طربناک
 ملاقات بد خوش طرب حاصل
 سپاهن حق داکتر شهر یار و
 خراج ملک و کد اد پر اوک
 بی شکرانه خرم کمال ته دیار
 شبانه شاد دیا نه بشن عالی
 غنی سین گد از نزل اموال
 بپاکی زندگی عیش و شوک ناد
 نصیب حق مدد و پنوک کجاست
 اول ثابت چھو قول رستبازی
 چھو و اتن عاقبت طرب و طرب
 یکویس مطلب تو لا
 خصوصاً کینه رستن سینه حاکم

طریق دریا و مجاز از لغا و حقیقت آن در نظر اهل طریقت
 رموز عشق زان عشق باری
 زده دیده در چھو دل سرده
 این آئینه ماون کجاست چھو سود
 دل بید و چھو افسرده مرده
 یگی پروانی شمع کجاست کلزار
 ظهور یار زانی بیل زاره

پری همت اده ترک شایر تیز
 بشادی چو شایر شایر
 اچھو کجاست اس نمودر دانه زان
 مقامین ات با سخت حشمت
 به استقبال فرج و مال همت اک
 بنیوک از فضل حق بی طرب دل
 به شش نام تها و کجاست مکار و
 گد این بنیو این ناد و دیا و ک
 کرک آئینه بند میینه بازار
 چراغان کرک گنجینه خالی
 چنی فی الحال که آسوده شحال
 مثل در عاقبت کن تها و کجاست
 و لیکن از طفیل استقامت
 سوله آخر ته بیش کجاست کلزار
 بنان آخر محبت و صل محبوب
 نمک و شکر بیکان شکر کلزار
 چھو مرهم و عذر و صلوک در دکان

میں لذت چھو در سوز و گدازی
 زخامی سخته کارن سخته خورد
 جز آتش عود و خوشبوزا دیاد و
 بکار آئینه کیا زنگار خورد
 میں بر شعله در یکدم سوز
 میں از عشق ترمن دلس خار

اصل تراوت نه گزیده عکس مایل
کمال عشق که حاصل نه اید دست

عکس نن با طه ناقص اصل کامل
جهان را وجه در مغرب پست

مناجات بدرگاه صافی الحجاب

ای صافی ما مقبول رسیده راست
ای صافی صافیس ما دم ره دست
دش تو فقیق بر اعمال صالح
عفو کنش خطا ساری عطاس
خیالک پرده از اکرام تو نش
منی کاسن خود دیر ار کرتن
حق سید لکونین تیم آن
پر باد کرم مغفور و مرحوم
گر فراریش دم رستگاری
یه امید از کرم اتم نه سنجام
خدا ایگیم ضایع با طه انفاس
پشیمان کوس اعمال بدین
کنزگاه راه مهیو چگونه کانه بلام
غرلوق جرم و عصیان جھوس پا
حلاوت خاموشی بنده اوده راوم
کرم ناقص نیه دان پاش سبور
مره نفس لگوم بوزن تگومنه
زبان دانی کرم لاکم سخن باز
زمن منزه مهیو چگونه کانه بلام
ضر لازم نفع از دست تراوم
پراکنده گیم جمعیت از دل

فرم دل از کجی سوئی است
فرم دل از کجی لاکم سوئی است
بدایت نری کرسید وی جھوط
نیش غفلت دس دچین چچین گان
بر مننه خلعت ایمان و تس
عنی از دولت دیدار کرتن
نه نه تو کرسختش فرایمان
تھوم تم بهت مه از ناسقردور
بشتش اتم بهت دوساری
کنزگارن کثری چچیم صحت عام
غرامت ندمت بهت نه کن کرس
بنماوان پیوس فعال بدویت
زیاده چچی بدی ز حد زور کم
کرم نیر بد کرم نه کخته پروای
بذت دل و ایمان کن نه مقام
وزن نه بر مرط قدیم آشن و
بر نه زلوم اماون چاره چھومنه
پیر نیرت گوته فیرت زاه ایایان
کرم بیوایه بے مایه بین پان
پنن مطلب کمال دست راوم
نوم بر صدق ثابت نیرت دل

و سیکه اس نری کن بهت معظم
جواب شش چ مره قطب عالم
لوا احایات کرم میان ساری
لطیف خود کرم سامانه ساری
مناجاتس فیو لیت سخن ساری
دس خلاص و جھو لیت سخن ساری
در بیان خاتمه کایه مگر ساری
پنن ختم سخن ساری
پنن و ان جھو لیت ساری
سمن من حضرت مشکون زعفر
پرن و المن سخن این گزنگار
شیت نه پاش تین بر سر
بهر من منزه و انوار
چه نه و شیت توده بیت تعداد
غزل بیات نام تهر و یاد
غزل بیات زی بهت ستاوه
غزل بیات فضا شیت ستاوه
غزل بیات زی بهت ستاوه
غزل بیات فضا شیت ستاوه

خداوند اگر چه بیست و ساری
بسیله می عشق را در ساری
کرده حکمت دل بگویند به عشق
پیشین حق چو در خلق مقبول
تمام شد

نه آسوم علم نه طبعش نکو می
بخدمت عرض چوم منموشن
بزرگانه کرن داشت خموشی
رشن داشت پت از حرف گیری
کشدین بداندین به کلمه یز
بخوانو این دو اورد دروس
بهر و مرد و گزین عیب ایز

چینوی جز آن کرم شرگویی
ادامین رشن مرد و مردن
کمال عیب داشت پرده پوشی
صغیرس پت خون حق کبیری
ز کینه چو کینه اش تیز
یکم مرهم و یکم زخم جنونش
رشن کلدسته زن پت خانوارش

غزل یارش

گلبرویه کرم ببل دل دیوانه تے
آت شرک و بیس گت بو کرے پزانے تے
چھی نیر مژگان بنه زیبا کمانه تے
بخته دالش منته و چھو کس بهرانه تے
ام کله والن مست کرسن ستانه تے
تس هر و سیرس لب چھو گت از پانته تے
بیمار جگر س یار چھوم چا نوارانه تے
زلفه گریه مایه ولوش بے زانته تے
میه چوین و ستن زونه کیم چھس تابانه تے
تس سیاره و کس ره پت مار چیا پانه تے
هر جایه سزده مایه و نه بس دستانته تے
تس رویتش شرنه دار و نه دامانه تے
وس لاله یارن باله لاکم بیگانه تے

مه خاره چانی پاره گو دل جانا نه تے
چھوم سور گو مت حوره چانه نورانه تے
از رمزه کمرختس غمزه تیرن نشانه تے
سور اخ دل کیم رسته چانی دوزانه تے
خندانه روین چشمه و کس پیمانته تے
و طه شایخ مرجان فوله ون غنچه و مانته تے
جدمان کرم شربت نار پستانته تے
گو شین و زت دوره قل میا نور شانه تے
پیشو کس و کس گمه شبنم بهرانه تے
مستانه لاگت فیه هر بهر استانه تے
تس هر و قدس هر یادن قربانه تے
که سونه بر مریم کیا چھو ون میا نوسامانه تے
ون واره و کس یار باش افانه تے

منتبه بن خانیب
مهرنگه اند خنک

گلبرویه کرم ببل دل دیوانه تے
مه خاره چانه پاره گو دل جانا نه تے

در ۶۶
سهم ۱۳

ملک کاتبه غلام محمد نور محمد تاجران کتب مهراج زبیر گنج بازار سری گمر کشمیر

